

NA PODEŽELJU JE OBČINA
OSNOVNO GIBALO RAZVOJA

POGODBA ZA IZGRADNJO VEČNA-
MENSKE DVORANE PODPISANA

MLIN V GRAPI IN IVAN ČAMPA

PRILOGA NORICE

2

4

12

19

Bloški korak

glasilo občine Bloke
junij 2012
letnik 13 | številka 3
cena: brezplačno | 2 € | 4 €

»O kresi se dan obesi«

Milena Mišič

Kres, praznujemo ga 24. junija, je najskrivnostnejši dan poletnega obdobja; to je večer rojenic, sojenic, praprotnih semen. Sonce ima takrat svojo največjo moč. Večer pred tem imenujemo kresni večer. Ljudsko izročilo pravi: »O kresi se dan obesi« – dan se začne krajšati. Kres je že od nekdaj povezan z najraznovrstnejšimi verovanji, obredi in praznovanji, predvsem pa z ognjem. Tako na večer pred godom svetnika Janeza Krstnika po mnogih slovenskih krajih kurijo kresove. Da bi bil ogenj kot sonce, ki je vir vsega živega, čim bližje nebu, so kresove zanetili po hribih in gorah. Ogenj naj bi tudi pomagal soncu, ki po poletnem solsticiju (sončnem obratu) začne pešati.

Dnevi okrog kresa so lepi tudi zaradi nočnih žuželk – kresničk, ki

osvetljene letajo po temi in so znanilke že prebujene pomladi in bujnega rastja.

Na področju Slovenije in tudi izven so kresove kurili v času turških vpadov, da bi se med seboj obveščali o prihajajoči nevarnosti.

Kresovi zagorijo tudi na predvečer 1. maja v počastitev delavskega praznika.

Zadnjih dvajset let pa smo kresovanje za en dan prestavili in ga združili s kresovanjem v pozdrav prazniku državnosti naše mlade države Slovenije. Tudi letos se udeležite kresovanj in na ta način počastite dan državnosti.

Iskrene čestitke!

Na podeželju je občina osnovno gibalno razvoja

V SLOVENIJI SE JE V ČASU OD OSAMOSVOJITVE PA DO DANES ZGODILO OGROMNO SPREMENB NA VSEH PODROČJIH NAŠEGA ŽIVLJENJA. POVSEM NA NOVO SE JE POSTAVIL TUDI KONCEPT LOKALNE SAMOUPRAVE, KI SE JE ZAČEL SPREMINJATI Z USTANOVITVIJO NOVIH OBČIN V LETU 1994. NASLEDNJA VEČJA DELITEV NA VEČ MANJŠIH OBČIN SE JE ZGODILA KONEC LETA 1998. V TEJ SKUPINI OBČIN SE JE RODILA TUDI OBČINA BLOKE. TRENUTNO JE V SLOVENIJI 212 OBČIN.

Večina prebivalcev je s svojimi občinami zadovoljna, saj je sistem lokalne samouprave dober in učinkovit. Slabe gospodarske razmere pa so v zadnjem obdobju spodbudile številne razprave o primernosti koncepta lokalne samouprave v Sloveniji. Analizo delovanja lokalne samouprave je pred kratkim izdelalo tudi računsko sodišče RS. V ta namen so izvedli revizijo s področja ureditve občin oz. njihove uspešnosti pri zadovoljevanju potreb in interesov svojih prebivalcev. Izsledki te revizije so pokazali, da naj bi bila slovenska lokalna samouprava pretirano razdrobljena, da so občine prezadolžene in da niso kos svojim nalogam. Na občini Bloke se s tako oceno ne strinjamo. Menimo, da zaradi posameznega primera slabega vodenja občine ne moremo sprejeti ocene, da je koncept lokalne samouprave slab.

Ali je lokalna samouprava v Sloveniji res preveč razdrobljena in prezadolžena?

Ko ocenjujemo velikost občin in njihovo razdrobljenost, se je vsekakor potrebno ozreti v organizacijo lokalne samouprave sosednjih držav. Znano je, da ima povprečna italijanska občina 7500 prebivalcev, povprečna avstrijska 3500, švicarska 2400, francoska 1700, povprečna slovenska pa 9500 prebivalcev. Na podlagi teh podatkov je razvidno, da sloven-

ska lokalna samouprava ni pretirano razdrobljena, saj je število prebivalcev v povprečni slovenski občini še vedno krepko nad evropskim povprečjem.

Zelo zanimiva je tudi analiza zadolženosti. Slovenske občine imajo skupaj dobrih 700 milijonov € dolgov, kar predstavlja v povprečju cca. 350 € dolga na prebivalca. Konec leta 2010 je bilo zadolženih 184 občin, le 26 občin v tem obdobju ni bilo zadolženih. Med najmanj zadolžene spada tudi občina Bloke. Podrobnejša analiza zadolženosti občin pa pokaže, da so številne občine zadolžene le v minimalnem obsegu, nekatere pa so resnično prezadolžene. Iz podatkov je nadalje razvidno, da prezadolžene niso le male občine, ampak predvsem srednje, pa tudi velike mestne občine. Ob upoštevanju teh ugotovitev ne moremo enostavno zaključiti, da je prezadolženost slovenskih občin posledica razdrobljenosti lokalne samouprave v Sloveniji.

Na preizkušnji je solidarnost

Podlago za razmišljanja o pretirani razdrobljenosti lokalne samouprave, ki se pojavljajo v zadnjem obdobju, je potrebno iskati v načinu zagotavljanja potrebnih finančnih virov za delovanje lokalne samouprave v Sloveniji.

Občine se financirajo iz lastnih virov, sredstev države in zadolžitev. Najpomembnejši del financiranja predstavlja delež dohodnine, ki se steka v občinske proračune. Od leta 2008 dalje se za ta namen porabi 54 % dohodnine. Iz tega naslova se bo letos v občinske proračune steklo dobrih 1,1 milijarde €. Del sredstev iz naslova dohodnine se v občinske proračune steka po teritorialnem principu, del teh sredstev pa se po občinah prerazporedi v obliki presežne solidarnostne izravnave.

Glavni razlog, ki narekuje zagotavljanje presežne solidarnostne izravnave za delovanje lokalne samouprave, leži v osnovnih razlikah med mesti in podeželjem. Dejstvo namreč je, da imamo na podeželju bistveno manjšo poseljenost, temu primerno večji pa so zato stroški komunalnega urejanja in urejanja drugih pogojev za življenje, preračunano na prebivalca. V zadnjem obdobju se poslabšuje tudi stanje v gospodarstvu, saj je na podeželje težje privabljati investitorje, kar posledično pomeni, da je vse manj novih podjetij in vse manj novih, dobro plačanih delovnih mest. Gospodarski razvoj se koncentrira v večjih centrih. V mestih se koncentrirajo tudi druga, dobro plačana delovna mesta na področju bančništva, zavarovalništva, trgovine, javnega sektorja itd. Vse naštetu posledično vodi v večanje razlik med mesti in podeželjem. In prav zato je zagotavljanje presežne solidarnostne izravnave nujno potrebno, v kolikor hočemo ohraniti enakomeren razvoj na celotnem ozemlju države.

Ali so spremembe lokalne samouprave res nujne?

Na ministrstvu RS za pravosodje in javno upravo menijo, da je potrebno sprejeti strategijo nadaljnjega razvoja sistema občin, ki bi preprečevala ustanavljanje velikega števila novih občin. Po njihovem mnenju ter mnenju bivše SVRL bi z ustanavljanjem razvojno šibkih novih malih občin povzročili slabitev ekonomske in finančne moči obstoječih občin, kar bi z javnofinančnega stališča pomenilo dodatno javnofinančno obremenitev države. Iz navedenih razlogov bo po vsej verjetnosti predlagana sprememba zakona, po kateri ustanavljanje občin, manjših od 5000 prebivalcev, ne bi bilo več možno.

Na podlagi analiz o trenutnem stanju lokalne

samouprave se tudi pričakuje, da se bo število občin ustalilo, občine pa naj bi spodbujali k povezovanju in skupnemu upravljanju nalog, ki presegajo sposobnosti vsake od njih. Seveda ni izključen tudi širši reformni proces, katerega cilj bi bil ustanavljanje večjih, sposobnejših in končno bolj avtonomnih občin. Tak proces pa bi se lahko začel le v primeru, da bo doseženo širše družbeno soglasje.

Mnenje občin do predlogov na temo reforme lokalne samouprave

Občine mnenja in predloge na različne pobude in predloge posredujejo samostojno ali preko svojih združenj. V Sloveniji so občine povezane v dveh združenjih, in sicer v Združenju občin Slovenije ter Skupnosti občin Slovenije. Obe združenji sta do ugotovitev računskega sodišča RS na temo reforme lokalne samouprave zavzeli negativno stališče.

Podobno stališče smo zavzeli tudi na občini Bloke, saj menimo, da je sedanji koncept lokalne samouprave zastavljen dobro. Z delitvijo Slovenije na več manjših občin smo dobili ustrezen razvojni instrument, ki zagotavlja enakomeren razvoj celotne države. Z ukinitvijo malih občin bi ponovno prišlo do centralizacije države in večanja razvojnih razlik med podeželjem in mesti.

Seveda bi se dalo delovanje lokalne samouprave še izboljšati, in sicer s formiranjem drugega nivoja lokalne samouprave, ki bi se organizirala v obliki pokrajin. S tem bi poskrbeli za izboljšanje povezav med državo in občinami ter pospešili izvedbo medobčinskih oziroma regijskih projektov. Proces formiranja pokrajin pa že več let stoji na mestu. Na potezi je politika oziroma država!

Župan Jože Doles

Obisk predstavnika ruskega veleposlaništva na Blokah

V mesecu maju smo bili na Občini Bloke počaščeni z obiskom predstavnika ruskega veleposlaništva gospoda Borisa Suhanovega, ki se je sestel z gospodom županom Jožetom Dolesom na krajšem neformalnem sestanku, na katerem sta utrdila dosedanje sodelovanje.

Glavni namen obiska g. Borisa Suhanovega je bil obisk

pokopališča pri Fari, na katerem je spominsko obeležje padlim borcem II. sv. vojne, med katerimi sta tudi dva ruska vojaka.

G. Boris Suhanov je s poklonom in položitvijo venca izrazil spoštovanje do vojakov, ki sta izgubila svoje življenje med boji z nacističnim okupatorjem.

Tekst in foto: David Hiti

Uvodnik

Stane Jakopin, urednik

Pred 21 leti, 25. junija, je Slovenija postala formalno neodvisna in le enajst mesecev kasneje je slovenska zastava prvič zaplapolala pred sedežem Organizacije združenih narodov kot zastava enakopravne članice.

Temelj slovenske neodvisnosti in samostojnosti pa je bil postavljen prej, decembra 1990 s plebiscitom o samostojnosti Slovenije. Tedaj smo Slovenci stopili skupaj, pozabili na politične, gospodarske in stanovske razlike in spore. Vedeli smo, da si bomo samo skupaj in enotni uspeli izboriti lastno državo. Petindevetdeset odstotkov glasov ZA pri skoraj devetdesetodstotni udeležbi je bilo zapisanih v zgodovino.

Takšno enotnost doseže samo narod, ki se je trdno odločil stopiti na lastno in neodvisno pot.

Samo nekaj let kasneje se je nekaj podobnega zgodilo tudi na Blokah. S preoblikovanjem lokalne samouprave smo Bločani na pobudo posameznih zanesenjakov podobno kot tedaj, ko je šlo za ustanovitev lastne države, strnili vrste in se enotno odločili, da želimo živeti in ustvarjati v lastni občini, ne da bi nam naš razvoj narekovali v drugem kraju. Pot do lastne občine je bila dolgotrajna in ne lahka, vendar je uspelo in občina Bloke je bila leta 1999 ustanovljena.

Danes, po trinajstih letih delovanja občine Bloke, lahko ponosno ugotovimo, da se je naša enotnost za ustanovitev lastne občine še kako izplačala, saj smo od ustanovitve dalje priča pospešenemu razvoju na vseh področjih njenega delovanja. Tudi dolgoletno upadanje prebivalstva se je leta 1999 ustalilo, v zadnjem času pa beležimo celo majhno porast. Nasplošno lahko povemo, da so manjše občine porok za enakomeren in skladen razvoj države Slovenije, tako v večjih centrih kot na podeželju.

Ravno iz večjih centrov pa nam nekateri politiki sporočajo, da so male občine neučinkovite, predrage in neracionalne, kot da bi se bali tega enakomernega razvoja države.

Spoštovani bralci, prav na to temo si boste lahko nekaj več zanimivih podatkov prebrali v tokratnem Bloškem koraku, in sicer v prispevku župana občine Bloke. Poleg drugih prispevkov si preberite tudi sredinsko prilogo »Norice«, ki so jo pripravili učenci osnovne šole in njihovi mentorji. Za prispevke se vsem lepo zahvaljujem.

Želim vam, da čas počitnic, dopustov in brezskrbnih dni preživite kar se da lepo in to kljub temu, da so, žal, še vedno krizni časi.

Cenjene bralke in bralci Bloškega koraka, pred nami je državni praznik dan državnosti, ki ga bomo najbrž vsi ponosno praznovali.

Iskreno vam čestitam za dan državnosti.

Pogodba za izgradnjo večnamenske dvorane v Novi vasi je podpisana, dela so stekla

V Bloškem koraku smo že poročali, da občina Bloke že dalj časa vodi aktivnosti za izdelavo večnamenske dvorane v Novi vasi, ki bi služila tako za potrebe kulturnih prireditev kakor tudi za potrebe športne vzgoje in rekreacijo. Na podlagi potreb je po usklajevanju in aktivnem delu izdelana projektna dokumentacija, urejena so lastniška razmerja in pridobljeno gradbeno dovoljenje.

Z javnim razpisom je bil izbran izvajalec del, podjetje GRAFIT d.o.o. iz Sodražice.

Župan občine Bloke Jože Doles in direktor podjetja GRAFIT d.o.o. Jože Mazij sta konec maja podpisala pogodbo za izgradnjo objekta »Večnamenska dvorana v Novi vasi«.

Izvajalec del je že organiziral gradbišče in pričel z zemeljskimi deli.

V časovnem načrtu gradnje je predvideno, da bo objekt zgrajen najkasneje do avgusta 2014.

Tekst in foto: Stane Jakopin

**Rok za oddajo člankov
za naslednjo številko
Bloškega koraka
je ponedeljek,
10. september 2012.**

Spoštovane Bločanke in Bločani!

V Bloškem koraku se (po volitvah) predstavljam prvič. Zato ni odveč, da na začetku povem nekaj o sebi, predvsem o moji strokovni poti.

Diplomiral sem na Ekonomski fakulteti in opravil magistririj znanosti s področja davčnega prava. Imam dolgoletno prakso na davčnem, finančnem in bančnem področju. Med drugim sem bil zaposlen tudi na Ministrstvu za finance, Gospodarski zbornici Slovenije ... Ustanovil sem uspešno podjetje, v katerem sem z davčnim in poslovnim svetovanjem tako malim kot velikim podjetjem odkrival pasti preveč zapletenega poslovnega, davčnega in finančnega sistema. Konec leta 2005 sem se pridružil vladi Janeza Janše kot državni sekretar v kabinetu predsednika vlade, z mandatom na Ministrstvu za finance. V želji, da odgovorno in s ponosom sodelujem pri nadaljnjem razvoju Slovenije, sem kandidiral in bil izvoljen za poslanca v državni zbor, kjer sem med drugim predsednik odbora za finance in monetarno politiko.

Mislim, da me zaznamujeta dve značilnosti, in sicer odločnost in vztrajnost. Prepričan sem, da je treba državo potegniti iz krize z odločnimi koraki. To bomo dosegli z manjšim trošenjem države in s tem tudi z manjšim zadolževanjem, da prihodnji rodovi ne bodo plačevali naših dolgov. Moralno in etično sprevrženo je, da bremena sedanje krize prenašamo na naše otroke in vnuke, kar se dogaja v zadnjih treh letih. To bomo preprečili tako, da bomo ustvarjalnim in podjetnim ljudem izboljšali pogoje za podjetnost. Pričakujem, da bodo mnogi ukrepom nasprotovali iz takšnih in drugačnih razlogov, zato se bo treba dogovarjati, sprejemati kompromise in vztrajati.

V zadnjem času na terenu od Logatca do Blok poleg prelepe in neokrnjene narave spoznavam tudi težave, s katerimi se v teh krajih srečujete. Mislim,

da bi glede na naravne in kulturne danosti lahko še bolj razvijali turistično ponudbo ter neizkoriščen potencial lesnega bogastva. V občinah Cerknica, Loška dolina, Bloke bomo izboljšali cestno povezavo med Uncem (avtocesta) v smeri Žlebiča (ribniška dolina) in v smeri Prezida na Hrvaško preko Loške doline. Navedena državna cesta predstavlja peto razvojno os.

Ugotavljam, da je celotno področje slabo pokrito s širokopasovnim internetnim omrežjem. Kljub temu, da razpis za evropska sredstva žal ni bil uspešen, bomo vztrajali. Naselja, ki v občinah ležijo 500 m in več nad morjem, imajo predvsem v zimskem času večje stroške pluzenja in vzdrževanja občinskih cest, kar bo treba v prihodnje bolj upoštevati.

Družbeni razvoj ni spontan in se ne more doseči sam po sebi. Da bi Slovenija postala družba blaginje, moramo pri njenem razvoju sodelovati vsi, vsak po svojih močeh in hotenju. Slovenska družba zato potrebuje okolje, kjer ima vsakdo možnost uspeti, kjer so ustvarjalnost, podjetnost in znanje nagrajeni. Razvoj Slovenije poleg stabilnih javnih financ zahteva še zdravje in uspešno gospodarstvo ter pravične in pametne rešitve na področju socialne politike, varovanja okolja, izobraževanja, kulturne in varnostne politike. Vsi ti dejavniki zagotavljajo skladen razvoj Notranjske. Zato bom predlagal in podpiral programe, ki bodo Notranjski zagotovili nova delovna mesta, poslovno povezavo poslovnih con ter s tem učinkovitejšo poslovanje v njih, ureditev čistilnih naprav, hitrejše pridobivanje dovoljenj za investiranje na Notranjskem ter tudi rešitve, ki bodo zagotavljale več mest v vrtcih.

Bralkam in bralcem Bloškega koraka čestitam ob dnevu državnosti.

Andrej Šircelj, poslanec

Nova Slovenija za razvoj podeželja

Spoštovane bralke in bralci,

v minulih dneh se na področju kmetijstva v Sloveniji veliko dogaja. Za nami so za nekatere ponovljene – zaradi tehnične napake na glasovnicah v volilnih enotah Postojna, Koper in Maribor – četrte volitve v organe Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije (KGZS). Ker bodo rezultati predvidoma znani šele sredi junija, lahko trenutno izpostavim že znano stališče Nove Slovenije: podpiramo prostovoljno članstvo v KGZS. Prepričani smo, da bi bilo prostovoljno članstvo v KGZS pravi korak v smeri, da zbornica postane bolj učinkovita. Slovenskega kmeta želimo razbremeniti plačevanja visoke članarine in ljudem ponuditi možnost svobodne izbire. V okviru možnosti se bomo še naprej trudili za uresničitev našega programa.

Pozitivni premiki so na področju kmetijskih zemljišč. Zadovoljna sem, da je bila v preteklem tednu v parlamentarno obravnavo vložena novela zakona, ki odpravlja odškodnine za spremembo namembnosti kmetijskih zemljišč.

Nova Slovenija predlog sprememb odločno podpira, saj bi s sprejemom odpravili plačevanje odškodnin za spremembo namembnosti. Dejansko želimo s tem zakonom razbremeniti ljudi, ki želijo graditi.

V Novi Sloveniji smo že v volilnem programu zapisali, da se bomo dosledno zavzemali za zmanjšanje administrativnih ovir pri prometu kmetijskih zemljišč.

S to rešitvijo bomo dosegli dvoje – razbremenili gospodarstvo in individualne investitorje pri novogradnjah ter dvignili konkurenčnost Slovenije kot naložbene destinacije. Velja izpostaviti tudi mlade družine, ki si rešujejo stanovanjske probleme in se odločajo za gradnjo – mnogo teh poznam, ki so pred gradnjo hiše za spremembo namembnosti plačevali velike vsote denarja. Sedaj bodo tega razbremenjeni. S tem zakonom se tako rešuje tudi stanovanjska problematika.

Iva Dimić, poslanka DZ RS

Predlog zakona o spremembah zakona o kmetijskih zemljiščih

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-C) je prejšnja vladna koalicija sprejela 24. 5. 2011. Pomemben del te novele se nanaša tudi na uvedbo odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča. V Državljanski listi menimo, da je bila ta sprememba slaba, saj so bile odškodnine uvedene v trenutku, ko se je finančna in gospodarska kriza razplamtela v vsem svojem obsegu. Ta ukrep pa gospodarski razvoj samo še bolj zavi-ra. Z uvedbo odškodnine je prišlo do zastoja investicij in to v času, ko nujno potrebujemo trošenje, prišlo je do dodatnega ugašanja sektorja gradbeništva, za izvedbo zakona pa so bile potrebne tudi dodane administrativne obremenitve države. Uvedba odškodnine pomeni predvsem udarec malim investitorjem, ki jih potrebujemo, da oživimo sektor gradbeništva. Malim investitorjem, ki rešujejo stanovanjske probleme, smo podražili gradnjo do te mere, da se mnogi zanjo sploh ne odločajo. Finančni učinek tega ukrepa pa je bil zanemarljiv, saj se je iz naslova odškodnin zbralo zgolj 80.000 EUR, ki naj bi se jih porabilo za izdelavo birokratskih študij in projektov – konkretnih operativnih učinkov pa ni bilo.

Naša kmetijska politika je v zadnjih 20 letih pripeljala do tega, da je zaraščenost države že preko 60 %, dnevno propadejo 3 kmetije (v zadnjih 20 letih okoli 20.000), delež

samooskrbe se je z nekdanjih 80 % zmanjšal že na 32 %, obdeluje pa se manj kot polovico kmetijskih zemljišč.

V Državljanski listi se zavzemamo za odpravo škodljivih odškodnin, zato bomo podprli Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih, ki smo ga poslanke in poslanci dne 30. 5. 2012, vložili v zakonodajni postopek. S to spremembo bomo poenostavili, pospešili in pocenili pridobivanje gradbenih dovoljenj tako za investicije iz javnih sredstev kot investicije zasebnega sektorja. Investitorji bodo z uveljavitvijo predlaganih sprememb razbremenjeni plačila odškodnine, kar predstavlja pomemben ukrep administrativne in finančne razbremenitve. Sprememba Zakona o kmetijskih zemljiščih bo pocenila pridobivanje gradbenih dovoljenj in s tem nove investicijske projekte, ki bodo pozitivno vplivali na gospodarsko aktivnost v času gospodarske krize. Z zgoraj navedenimi ukrepi tako izpolnjujemo še eno od naših programskih obljub.

Rihard Braniselj, poslanec

Občinski praznovanji v počastitev državnega praznika dneva državnosti

V občini Bloke bomo tudi letos na primeren in slovesen način obeležili praznovanje državnega praznika – dneva državnosti.

V ta namen bosta organizirani dve prireditvi, in sicer:

- slovesnost s kulturnim programom ob položitvi temeljnega kamna za izgradnjo večnamenske dvorane, ki bo v Novi vasi 22. 06. 2012 ob 11:00 uri na gradbišču,

- osrednje občinsko praznovanje dneva državnosti, ki bo v Ravniku 24. 06. 2012 ob 19:00 uri. Praznovanje bo posvečeno tudi spominu na 70. obletnico požiga naselja Ravnik.

Vsi vljudno vabljeni!

Občina Bloke

KGZ AKCIJA

KRPAN KMETIJSKO
GOZDARSKA ZADRUGA Z.O.O. od 9.5.2012 do razprodaje zalog

Tekstilni oddelek NOVA VAS

DO - 70%
ZNIŽANJE OBUTVE
ZARADI
OPUSTITVE PROGRAMA

Tekstilni oddelek NOVA VAS
01/7071 633

NOVO NOVO NOVO NOVO

otroška obutev znamk:
NIKE, SUPER FIT, IMAC,
CROCS,...

**BABY
CENTER**

Cerknica
Cesta 4. maja 64
tel. 7071 676

VABLJENI!

Agrocenter NOVA VAS

01/7098 075

Agrocenter IGA VAS

01/7071 640

**Vrtne kosilnice
PARTNER**

ze od **214,90€**

VELIKA IZBIRA PAŠNE OPREME:
električni in baterijski pastirji
izolatorji
vrvice in trakovi za ograje
elektro mreže
napenjalci
ročke za vrata...

Velika izbira solarnih figur:

Cepilniki drv
LANCMAN
že od
570,00 €

Motorne žage

STIHL
že od **199,95€**

**Visokotlačni čistilci
LAVOR -10%**

Akcija traja od 1.6.2012 do razprodaje zalog.
Vse cene so v eur in vsebujejo DDV. Slike so simbolične.

**PSOGLAVSKI
SODRAŽICA DNEVI**
29. 6. - 1. 7. 2012

PETEK

Festival domačih viž in smeha

SOBOTA

Dan športa

Večer na trgu

NEDELJA

Tržni dan

Ansambel Franca Miheliča

www.td-sodrazica.si

www.td-sodrazica.si

Občina Sodražica

Komisija za volitve, imenovanja in administrativne zadeve na podlagi 12. člena Odloka o podeljevanju priznanj občine Bloke (Ur. list RS, št. 66/05) objavlja

RAZPIS

o zbiranju predlogov za podelitev priznanj občine Bloke za leto 2012

Priznanja občine Bloke so:

1. naziv častnega občana občine Bloke
2. zlati grb občine Bloke
3. priznanje občine Bloke

NAZIV ČASTNI OBČAN

Naziv častni občan občine Bloke se podeli posamezniku za njegov izjemen prispevek na različnih področjih življenjskega dela, ki imajo trajen pomen za razvoj, ugled in promocijo občine Bloke.

Naziv častni občan občine Bloke se podeli občanom občine Bloke in drugim državljanom Republike Slovenije, kakor državljanom tujih držav, ki imajo posebne zasluge za napredek znanosti, umetnosti in kulture ter za druge izjemne dosežke, pomembne za občino Bloke.

ZLATI GRB OBČINE BLOKE

Zlati grb občine Bloke je najvišje priznanje občine Bloke, ki se podeljuje:

1. posamezniku za življenjsko delo, večletne uspehe ali enkratne izjemne dosežke trajnejšega pomena,
2. skupinam občanov, društvom in drugim pravnim osebam za večletne uspehe in dosežke, s katerimi povečujejo ugled občine Bloke na gospodarskem, družbenem ali drugem področju življenja in dela.

PRIZNANJE OBČINE BLOKE

Priznanje občine Bloke se podeljuje posameznikom, organizacijam in skupnostim ter društvom ob posameznih jubilejih in priložnostih, kakor tudi uglednim gostom oziroma delegacijam, če je njihovo delovanje pomembno za razvoj posamezne organizacije ali skupnosti v občini Bloke.

Naziv častni občan občine Bloke se podeli izjemoma.

Vsako leto se lahko podeli en zlati grb občine Bloke in do tri priznanja občine Bloke.

Kandidate za priznanja lahko predlagajo občina, občani, politične stranke, vaške skupnosti, podjetja, društva ter druge organizacije in skupnosti.

Predlog mora vsebovati:

- Ime in priimek oziroma naziv in naslov predlagatelja
- Navedbo, na katero izmed treh možnih priznanj se predlog nanaša
- Ime in priimek oziroma naziv in naslov predlaganega
- Pisno obrazložitev

Upoštevani bodo vsi predlogi za podelitev priznanj in nagrad občine Bloke, ki bodo oddani v zaprti kuverti na naslov:

Občina Bloke

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja

Nova vas 4a

1385 Nova vas

s pripisom: »ne odpiraj – občinsko priznanje 2012«, in sicer do vključno 23. julija 2012 do 12.00 ure osebno v tajništvu Občine, oziroma bodo 23. julija 2012 oddani priporočeno na pošto.

Klavdij še vedno sanja Bloke

ZADNJI DNEVI LETOŠNJEGA VELIKEGA TRAVNA SO ŽE SILILI V ROŽNIK, SKRAJNI ČAS ZA ODDAJO TEGA REPORTAŽNEGA ZAPISA ZA BLOŠKI KORAK, KO SEM V BONINIH, SLIKOVITI VASICI V SOSEŠČINI VANGANELSKEGA JEZERA IN KOPRA, V PRIJETNI HIŠI KRAMLJAL Z ZAKONCEMA MILENO IN KLAVDIJEM FAVENTO. BONINI SO KLAVDIJEV ROJSTNI KRAJ, KI SE JE OB NJEGOVEM ROJSTVU IN ŠE V POZNIH OTROŠKIH LETIH IMENOVAL SV. UBALD, KOT ZASELEK PRI KOPRU.

MILENA

Prej Bločanka, zdaj Boninka, Milena Kulič – Favento

Milena s ponosom pove, da je Bločanka. Rojena sicer v Ljubljani med italijansko okupacijo očetu Kučiču in mami Julki Jeričevi, po domače Lipetovi iz Velikih Blok.

Oče je bil cenjen podkovski mojster v tedanji vojašnici na Blokah. Kaj kmalu se je družinica preselila v Cerknico na Krajčevo žago. Med drugo svetovno morijo je bil oče poklicni gasilec, po vojni pa je delal

v remontni delavnici parnih lokomotiv v Ljubljani.

Družinici in Mileni se je hitro pridružila še sestra Vika. Očetu železničarju pa je takratna železničarska »komanda« v Ljubljani dodelila družinsko stanovanje na železniški postaji Planina, ki sodi pod k.o. Laze in tako so družno postali Lažani.

Prehitro je prišel čas razposajenih mladostnih let. Kam? Mama, ki je imela skrb za družino in samo eno, očetovo plačo, je Mileni svetovala, naj se zaposli, oče pa študiju ni nasprotoval. Odločila se je za študij na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Po končani prvi stopnji je v Prosvetnem delavcu, glasilu prosvetnih delavcev, »naletela« na razpis za prosto učiteljsko mesto v Novi vasi. Prijavila se je, povabili so jo na pogovor in med pogovorom s tedanjim ravnateljem Čebolinom se je v trenutku premislila in že naslednji trenutek je zmagala ravnateljeva beseda, da je sprejeta. In avgusta, davnega leta 1963, se je iz Planine preselila na Bloke, vmes končala študij še na višji stopnji in se po 35 letih učiteljevanja (1998) upokojila.

KLAVDIJ

Klavdij Favento še vedno sanja Bloke.

Leta 1942. sta ga starša vpisala v prvi razred osnovne šole. Italijanščina je bila takrat pogovorni in učni jezik. Strokovno šolanje za električarja je končal na Reki. Delovna pot ga je pripeljala na delo na Bloke, kjer

se je njegovo podjetje, kjer je bil zaposlen, lotevalo del in obnove iztrošenih električnih napeljav v bloški vojašnici. Ko so z deli končali na Blokah, se je Klavdijevo podjetje z elektriko ukvarjalo še v vrhniških vojašnicah. Z elektriko se je ubadal še na Iverki v Podskrajniku in šele ko se je sprostilo delovno mesto vzdrževalca v Novolitu, je na povabilo Rada Ponikvarja Klavdij prišel v Novolit. Po skupaj 40 letih dela pa v pokoj.

SPOMINI NA MLADA LETA

Leta 1972, se še dobro spominja Klavdij, sta se spoznala z Mileno. Kje drugje kot pri Lipetu! Tja je Milena ob prostem času kaj rada zahajala, Klavdij pa je tam stanoval. Vento pomeni v italijanskem jeziku veter, favento pa delati veter. Toda v obeh srcih ni prevladoval veter, ampak vihar. Vihar v srcu pa je reč, ki se ji ni mogoče upreti! Poročila sta se šest let pozneje in Klavdij je bil vsa ta leta Milenin podnajemnik v skromnem stanovanju nekdanje kaplanije pri Fari.

Kaj so o Mileni in Klavdiju povedali na Blokah?

MARTINA KOČEVAR –
UČITELJICA

Milena je bila vedno in pri vsakem delu dosledna do svojih učencev. Nikoli krivična, vedno iskrena in odločna, kar je v sedanjih časih že redkost. Z jutrom je prinašala v šolo vedrino, ki je bila nalezljiva!

VIKA PEŠIČ –
SESTRA

Pogrešam najina skoraj vsakodnevna srečanja. Za okoli tri leta je starejša od mene in veliko materinskega čuta do mene sem v njej začutila že v otroštvu. Mislim, da je zgodaj odrasla.

JOŽE ROT –
NEKDANJI SOSED

Bil je dober sosed. Malo je takih. Vedno je rad priskočil na pomoč. Natančnost in doslednost, obdana s poštenostjo pa so bile njegove neprecenljive vrline med sosedi kakor tudi na delovnem mestu vodje vzdrževalcev.

ZVONKO GOVEDNIK –
GASILEC

Zvonko Govednik je bil kar 19 let predsednik PGD Nova vas, Klavdij vrsto let nepogrešljiv tajnik. Z enako mero odgovornosti je opravljal tudi tajniška dela v KS Nova vas. Krajan ga pogrešajo, gasilci še bolj!

Lično preurejena rojstna Klavdijeva hiša na Boninih

PREUREJENA ROJSTNA HIŠA

Že desetletje in morda še kakšno leto več, predno je Klavdij odšel v pokoj, je začel na Boninih preurejati svojo rojstno hišo in okolico. Leta 2003 pa sta se s soprogo Mileno preselila vanjo in tu preživljata jesen življenja v mirnem kraju, toplih zimskih dnevih in nočeh. Nehote pa se večkrat spominjata dni in noči, preživetih v mrzlem stanovanju Blaževe hiše in kaplanije.

Na Blokah nista imela svoje gredice, kaj šele vrta. Tu na Boninih pa imata, kot pravi Milena, na voljo celo njivo. Nobeno delo ni odvečno. Tudi tisto s trtami ne! Oba neizmerno uživata v naravi, navdušujeta se nad njenimi darovi. Za žulje jima ni mar. Tako skrbno, kot negujeta trte, rože in njive, cenita in ohranjata stara prijateljstva z Blok.

MILENINI SONČKI

Kar štirje so! Milenini prvorojenki je ime Barbara. Zvem, da je pri nekaj več kot 30 letih še vedno zvedavo in nemirno dekle, svetovna popotnica, ki se podaja v neznane japonske in afriške kraje tako, kot nekoč iz Blok v Ljubljano. Nemirna duša in mladostna moč ji vse to omogoča. Pred leti je na Japonskem študirala. Japonščino bolj obvlada kot povprečni Slovenec slovenščino. Japonce je učila in jih tudi naučila smučati. Zdaj je zaposlena v Celovcu, v švicarskih Alpah pa, kadar ji le dopušča čas, preizkuša svoje sposobnosti med skalami. Zdaj pa je že z mislimi na potovanje po črni celini!

Dobro leto po Barbarinem rojstvu se je z bloškim mrazom začela spoznavati druga hčerka. Eva, so zapisali njeno ime v rojstne listine. Je profesorica glasbe, poročena z Dejanom Uletom iz Cerknice in je mamica Zarje in Vitana, še dveh sončkov, kot jima reče stara mama, po primorsko nona Milenal!

BLOKE STA OHRANILA V LEPEM SPOMINU

Skoraj ne mine nobena noč, da Klavdij ne bi sanjal o Blokah, pove Milena. Oba pa živita tu na Boninih z lepimi spomini na Bloke, na sodelavce, na domačine ... Klavdijin Milena imata še vedno več prijateljev na Blokah, kot tu v Boninih. Veselita se slehernega obiska Bločanov. In takrat je pri Faventovih na Boninih praznik!

Obiski v Cerknici so pri Mileninih treh sončkih bolj pogosti kot obiski Blok in sestre Vike v Ravniku. Bolj pogoste pa so druge, bolj sodobne povezave.

Veste, pove Milena, jaz sem imela rada Bloke in domačine. Vedno smo se spoštljivo pozdravljali. Spoštovali in cenili so moje delo v šoli z učenci, kot tudi jaz njihov trud za vsakdanji kos kruha.

Dobrih 35 let poučevanja v novski osnovni šoli je dokaj

NA POROKI JE MANJKAL ŽUPNIK

Milena in Klavdij sta se po 6 letih »koruzništva« odločila za poroko. Zakonsko zvezo sta sklenila v tedanji poročni dvorani Krajevnega urada. France Škrabec pa je bil uradni pooblaščenec Občine Cerknica za sklepanje zakonskih zvez, skupaj z maticarko Ivo Štrukljevo. Takrat je Milena že nosila pod srcem svojo prvo hčerko Barbaro in se še dobro spominja besed bloškega pooblaščenca za sklepanje zakonskih zvez, ko je dejal, da v teh poročnih listinah piše, da sta dva, prišli pa ste trije. Župnik je manjkal, priči pa ne!

Ohranjena sončna ura na eni izmed sten obnovljene Faventove hiše je zagotovo še iz časov, ko so tod prebivali naši davni predniki. Ta znamenita boninska sončna ura zagotovo sodi v okrilje spomeniškega varstva in med obeležja, ki se morajo ohranjati novim rodovom.

France Škrabec, znani Obloški Tonček, je Mileno in Klavdija, kot pooblaščenec občine Cerknica za sklepanje zakonskih zvez, že davnega leta 1978. »združil za vedno«. Priči sta zvezo potrdili, kar je maticarka Iva Štrukljeva v poročni list tudi vestno zapisala.

hitro minilo, kot mine mladost, ko se presenečen znajdeš sredi zrelih let.

Milena je poučevala vrsto let na razredni stopnji in se še dobro spominja, da je bilo v razredu tudi 30 in več učencev. Največ da jih je bilo 32! Včasih tudi polovico manj, vsi pa so bili več ali manj obvladljivi. Sicer pa so bili takrat za nas učitelje drugačni časi!

Kakšni?

Pouk smo imeli tudi ob sobotah in učitelji smo imeli kar nekaj pravic, učenci pa dolžnosti! Zdaj je menda ravno obratno! Včasih so se poleg učencev tudi starši bali roditelskih sestankov, zdaj se jih bojijo učitelji!

SPOMINI, SPOMINI, SPO-

MINI ...

Človeški spomin je dokaj ne-

zanesljiv vir. Še najbolj se ohrani v spominskih knjigah. Mileni je uspelo ohraniti le eno. In ko lista po knjigi spominov, se oči ustavijo na spominskem zapisu Milenine prijateljice Valči Mazijeve iz Cerknice. »Pomni, da življenje kot na odru se odvija, a za nežnimi akordi pride burna tragedija!« Prijateljica Mira iz Dolenjega Jezera pa je zapisala: »Ljudje se spoznamo in že se ločimo!«

Tako je pač človeško življenje!

Z Mileno, Klavdijem in Bločani sem se pogovarjal, fotografiral in zapisal:

Tone Urbas

Spomini jadralnega letalca na Bloke

Imela sem priložnost spoznati jadralnega letalca, ki se je po bloških hribih z letalom spuščal pred 50 leti.

Maja letos je Bloke v sklopu ekskurzije po Notranjskem podolju obiskala geografska sekcija Ljudske univerze z Jesenic. Univerzo obiskuje tudi dr. Dušan Florjančič, ki je Bloško planoto spoznal kot jadralni letalec. Svoje izkušnje s poleti na Blokah je z veseljem delil s skupino, kasneje pa mi je velikodušno posredoval še nekaj gradiva in informacij o svojih poletih na Blokah.

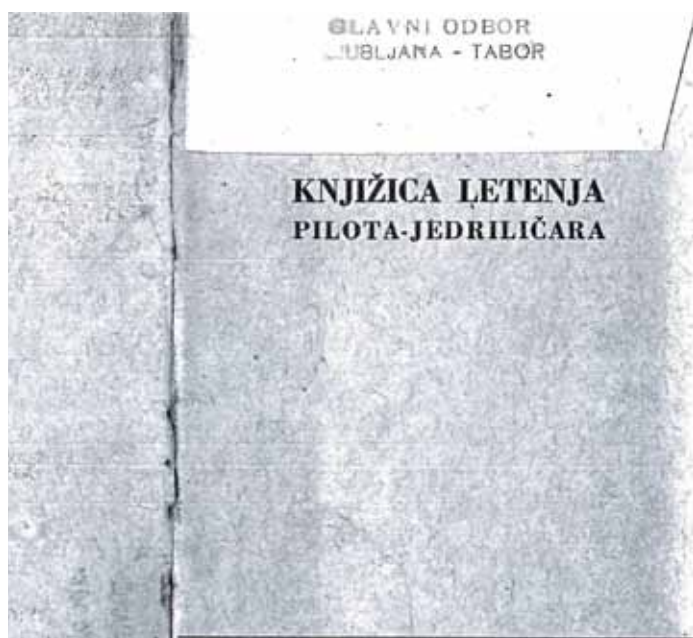
Dr. Florjančič, sicer strojni inženir, ki je študiral in delal v Švici in je bil med drugim zaposlen kot znanstveni sodelavec na ETH Institutu za aerodinamiko, o poletih piše z naslednjimi besedami: »Poročal sem o mojih osebnih izkušnjah v aprilu 1946, ko sem kot član prve skupine mladih jadralcev užival gostoljubje vašega okraja. To je bil začetek – pod vodstvom gospoda Boriška, izkušenega učitelja jadralnega letenja v Sloveniji. Bilo je nepozabno, čeprav so bile okoliščine še dokaj skromne in trde«.

Poslal je tudi fotografijo poleta, posneto v aprilu 1946. Polet je dr. Florjančič sam opravil z jadralnim letalom za začetnike, tipa »zoegling«. Letalo so imenovali lesenjača. Kot »plen« iz zapuščine okupatorja so ga

našli poškodovanega po končani vojni, jeseni 1946 v mizarskem skladišču v Šiški v Ljubljani. Bilo je močno poškodovano, zato so ga letalci sami popravili. Prve skoke so jadralci izvajali v zimi leta 1945 v bližini Viča v Ljubljani. Na Bloke so jadralno letalo s težavami transportirali z vojaškim kamionom. Polet naj bi trajal le 30–45 sekund. Leteli so s hriba Pečnik. Gospod je polet opisal kot »kratek, ampak čudovit in nepozaben!« Start se je izvajal na sistem »frače« (s pomočjo gume, na katero je bilo vpeto letalo). Potrebovali so veliko truda za vlačenje letala po hribu, zato je imel vsak jadrallec samo po dva poleta na dan.

Marjeta Jerič

*Op.: Najverjetneje gre za Milana Boriška – Kiča (1920–1950), ki je bil eden najuspešnejših jugoslovanskih jadralcev po vojni in je osvojil 3. mesto na I. svetovnem prvenstvu v jadralnem letenju leta 1950 v Örebro na Švedskem. Na spletu je objavljen podatek, da je Kičo pričel s poleti prav na Blokah: »List iz Boriškove letalske knjižice pravi, da je na Blokah doživel prvi let 24. julija 1939.« (spletni vir: http://www.opensoaring.com/Krila_slavnih/krila_slavnih_borisek.html, citirano 30. 5. 2012).

IZDATE DIPLOME:	
Prezime: <u>Florjančič Dušan</u>	„A“ u: <u>19. 4. 1946</u> dana: <u>19. 4. 1946</u>
Ime: <u>Dušan</u>	Br. dipl. i znaka: <u>1946</u> overava: <u>08. 4. 1946</u>
Zanimanje: <u>letalec</u>	„B“ u: <u>1946</u> dana: <u>08. 4. 1946</u>
Rodjen: <u>18. 11. 1924</u> u: <u>Ljubljana</u>	Br. dipl. i znaka: <u>1946</u> overava: <u>26. 11. 1946</u>
Narodnost: <u>Slovenska</u>	„C“ u: <u>1946</u> dana: <u>26. 11. 1946</u>
Državljanin: <u>J.R.S.</u>	Br. dipl. i znaka: <u>1946</u> overava: <u>26. 11. 1946</u>
Jednina: <u>Slovenija</u>	
OVU KNJIŽICU IZDAJE: FOS LETALSKA ORGANIZACIJA SLOVENIJE GLAVNI ODBOR LUBLJANA - TABOR	
U <u>1946</u> (M. PJ) <u>Florjančič</u>	
27-11-1946	
USLOVI ZA SREBRNO „C“	
vrstina: <u>u</u> dan: <u>dan</u>	
Prelet: <u>km iz</u> dan: <u>dan</u>	
Br. dipl. i znaka: <u>1946</u> overava: <u>1946</u>	
USLOVI ZA ZLATNO „C“	
vrstina: <u>u</u> dan: <u>dan</u>	
Prelet: <u>km iz</u> dan: <u>dan</u>	
Br. dipl. i znaka: <u>1946</u> overava: <u>1946</u>	

Letalska knjižica iz takratne letalske organizacije

Stran letalske knjižice, ki prikazuje izpite A, B, C, ki jih je dr. Florjančič opravil v letu 1946 na Blokah.

Polet z letalom SG-38

Red. br.	Datum	Tip i oznaka jedrilice	Mesto		Način starta	Čas polovanja
			poletanja	sposiljanja		
5	16. IV	SG-38	Brdno	Presečno		
16	"	"	"	"	"	"
7	"	"	"	"	"	"
18	"	"	"	"	"	"
8	17. IV	"	"	"	"	"
10	"	"	"	"	"	"
14	"	"	"	"	"	"
12	"	"	"	"	"	"
3	16. IV	"	Blatno-Presečno	Presečno		
9	"	"	"	"	"	"
6	"	"	"	"	"	"
11	"	"	"	"	"	"
4	17. IV	"	"	"	"	"
Za prenos						

Vpisi poletov s SG-38 »jadrilico« (na zgodnji fotografiji)

Ji. Red.	Datum	Tip i oznaka jedrilice	Mesto poletenja i spustanja	Način starta	Čas poletanja
29	10.10.1948	SG. 38	Polje - Pribor	Pribor	
30	"	"	"	"	
31	"	"	"	"	
32	21.10.	"	"	"	
33	"	"	"	"	
34	25.10.	"	" - V. Vido	"	
35	26.10.	"	" - Polje - Pribor	"	
36	"	"	"	"	
37	28.10.	"	"	"	
38	29.10.	"	"	"	
39	29.10.	"	"	"	
40	29.10.	"	Prečička	"	
41	30.10.	"	Polje - Pribor	"	
42	31.10.	"	"	"	
43	1.11.48	Amber	S. 38	" - Polje	
					Za prenos

Vpisi poletov: trajanje leta za izpit »B« je bilo 1 minuto in 28 sekund, kar dr. Florjančič opisuje kot »leteči kamen«.

Mlin v grapi in Ivan Čampa

V prejšnji številki našega glasila ste lahko brali o bloških mlinih, ki so bili nekoč na ravninskem predelu Blok ob potokih Bloščici in Farovščici. Ker pa ti mlini večkrat zaradi pomanjkanja vode niso mleli, so Bločani svoje skromne žitne pridelke nosili v nižje ležeče mline. Teh je bilo v okolici Blok kar nekaj, več jih je bilo v grapi Iške.

V tretjem zvezku Notranjskih listov na strani 498 je objavljen zapis dolgoletnega bloškega župnika g. Andreja Makovca O MLINIH IN ŽAGAH NA OSREDNJEM NOTRAN-

JSKEM. O tem je tega leta pisal v septembrski številki našega glasila. Objavil je tudi fotografijo ruševin nekdanjega Baštečevega mlina ob Iški. Mlina s tem imenom Makovec v prej omenjenem zapisu ne omenja. Lahko pa sklepamo, da gre za Rutarjev mlin, saj je nad Iško više ležeče rutarska vas Bašteti. Nekateri so ta mlin imenovali po vasi, drugi pa po morebitnem lastniku Rutarju.

Vsekakor moramo lokacijo tega mlina iskati v bližini izvira Iške. Kot piše Čampa v tej povesti, je bila žena mlinarja Matica Stebrova Tončka od Lužarjev. Njuna hči Micka je, ko je odrasla, naskrivaj odšla od doma in je Matic šele od drugih izvedel, da so jo ljudje videli, ko je

JSKEM. Med drugimi navaja mline in žage na bloški strani Iške, ki izvira pod vasjo Strmica, oz. pod Žmucovim. Prva od izvira je bila tu najprej žaga Milavca iz Ravnika, nižje po vrsti je bil Rutarski malen, Graščinska žaga in Ogradarjeva žaga iz Zavrha. Nato sledijo mlini in žage na vidovski strani Iške. Drugih mlinov na Iški Makovec ne omenja, vem pa, da je bil pri brskanju po arhivih in iskanju drugih virov zelo dosleden in natančen.

Kje je bil torej ta mlin, kamor je Ivan Čampa umestil svojo idilično povest o Maticu in Tonci MLIN V GRAPI?

Tega vprašanja se je na pobudo Bralnega društva Mance Košir pri novovaški knjižnici že leta 2000 lotil Miha

zjutraj šla na Strmici na avtobus za Ljubljano. Na Strmici je bila namreč na vrhu Lužarjevega brega Pavličeva gostilna, po domače pri Cestnih v Rogovili. Tu je tudi ustavljal Pečnikarjev avtobus, ki je pred zadnjo vojno vsako jutro iz Nove vasi vozil v Ljubljano. Tudi nekaj Pavličevih fantov – Čampovih vrstnikov – je hodilo "v ljubljanske šole", kot so včasih rekli. Čampa se je gotovo družil z njimi in mogoče je bil eden od teh študentov tisti, ki je Micko zvabil v Ljubljano, kot je navedeno v povesti. Prav tako lahko sklepamo, da je Čampi za lik mlinarja Matica služil Stebrov Matevž, ki je imel kot Matic od rojstva pohabljen nogo, a je vseeno v mlinu pri Stebru v Velikih Blokah pridno pomagal bratu

Akvareli akademskega slikarja Rika Debenjaka k povesti Mlin v Grapi

Jerneju.

Kje naj bi bil ta mlin v grapi, ne moremo do potankosti ugotoviti. Miha Knavs v svojem prej omenjenem prispevku pravilno sklepa, da vse, kar piše v povesti, ni neizpodbitna resnica. Res je to. To je povest. Neizpodbitna resnica pa je, da bo letos 27. julija minilo sedemdeset let od prerane smrti Ivana Čampe.

Pred 20-timi leti smo ob petdesetletnici Ivanove smrti na pobudo našega Kulturnega društva skupaj s Knjižnico Jožeta Udoviča iz Cerknice in Osnovne šole iz Nove vasi pripravili pogovor o življenju in delu tega našega pesnika in pisatelja s takrat še živečim članom Literar-

Portret Ivana Čampe

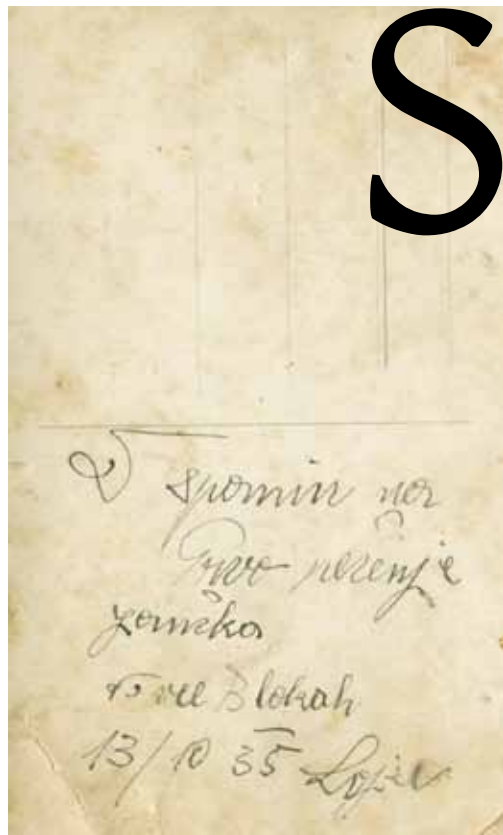
nega kluba, katerega soustanovitelj je bil pokojni Ivan. Knjižnica je tudi poskrbela za razstavo njegovih znanih in manj znanih del.

Spomin na Ivana Čampo so za občinski praznik pred petimi leti obudili tudi člani prej omenjenega Bralnega društva in člani Literarnega društva NAVDIH.

Spodobilo bi se, da letos naša knjižnica, ki nosi Čampovo ime, za to pesnikovo, sicer žalostno, obletnico pripravi skupaj z Bločani primerno prireditev.

France Škrabec

Sezona piknikov – nekaj iz zanimive zgodovine

S pričetkom poletja se prične tudi sezona druženj na prostem, piknikov in veselic vseh vrst. Na vseh takih prireditvah je ob pivskih sodčkih osrednji prostor namenjen žaru s čevapčiči, ražnjiči in drugimi pečenimi specialitetami. Ob tem niti ne pomislimo, da je ta navada k nam prišla šele po združitvi v prvo Jugoslavijo. Iz spletnega naslova »Stare slike« povzemam svoj prispevek »Prvi janček«.

Krojaški mojster Lojze Mazij je na hrbtni strani fotografije zabeležil:

»V spomin na prvo pečenje jančka Velike Bloke 13. 10. 1935 Lojze«

V Velikih Blokah je leta 1935 vojska Kraljevine Jugoslavije pričela z gradnjo vojašnic. Vojašnice so gradili ob celi tako imenovani Rupnikovi liniji: Geroovo, Velike Bloke,

Škofja Loka in Bohinjska Bistrica. Gradnjo je izvajalo gradbeno podjetje iz Dalmacije.

Delavci so prihajali iz Dalmacije, Gorskega Kotarja, zaposlitev pa je dobilo tudi mnogo domačinov. Delavci z juga so v naše kraje prinesli navado pečenja na ražnju. Tako so 13. 10. 1935 na dvorišču gostilne Josipa in Helene Korošec, po domače pri Lenčkovih danes Ambrožičevih, v Velikih Blokah spekli janca in z njim pogostili nekaj domačinov, predvsem pa cerkniško gospodo na čelu z županom Verlijem in doktorjem Pušenjakom.

Josip in Helena Korošec sta se poročila v Ameriki. Po prvi svetovni vojni sta se s tremi hčerkami vrnila v Velike Bloke, od koder je bila doma Helena. Josip Korošec je bil s Hudega Vrha in je prinesel hišno ime Lenčkovih. Zgradila sta gostilno in trgovino, ki je napredovala posebej po pričetku gradnje vojašnic. Doma se je rodila še hči Olga, ki je nadaljevala gostilniško tradicijo v Velikih Blokah z možem Ivanom Miklavčičem – Šemetovim z Velikega vrha. Tudi on je s seboj prinesel hišno ime. Današnji Miklavčiči so tako tretja in četrta generacija gostilničarjev v Velikih Blokah.

Kot vidimo, so bili janci tako slastni kot danes. Uspešno sezono piknikov vsem skupaj!

Lojze Mazij

Na stari fotografiji iz leta 1935, ki smo jo našli v zbirki pok. Lojzeta Mazija, so prepoznavni od desne proti levi: prvi – Lojze Mazij, Matevžev; tretji – delavec Brove iz Prezida; šesti – cerkniški sodnik Baričevič (z metuljčkom); osmi – brat gostilničarja Korošca s Hudega Vrha; deveti – dr. Stanko Pušenjak; deseti – Rot, Žgajnarjev iz Benet; enajsti – Pirc Tone, Frčkov; dvanajsti – cerkniški župan Verli. Na zaboji sedi Tone Jerman, Mehonov iz Dol. Jezera, nečak gostilničarja Korošca, ki je pomagal v gostilni in na kmetiji v Vel. Blokah.

Iz šolske kronike 1972/73

Kje smo bili pred 40 leti?

Primerjava z letom 2012/13

• **1972/73**

Šolski prostori so bili pripravljeni za pouk. Pleskar je popravil vidne okvare in šolske table. V Šivčah pa bo pleskar pozneje pobelil še prostore za pouk ter vrata in okna.

Za ureditev šolskih prostorov za novo šolsko leto so bile težave, ker nismo mogli dobiti pleskarja. Posrečilo se je, da smo le v celoti med počitnicami temeljito pobelili vse šolske prostore, tudi tisti del prostorov, ki so prej služili kot stanovanje. Prostore je pleskal Žgajnar Janez iz Rakeka – upokojenec.

• **2012/13**

Prostori šole so veliki, svetli, urejeni. V razredu je projektor, računalnik, e-tabla.

• **1972/73**

Ravnatelj Čebohin France se je z družino v mesecu avgustu izselil iz šole v Lož.

Šolska kuhinja je začela delati v novih prostorih v šolski stavbi. Kuhinjico pri Blažu pa smo opustili. Razdeljevanje malic je bilo za učence zelo ugodno in hitro. Učenci 4. razreda – pri Blažu – pa so hodili po malico v šolo.

Po večkratnih razgovorih že leta 1972 med ravnateljem šole Nova vas-Bloke-Velike Lašče in občinsko skupščino Vič naj bi prešolali učence 5. – 8. razreda šole Mohorje v Novo vas. Šele v začetku meseca avgusta 1972 je zadeva dozorela. Občina Vič je uredila cesto Lužarje – Mohorje in v šolskem letu 1972/73 je bila sklenjena pogodba med Občino Cerknica in Občino Vič za prešolanje učencev višjih razredov v Novo vas. Teh učencev je bilo 16; za 6. raz. 10, za 8. raz. 6 učencev. V 8. razredu je bilo dovolj učencev že prej za vzporednico. V 6. razredu pa smo odprli vzporednico. V 8. razredu smo dali 3 učence v A razred, 3 učence pa v B. Tako bi se učenci čim prej prilagodili v novem okolju. V 6. razredu pa smo pustili v enem razredu vse učence iz Mohorjev. Videli bomo, ali je bila taka razporeditev pravilna. Že takoj, v mesecu septembru, smo uredili dopolnilni pouk za vse učence iz Mohorjev. Tudi glasbeni pouk v 6. raz. smo uredili z dopolnilnim delom. V 8. razredu je 42 učencev, v 6. razredu 40.

Tako je bilo v šolskem letu 12 oddelkov: 4 razredi razrednega pouka v Novi vasi,

6 razredov predmetnega pouka v Novi vasi,

V Šivčah je ostalo število oddelkov kot prej (2 odd.) z enim učiteljem. Skupaj 243 učencev.

Bloški šolski okoliš se je povečal – razširil na šolski okoliš Mohorje. Teh vasi je več. Učenci razrednega pouka pa hodijo še v šolo Mohorje. Prevoz za te učence prispeva Občina Vič. Avtobus, ki vozi v šolo učence na relaciji Lužarje – Nova vas, pripelje zjutraj do šole Mohorje, kjer je zbirališče. Po končanem pouku dopol-

danskih razredov odpelje Mohorce domov do njihove šole. V času, ko vozi avtobus – prevoz učencev v šolo in domov – je cesta za druga vozila zaprta.

Prebivalci tega hribovitega področja so z razširjeno cesto in avtobusno zvezo nadvse zadovoljni, ker so morali prej napraviti do avtobusa do 10 km poti v eno smer.

• **2012/13**

Šolska kuhinja je sodobna. Pripravljajo malice in kosila za otroke vrtca, šole in za starejše občane, ki si sami ne morejo kuhati.

Šolski okoliš je spremenjen. 1977 je ukinjena podružnična šola Šivče, pred petnajstimi leti pa so se učenci iz Mohorjev vrnili nazaj v Velike Lašče. Imamo le matično šolo. Jeseni jo bo obiskovalo 106 učenek in učencev, kar je v zadnjih petdesetih letih in več najmanjše število vpisanih otrok na Blokah. V deveti razred je vpisanih 9 učencev.

Poskrbljeno je za prevoze otrok, jutranje in popoldansko varstvo. V šolo pridejo peš le še redki otroci. Učenci obiskujejo različne interesne dejavnosti.

• **1972/73**

Slavistka je izvedla po razredih tekmovanje v branju za bralno značko. Zaključna slavnost »BRALNA ZNAČKA« F. Milčinskega je bila Starem trgu. Na slavnosti so bili le tekmovalci iz višjih razredov, zaradi prevoza so imeli drugo slavnost (1., 2., 3., 4.) pa na domači šoli.

Nagrajencev je bilo: 19 zlatih, 23 srebrnih, 18 bronastih.

• **2012/13**

Posebno skrb posvečamo bralni pismenosti učencev. Tekmovanje v Bralni znački je zelo uspešno. Zlati bralci, to so učenci, ki vseh devet let osvojijo bralno značko, so šli na nagradni izlet v Gardaland. Letos jih je bilo 11.

• **1972/73**

Šola je dobivala od TIS-a (temeljna izobraževalna skupnost) po planu redne dotacije. Dodatno smo dobili še sredstva za MALO ŠOLO in smučarski tečaj. Dve učni moči sta dobili za 20 let službovanja zlato uro, dve pa na predlog del. skup. na šoli nagrado 1.000, _ din.

TIS je imel več sej. Na te seje so bili vabljeni tudi ravnatelji, da so skupno reševali enake probleme. To so bili največkrat prevozi učencev izven rednih voženj. To so vožnje na krožke in k tekmovanjem. V Novi vasi smo uspeli urediti prevoz učencev zjutraj iz vasi Ravne – Topol in od Ulake do Šivč.

Predsednik TIS-a je Urbas Ivan, izvršnega odbora pa Lenarčič Edo.

• **2012/13**

Šola se financira iz sredstev lokalne skupnosti in države. Dotacije so mesečne in redne. Posebnih nagrad ni. Sred-

V šolskem letu 1972/1973 sta šolo zapustila dva oddelka osmošolcev.

stva so strogo namenska. Občina Bloke poskrbi za dodatne prevoze učencev, tako da le-ti niso v breme staršev.

• 1972/73

Na šoli Nova vas-Bloke je deloval oddelek glasbene šole Rakek. Pouk je bil ob sredah popoldne. Prispevek učencev je znašal mesečno 70._ din. Poučevala sta: Rebolj Renata: harmonika-klavir, Gašperšič S. pa klarinet, trobento in kitaro. S svojim programom so sodelovali na tukajšnjih proslavah. Šolnina je za nekatere učence pre-

draga.

• 2012/13

Na šoli je oddelek glasbene šole. Poučujejo le še klavir.

• 1972/73

Za vozače je na Blokah urejeno. Te avtobusne veze so tudi prebivalcem zelo dobrodošle in se ni še nikdar pojavil primer, da bi otroci hodili v prejšnje šole. Je v zimskem času nekaj motenj, ako niso ceste pravočasno očiščene snega. Le v smeri Metulje (4 km) prevoz še

40 let pozneje,
v šolskem letu
2012/2013, bo šolo
zapustilo le še
9 učencev.

ni urejen. Število vozačev se od leta do leta menja. Približno pa je povprečno nad 50 % vozačev.

• **2012/13**

90 % vpisanih otrok je vozačev. Pripeljejo se z avtobusom in kombiji.

• **1972/73**

Malice je prejelo povprečno 75 – 80 % učencev. Prispevek je znašal 1.- din. V tem letu nismo dobili drugih prispevkov. Doma smo pridelali krompir in zelje. Trikrat tedensko smo imeli mleko-kavo, 1x tedensko čaj, 1x tedensko enolončnico. Pri kavi in čaju so dobili učenci sir ali salamo ali marmelado ali surovo maslo. Cene za to prehrano pa so bile v trgovini vsak dan drugačne in smo morali tedensko izračunavati izdatke. Kuhinjo je vodila Kulič Milena. Člani za kuhinjo so bili še ravnatelj, zastopnik RK in dva učenca šolske skupnosti. Šolska kuhinja je pogostila tudi učence, ki so vstopili v 1. razred. Učenci male šole so dobivali vsi malico – in to po isti ceni (1.- din).

• **2012/13**

Malica je bila za vse učence subvencionirana. Z novim šolskim letom bo plačljiva. Plačila bodo oproščeni le socialno najšibkejši. Malico prejema vsi učenci.

• **1972/73**

TVD Partizan je dobil novo upravo. Ta novi odbor bo na novo oživel delo društva. Prve sekcije, ki bodo začele z delom, bodo smučarji, strelci, šahisti in košarkarji. Vaditelji so določeni. Pričakujemo uspehe. Dvorano in druge prostore so na novo preplekali. Le centralna kurjava ne dela in zato pozimi dvorana ni privlačna. Predsednik krajevne skupnosti je Lipovec Franc. Je zelo agilen za krajevno skupnost, samo denarja je premalo.

• **2012/13**

Občina Bloke bo začela z izgradnjo nove telovadnice. Zadnji šolski dan bodo vzdali temeljni kamen. Potrebna investicija, kajti telovadnica je dotrajana in neustrezna.

• **1972/73**

Gospodarstvo

Nekaj planov pa bo letos opravljenih. Vodovod iz Velikih Blok je že na polovico napeljan, to se pravi do Nove vasi – glavna cev. Vsak koristnik tega vodovoda plača 3.000,- din pristopnine. Letos bo v Novi vasi že tekla voda.

Drugo veliko delo bo industrijski objekt na prostoru prejšnjega združnega skednja. Namesto VERIGE bo začel z delom obrata KOVINOPLASTIKA iz Loža.

Letos bo dograjena asfaltirana cesta od Bloške Police do Nove vasi.

Program za turizem na Blokah se pripravlja v velikem razmahu. Ustanovljen je konzorcij za zgradbo novega hotela, zimskih vlečnic in ureditev jezera.

Novolit dela dobro – proizvodnja se je povečala in osebni prejemki dvignili. Surovine imajo letos dovolj in trg zelo išče njihove izdelke. Nabavili so nekaj novih strojev, da bi počasi opustili značaj obrtništva. To podjetje je povečalo svoja skladišča (pokrita) in zalaga z gradbenim materialom velik del cerkniške občine, Loškega Potoka in Sodražice.

• **2012/13**

Šolska kronika že nekaj let ne zapisuje stanja gospodarstva in politike v kraju.

*Foto: arhiv OŠ Toneta Šraja Aljoše
Zapisala Milena Mišič, ravnateljica*

Diplomantke

VESNA JAKOPIN

Že 23. avgusta 2011 je na Fakulteti za management v Kopru diplomirala Vesna Jakopin. Diplomsko delo se je nanašalo na predmet management oskrbnih verig, naslovila pa ga je »Preoblikovanje dobavne verige v povpraševalno«. Vesna se je za ta študij odločila predvsem zato, ker je želela nadgraditi svoje znanje, ki ga je pridobila na srednji ekonomski šoli, poleg tega pa jo področje ekonomije zelo zanima. Ker je ta fakulteta med manjšimi, je bila komunikacija med študenti in profesorji lažja kot na drugih večjih fakultetah. Vesna bi si želela, da bi študij zajemal več praktičnega dela in znanja. Pravi, da bi bilo dobro, če bi se fakulteta bolj povezovala s podjetji, saj bi tako študenti pridobili nova znanja in praktične izkušnje, kar bi, po Vesninem mnenju, pomenilo

tudi večje možnosti za zaposlitev po končanem študiju.

Po opravljeni diplomi Vesna nadaljuje s študijem. Vpisala se je na magistrski študijski program, ki prav tako poteka na Fakulteti za management v Kopru. Sedaj uspešno zaključuje prvi letnik in počasi že išče zaposlitev. Najbolj bi bila vesela zaposlitve v domačem kraju, vendar se zaveda, da je to precej težko. Razmere na trgu dela dodatno zaostreje še gospodarska kriza, zato je precej brezposelnih ekonomistov. Žal si bo najbrž primorana najti službo v širši okolici, najverjetneje kar v Ljubljani.

KATJA ŠIVEC

Katja je svoj študij uspešno zaključila meseca marca letos. Obiskovala je Pedagoško fakulteto v Ljubljani, oddelek za razredni pouk. Diplomsko nalo-

go je opravljala pri predmetu Teorija športa z didaktiko športne vzgoje, njen naslov pa se glasi »Zdravje učiteljev Notranjsko-kraške regije«.

Delo z otroki Katjo že od nekdaj veseli. Želja, da bi pridobila izobrazbo v tej smeri, jo je spremljala že od osnovnošolskih dni. Kot pozitivno stran študija izpostavlja prakso in nastope na različnih šolah, s katerimi si je pridobivala dragocene izkušnje. Še vseeno pa meni, da je bilo praktičnega dela premalo.

V prihodnje si želi zaposlitve v okolici domačega kraja, trenutno pa že ima službo za določen čas.

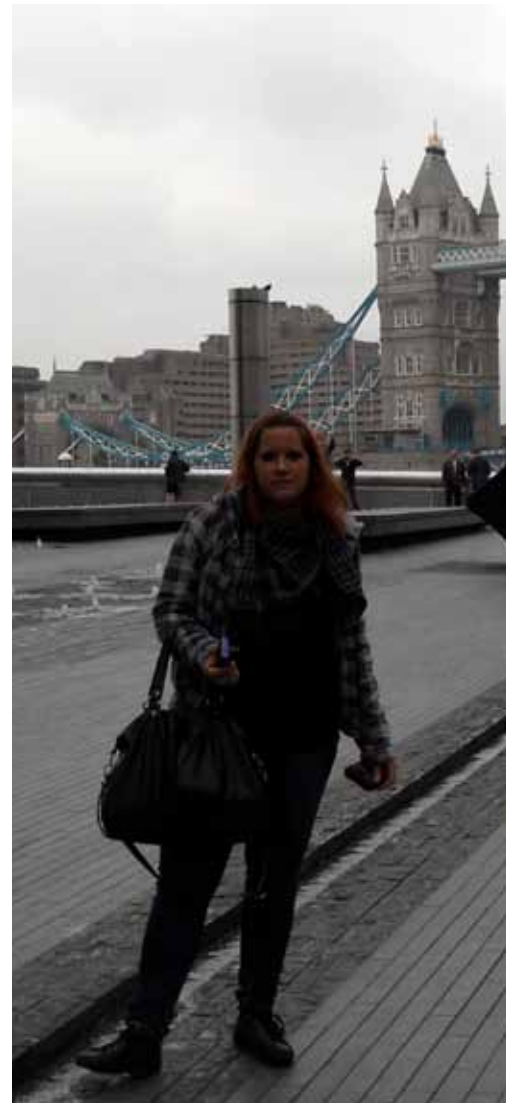
POLONA ŠIVEC

10. aprila 2012 je z diplomsko nalogo uspešno zaključila študij tudi Polona Šivec. Študirala je angleški jezik in književnost—

pedagoška smer na Filozofski fakulteti. Angleški jezik jo je že od nekdaj privlačil, vseh pa ji je bila tudi književnost. Njena smer študija je združevala oboje. Med študijem so ji bili najbolj zanimivi predmeti, povezani s književnostjo in s spoznavanjem kulture angleško govorečih držav. Predavanja so popestrili gostujoči ameriški profesorji. Poloni je bil njihov način podajanja snovi zelo všeč, saj se je bistveno razlikoval od predavanj domačih profesorjev. Želela bi si, da bi v okviru študija imeli več pedagoške prakse in več praktično naravnanih predmetov. Polona je trenutno že zaposlena, vendar le za določen čas.

Diplomantkam iskreno čestitamo!

*Alenka P. Gornik &
Dunja V. Ponikvar*

NORICE

Juhuhu, počitnice so tu!

Ravnateljica Milena Mišič

Albert Einstein je zapisal: »Ne pozabite, da so čudovite stvari, ki se jih učite v šolah, delo mnogih generacij. Vse to znanje, ki vam je položeno v roke, je dediščina, ki jo spoštujte, jo bogatite in nekega dne zvesto prenesite na svoje otroke«.

Prvošolčki so se komaj navadili na šolski ritem, pa že so tu počitnice. Devetošolci so se poslovili od nas in že čakajo novi, ki bodo prevzeli njihovo mesto na šoli. To je vsakoletno dogajanje, vrtiljak, ki se vrti in vrti, na sedežih pa menjava nove obraze, ki osvajajo nova znanja, priznanja, pohvale in sem in tja tudi kako grajo.

Počitnice za učence lepši del šolskega leta. To je čas, ki ne pozna ure in vsakodnevnega zgodnjega vstajanja ter dela po vnaprej določenem urniku. Tudi vrtec zaključuje intenzivnejši del šolskega leta.

Dragi otroci in starši!

Čakajo vas počitnice, ta krasen čas, ki vam ponudi mir, čas za igro, druženje.

Uživajte in se spočiti jesen vrnite v vrtec in šolo.

Kaj mi je bilo všeč v prvem razredu?

Rada sem ustvarjala kipe, tiskala drevesa, slikala mavrico, lepila metuljčke, risala mamico, šolsko torbo, rada sem se učila s švigazajčkom. Všeč mi je bilo, ker smo se učili v krogu in plesali. Rada imam prijazno učiteljico. (NEŽA)

Všeč mi je bilo, ker smo se lahko igrali, rad sem imel športno vzgojo, ker sem se rad lovil. No, vse mi je bilo všeč, tudi učiteljica. (AHAC)

Zelo sem si zapomnil plavalni tečaj, likovno vzgojo – tam smo veliko in zabavno ustvarjali, mešali smo nove barve, zunaj smo slikali s temperami ... Všeč mi je bila hrana v šoli, lepe spomine imam tudi na prvi šolski dan. (PATRIK)

Fina so mi bila igrala in igra črni mož. Ko smo se vozili s kolesi, je bilo tudi zabavno. Všeč so mi moji sošolci. (NIK)

Rad sem se igral zunaj na igralih, všeč mi je bil hokej, ki smo ga igrali v telovadnici. Super je bilo, ko smo risali na travi, pa ko nas je obiskal kostko Franci, takrat je bilo zelo zabavno. (ANDRAŽ)

Spominjam se plavalnega tečaja in igrice Oj mačka miško si lovi. Pri likovni vzgoji mi je bilo všeč, ko sem naredila mamico in metulja, rada sem imela tudi telovadbo. Lepo je bilo, ko je dala učiteljica glasbo in smo plesali s trakovi. Poleti bom pogrešala učiteljico. (HANA)

Všeč sta mi bila kostko Franci in človeček Jožko. Zelo rad sem gradil velike hiške iz blazin. Učiteljici bom pa nekaj narisal, da me ne bo pogrešala med počitnicami. (KRISTJAN)

Zelo sem užival med likovno vzgojo, rad sem hodil na igrala, rad sem se igral v hiški iz blazin, lego kmetija je bila tudi super, z lego traktorjem sem napravil veliko drv, pa baliral sem z njim, pa kosil ... Ja, bilo je zabavno. (TJAŠ)

Rada sem imela likovno vzgojo, ko smo tiskali s krompirjem. Lepo je bilo, ko smo plesali in nastopali za mamice in očke. Spomnim se torte za prvi šolski dan. (ŠPELA)

Rada sem plezala po drogu, skakala na skrinjo, se igrala. Lepo je bilo,

ko smo šli z vrtcem na pohod. Rada sem poslušala učiteljico, ko je brala pravljice. Dobro je, da smo se naučili računati. Hodili smo na zrak, ne bom pa pozabila cepljenja. (LEA)

Rad imam matematiko in telovadbo. Lepo je bilo, ko smo se vozili s kolesi, ko smo šli na igrala in ko smo se učili črke in številke. Rad sem hodil v prvi razred. (URBAN)

Zapisala Petja Ilejšič

Drugi razred se predstavi

*Eden, dva, eden, dva,
kdo korakati že zna?
Deklic pet, dečkov pet,
to je skupaj že deset.
Tako pravi pesmica.*

In v letošnjem šolskem letu je zakorakalo v drugi razred natančno deset učencev. To so: Blaž, Katja, Luka, Tjaša, Lovro, Sara, Jaka, Nadja, Laura in Matic.

Za njimi je naporno šolsko leto. Naučili so se kar tri abecede, šteti in tudi že malo računati do 100, meriti z metrom in uporabljati tehtnico, brati zgodbe in pravljice ter pisati nareke in prepise. Vedo, kdo je kipar in kdo slikar, pa kdo skladatelj in kdo pesnik, kaj je orkester in kaj violončelo, kako se skače v daljino in kako v višino, kako se naredi cofek iz volne in iz njega piščančka, kako se uporabi odpadno embalažo in ustvari uporabne in okrasne predmete ... Težko je reči, kateri šolski predmet v drugem razredu je najbolj priljubljen. Imamo nekaj odličnih športnikov, veliko nadarjenih umetnikov, cel razred pevcev in pevk, odlične plesalce, nekaj pisateljev in pesnikov, tudi kakšnega matematika, ki se raje ukvarja s številkami kot s črkami. Izkazali so se na različnih področjih in tudi na nekaterih tekmovanjih – športnih in matematičnih ter pri dveh bralnih značkah.

Po zasluženih počitnicah bodo odkorakali naprej, v tretji razred, novi abecedi in poštevniki naproti. Še prej pa si oglejte letošnje drugošolčke pri različnih dejavnostih in si preberite njihove pripovedi o doživetjih Martina Krpana.

Helena Šivec

Projekt Martin Krpan

V drugem razredu smo poslušali pripovedovanje povesti o Martinu Krpanu na zgoščenki, torej v obliki zvočne knjige. Poslušali smo glas igralca Staneta Severja. Ob pripovedovanju smo si ogledali ilustracije v knjigi. O Krpanu smo se pogovarjali, ga naslikali z voščenkami in oblikovali njegovo kobilico iz mase za oblikovanje. Poizkusili smo se vživeti v Krpanovo vlogo in pripovedovati o njegovih dogodivščinah na Dunaju in o boju z Brdavsom tako, da smo si predstavljali, kako bi to storil on sam. Preberite si naše pripovedi.

MARTIN KRPAN PRIPOVEDUJE

Prišli so me iskat s kočijo. Na Dunaju bom poskusil premagati Brdavsca. –LOVRO PINTAR

Boril sem se z Brdavsom. Posekal sem lipo, da sem si naredil kij in ročaj za mesarico. Cesar je bil

žalosten in malo jezen in si je rekel: »Kaj bo žena rekla?« In jaz, Martin Krpan, sem šel domov in živel do konca dni. –SARA KOREN

Sem Martin Krpan. Bojeval se bom z Brdavsom na Dunaju. Prišli so me iskat s kočijo. Ko sem prišel, so me postregli z dobrotami. Tam niso imeli nobenega pravega orožja, zato sem si ga sam izdelal. Naredil sem kij in mesarico. Ker sem močan in sem imel dobro orožje, sem hitro premagal Brdavsca. Bil sem zelo ponosen. –LUKA KOREN

Jaz sem Martin Krpan. Predlanskim sem se boril z Brdavsom. Potem sva si podala roke. Tako sem mu stisnil roke, da mu je izza nohtov brizgnila kri. Nato sva se začela boriti, pa se nisva dolgo borila. Imel sem dobro orožje, mesarico in kij. –LAURA PONIKVAR ZAKRAJŠEK

Šel sem k cesarju v orožarnico. Preizkušal sem: meče, sablje in take stvari, a nič ni bilo dovolj močno. Potem sem šel v kovačnico in naredil sem si mesarico. Potem sem posekal lipo, ki je delala lepo senco nad klopjo. Cesar se je zbal, kaj bo rekla cesarica. In ko je cesarica izvedela, je bila res jezna. A jaz sem potreboval lipov les za kij in ročaj za mesarico. Zdaj sem bil pripravljen na borbo. /odlomek/ –MATIC DROBNIČ

Boste poslušali mojo zgodbo? Ko sem se boril proti Brdavsu? So rekli: »Ja!« In začel sem.

Peljali so me na Dunaj, da bi premagal Brdavsca. Prišel sem na Dunaj. In so me peljali po mestu. Peljali so me v orožarnico. Niso imeli nobenega orožja. In sem naredil mesarico in kij. Takoj sem premagal Brdavsca. –KATJA MIKLAVČIČ

Prvič, ko sem srečal Brdavsca, sem mu odsekal glavo in sem zmagal v boju. Brdavs ni bil strašen. Imel je slabo orožje. Jaz sem imel kij in mesarico. –BLAŽ ŠARC

Sem Martin Krpan. Prišel sem na Dunaj, da bi se bojeval z Brdavsom. Iskal sem orožje. Nobeno ni bilo tapravo, zato sem si ga izdelal sam. Izdelal sem si mesarico in kij. Nato se je začel dvoboj z Brdavsom. Najprej sem mu stisnil roko. In sem Brdavsca premagal. –TJAŠA ŠIRAJ

Ko sem Brdavsu odsekal glavo, so bili vsi veseli. Ko me je cesar objel in me vprašal, kaj hočem, sem ga prosil za dovoljenje, da bom lahko prevažal angleško sol. In nato sem dobil dovoljenje. Potem sem lahko spet prevažal angleško sol. Ko so me ustavili vojščaki, sem jim vedno pokazal dovoljenje. –JAKA HITI

Jaz sem Martin Krpan. Grem na Dunaj. Cesar je prišel po mene. Nisem vedel, kdo je to. A potem so mi povedali, da je cesar. Prišli so me iskat, da bi se bojeval z Brdavsom. Naredil sem si mesarico in kij. Brdavsca sem hitro premagal. Bil sem ponosen. –NADJA ZAKRAJŠEK

Učenci 3. razreda se vam predstavljamo. V spodnji vrsti od leve proti desni: Meta Drobnič, Manca Milavec, Jože Mulc, Jakob Šega in Jaka Kraševac. V drugi vrsti od leve proti desni: Aljoša Intihar, Luka Milavec, Maliq Gashi, Anže Pakiž, Nuša Kocjančič in Zarja Kovačič. V zgornji vrsti od leve proti desni: Erik Korenjak, Neja Pavčič, učiteljica Barbara Širaj in Luka Zakrajšek.

Na roditeljskem sestanku smo skupaj s starši dopolnjevali svojo bralno pismenost ...

... v GRC Zapolje pa na plavalnem tečaju nadgrajevali plavalno znanje.

Iz odpadne embalaže in naravnih materialov smo ustvarili grdinice in snežake. Izdelali smo pečatnike in z njimi potiskali majice.

Barbara Širaj, učiteljica 3. razreda

Monika Mulc

Špela Zakrajšek

Benjamin Modic

Polona Bačnik

Žiga Knavs

Katarina Marolt

Maša Hiti

Neža Drobnič

Maj Zidar

Lenart Ponikvar

Pridni, prijazni, delavni, ustvarjalni, spoštljivi, prijateljski ... in še kaj. To smo mi – četrtarji!
V četrtem razredu se je v letošnjem šolskem letu zgodilo veliko različnih stvari. Pogledjte si, kaj.

Žan Rigler

4. a z učiteljico Ksenijo Brus in s študentko Katjo Primožič

Prebrisani petošolci

Včasih pove slika več kot beseda, zato lahko o letošnjem šolskem delu petošolcev sklepate na osnovi risbe drevesa in otrok na njem. Vsak otrok na risbi predstavlja enega od učencev. Ali uganete, kateri učenec se skriva pod katero številko?

OGLAS: Ste pozabili, da je vsak dan lahko zabaven? Potem vam priporočam druženje z učenci petega razreda. Spoznali boste 13 zanimivih osebnosti. Vsak izmed njih vas bo lahko popeljal v svoj svet, svet domišljije in norčije. Pozor: Za posledice druženja z njimi odgovarjate sami!

A brez skrbi, najhujša posledica je lahko le-ta, da padete nazaj na realna tla.

Razredničarka: Petra Brvar

NEJC ŠRAJ

OGLAS: Ste slabe volje? Pokličite Mateja P. in polepšal vam bo dan, saj je dober prijatelj, ki se rad zabava in smeji, pa tudi kakšno norčijo naredi, da cel razred se smeji.

PESEM: *Majhen fantek teče na smučeh,
modra glava, modra pamet,
ki v roki kruh drži,
da najedel se bo Gal močno
in tekel hitro bo.*

SMEŠEN DOGODEK: Ko je Matej P. padel v jarek in en dan ni smel plavati. *(2)

NEJC MRAMOR

OGLAS: Ali bi radi izvedeli, kako dosežeš to, da se začneš smejati in se ne moreš nehati?

Pokličite Jakoba in pokazal vam bo kako.

PESEM: *Gledam pisan traktor,
ki ob gozdu tam stoji
in rdečo vitlo kaže mi.*

SMEŠEN DOGODEK: Ko sva se nekega dne z Matejem P. ponesrečilo poklicala Gretica in mami. *(13)

JAKOB ŠARC

OGLAS: Ali potrebujete veliko časa, ko se razjezite, da se nazaj pomirite? Če želite, da je tega konec, je Meris prava odločitev za vas. Naučil vas bo, kako se razjeziti in zelo hitro tudi umiriti s posebno tehniko sproščanja jeze s telesa.

PESEM: *Igram se igram,
na travi tej zeleni.*

*Igram se, da lovim veliko ribo
v modrini vodnega sveta.*

SMEŠEN DOGODEK: Ko smo na taboru vrgli Mateja v vodo in smo

slišali njegovi visoki C. *(4)

MATEJ PREMROV

OGLAS: Greste na daljši oddih, kamor ne morete vzeti hišnega ljubljénčka? Pokličite Kevina in z veseljem vam bo pomagal in ga popazil, saj ima zelo rad živali. Pozor: Obstaja nevarnost, da bo vašemu ljubljénčku pri Kevinu tako lepo, da si ne bo želel nazaj domov.

PESEM: *S prijatelji
po mivki rišemo
in v zeleni vodi
plavamo.*

SMEŠEN DOGODEK: Ko smo se na taboru preoblekli v punce. *(10)

SAŠA ŠIRAJ

OGLAS: Ste vedeli, da tudi punce odlično igrajo nogomet? Če potrebujete dobrega napadalca ali pa učitelja za spretnostno brcanje žoge, pokličite Saro in naučila vas bo vseh trikov.

PESEM: *Pod vodo v morju plava lep kit.
Ob morju pa na plaži lepa miza stoji,
ki obložena z dobrotami
komaj še stoji.*

SMEŠEN DOGODEK: Ko je Matej P. rekel učiteljici mami. *(1)

HANA ZAKRAJŠEK

OGLAS: Karmen ima dve zelo dobri funkciji, ki se odlično dopolnjujeta, in sicer glasnost in čut za glasbo. Če ste bolj tihe narave in bi si želeli spregovoriti glasneje, se oglasite pri Karmen, toda POZOR: med vajami glasnega govorjenja je obvezna uporaba slušalk.

PESEM: *Živela je škatla,
ki je igrala nogomet.*

*Bila je vsa rjava,
na njej pa moder flek.*

SMEŠEN DOGODEK: Ko je Sara na taboru smrčala in smo jo obračali in budili, da bi nehala in bi tudi mi lahko zaspali. *(7)

KEVIN ŠKULJ

OGLAS: Ali iščete odgovor na filozofsko vprašanje? Potem je prava oseba Matej K., ki vam bo odgovoril na vsa vprašanja, toda pazite se, v navalu filozofiranja lahko v vas prileti tudi kakšen zvezek ☹.

PESEM: *Tečem, tečem jaz,
brcam, brcam žogo jaz
in to vse na
isti čas.*

SMEŠEN DOGODEK: Ko je Matej Klančar v križišču zavil levo namesto desno, kljub temu da je učiteljica za njim vpila desno Matej, desno ... *(5)

GAL MODIC

OGLAS: Se vam pogosto zgodi, da na kavču zadremate? Pokličite Nejca M. in postregel vam bo z odličnimi dobrotami, ki bodo pregnale vašo zaspanost in utrujenost.

PESEM: *Na sankah se s kruhom
pripelje
zelen deček izpod zemlje.*

*Pove vam, velik, majhen in debel vic,
kadar greste z njim vštric.*

SMEŠEN DOGODEK: Ko je Saša na gugalnici naredil salto in od učitelja za ta dosežek skoraj dobil priznanje. *(3)

SARA

OGLAS: Če si želite doseči učni uspeh spretno in iznajdljivo, potem prosite za pomoč Saša, ki vam bo pomagal in vas ob tem tudi nasmejal.

PESEM: *Po rumenem
stolu tečem
in se s prijatelji
po travi mečem.*

SMEŠEN DOGODEK: Ko je Matej P. jedel radirke in si v nos tlačil svinčnike. *(9)

MERIS DULIČ

OGLAS: Imate težave z razumevanjem glasbe? Če jih imate, je Hana prava izbira, saj vam bo odgovorila na vsa vprašanja. Pokličite jo in

se prepričajte na lastne oči.
PESEM: *Vozim, vozim traktor,
ki drvi v vodi,
poglej na televizijo,
in videl boš kako.*

SMEŠEN DOGODEK: Vrstijo se dan za dnem (če si v moji družbi ☺). *(6)

ROK ŽNIDARŠIČ

OGLAS: Če ne znate česa izračunati, pokličite Gala, ki je kot računalnik, ki vam vse izračuna.

PESEM: *Brane vozi traktor,
ki je firme Nogavica.
Ti traktorji modri so
in močni so zelo.*

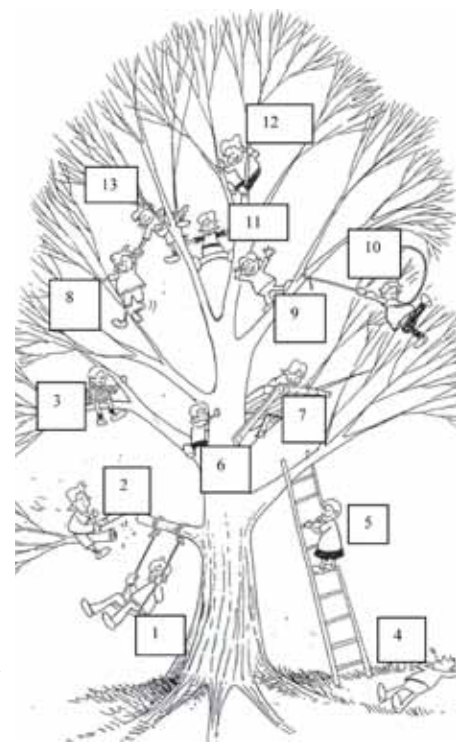
SMEŠEN DOGODEK: Ko smo povsod iskali Matejev telefon, na koncu pa smo ugotovili, da je bil v potovalki. *(12)

MATEJ KLANČAR

OGLAS: Kupili ste si traktor, sedaj pa ga ne znate voziti. Pokličite Roka. Naučil vas bo traktorskih veščin, ki jih lahko opravite s traktorjem.

PESEM: *Nejc rad seka ovinke
in iz traktorja gleda dol Finke.
Matej rad steče stran,
daleč v nov dan.*

SMEŠEN DOGODEK: Najbolj sem se nasmejal, ko smo pri igri Iskanje gusarskega zaklada vsi goljufali. *(8)

Moj naj spomin

Že od prvega razreda nas vsako šolsko leto pričakajo spremembe. Največje pa so nas čakale 1. septembra 2011. V šestem smo razredu prestopili na višjo stopnjo, kjer nas ni več učila le ena učiteljica, ampak smo imeli za vsak predmet svojo. Naša razredničarka je postala Alma Kandare, ki nas je sprejela pod svoje okrilje. Novi učitelji, novi predmeti, novi razredi so v naše mlade glave vnesli nemir, a tudi pričakovanje po novih dogodivščinah, ki so nas čakale. Čeprav je bil začetek nekoliko težak, smo se že čez mesec ali dva privadili novostim. Postali smo navihani in učiteljicam popestrili marsikatero šolsko uro. Med letom smo imeli veliko zanimivih dni dejavnosti. Že v septembru smo čofotali in plavali v Izoli. Sprehodili smo se po Krpanovi poti in spoznali o Blokah še veliko novega. V januarju smo obiskali Roglo in se naučili smučarskih vragolij. Postali smo pravi kaskaderji in med počitnicami smo z veseljem staršem kazali naše smučarske trike. Šolske dni so popestrili tudi številni kulturni, tehniški in naravoslovni dnevi. Sodelovali smo tudi na športnih prireditvah in dosegali zelo lepe rezultate. Pohvalimo se lahko tudi z mnogimi medaljami. Svoje sodelovanje v akciji Očistimo Slovenijo smo vzeli zelo resno in nabrali veliko odpadkov. Spoznali smo, da moramo tudi sami ravnati z odpadki odgovorno in preprečevati onesnaževanje narave. Seveda pa smo morali v tem šolskem letu pokazati veliko znanja tako med poukom kot tudi na zaključnih preizkusih znanja (NPZ), ki smo jih pisali v maju. Svoje sposobnosti pa smo kazali tudi na številnih tekmovanjih. Pohvalimo se lahko s kar nekaj priznanji. Dogajalo se je veliko in na zaslužene počitnice bomo odnesli številne vesele in zanimive spomine. Seveda pa se bomo v septembru z veseljem vrnili nazaj, saj smo željni znanja in novih dogodivščin, ki nas še čakajo.

Učenci šestega razreda in razredničarka Alma Kandare

Za vedno si bom zapomnila, ko smo bili v Izoli in smo se s sošolci kopali ter potapljali. –VERONIKA BAČNIK

V šestem razredu mi je bilo zelo všeč. Za vse življenje si bom zapomnil šolo v naravi na Rogli. Veliko sem se naučil in spoznal dobre ljudi. –ŽAK MODIC

Začela se je šola. Ugotovili smo, da bomo za razredničarko dobili Almo Kandare. To nam je bilo všeč, saj je dobra učiteljica. Skupaj z učiteljico Heleno smo šli na Roglo, kjer je bilo sanjsko. To bo moj naj spomin. –ANITA ZAKRAJŠEK

Najboljša stvar v tem letu je bil obisk Rogle. Zelo smo se zabavali. Bilo je coool! –PAVEL KRAŠEVEC

Jaz se najbolj spomnim Rogle, kjer smo smučali, jedli in se zabavali. –ARIAN GASHI

Moj naj spomin je spodbujanje razredničarke k učenju in odhod na Roglo. –LAURA L. CASCIO

Najbolj si bom zapomnil izdelovanje izdelkov iz lesa, vrtiljake meseca in odhod na Roglo. –JAKA MILAVEC

Najbolj mi je bila všeč Rogla. Tam smo se hecali in smučali. –JAN MAROLT

Najbolj všeč mi je bilo na ustvarjalnih delavnicah, ko smo delali iz lesa Krpana in kobilico. Kobilica, ki je nastala, mi je zelo všeč. –TEJA KOREN

Najbolj mi je bila v tem šolskem letu všeč Rogla. –BENJAMIN DULIČ

Najbolj mi je bilo všeč na Rogli. –TILEN ŠIRAJ

Na Rogli mi je bilo zelo všeč, ker smo smučali in se veliko naučili. Tudi hrana je bila zelo dobra. Imeli smo se lepo. –NIKA KOCJANČIČ

Prvi šolski dan

Pouk gospodinjstva – dekleta pripravljajo okusno malico.

Fantje skrbijo za pogrinjek

Smučanje na Rogli

Juhuhu, na Rogli je pa »lušno«!

Majstrov tek – šestarka na stopničkah

Mi beremo

Učenci 7. razreda smo dvakrat mesečno brali otrokom v vrtcu pravljice pred spanjem. Otroci so nas radi poslušali, zato bomo drugo leto nadaljevali z našim druženjem.

Učenki in učenci 7. r.

V okviru celoletnega projekta smo se v 7. razredu poglobili v branje Martina Krpana. Ker zgodbo že vsi dobro poznamo, smo nadaljevali zgodbo, kako se je Martin vračal domov in kaj vse se mu je pripetilo. Zanimivo branje, ni kaj.

Učiteljica: Martina Kočevar

Sedmarji skupaj z otroki iz vrtca

Služabnik ga je odpeljal do grajskih vrat. Martin se je poslovil in se odpravil po poti, ki ji je sam rekel kurja čreva.

Čez nekaj časa je prišel do prvih carinikov, ki so ga vprašali in izzivali, če se spet odpravlja po kupčiji. Ker mu niso dali miru, je enemu od carinikov pismo vrgel točno v usta. Carinik se je razjezil in ga je hotel premikastiti. A Martin ga je zgrabil in ga vrgel čez malo večjo smreko. Drugi pa so se ustrašili in ga spustili naprej. Ko je prišel do krčme, je sklenil, da bo malo popil. Neki mož mu je podtaknil uspavalno rastlino in mu ukradel denar.

Martin je bil hudo jezen, ko se je vračal, a je za lipo sredi travnika zagledal tistega moža in carinike, kako si delijo denar. Prišel je do njih in jih vse premikastil. Nato pa se je veselo odpravil domov. –NAL ZIDAR

Ko sta se s spremljevalcem pripeljala do konca mesta, se je Krpan spremljevalcu zahvalil, potem pa je šel svojo pot proti Vrhju. Potoval je 3 dni. Prvega dne se je ustavil v gostilni pri Gričarju. Tam je prenočil. Pri Gričarju je bila lepa in lepo urejena gostilna. Zato se Krpan ni dobro znašel v njej, saj je bil velik. Vsi so ga začudeno gledali, še bolj pa so se zgrozili nad kijem in mesarico, »enčes« najprej s kijem po glavi, potem pa z mesarico po vratu. Krpan se je prijavil za prenočitev. Dobro je spal. Drugi dan je prenočil v neki krčmi, kjer ni bilo dosti drugačno vzdušje kot pri prvi. Treti dan pa se je znašel v krčmi že čisto blizu doma. Ko je prišel noter, je bila ista pesem kot pri prvih dveh krčmah. Ko se je odpravil do pulta, da bi naročil prenočišče, se je izmed navzočih eden oglasil: »Hej, Krpan, kako je kaj na Vrhju pri Sveti Trojici?« Krpan se je ozrl in zagledal enega njegovih rednih strank soli. »Hej, Matjaž, meni gre dobro, pa tebi?« reče Krpan. Matjaž pa naprej govori: »Meni tudi gre. I, kaj si pa rabil kij in mesarico, saj menda nisi koga od mejačev ubil?« Krpan mu je odgovoril: »Ah, ne bodi smešen, nobenega od mejačev nisem ubil. Bil sem na Dunaju, ker me je cesar poklical ... »Zakaj pa te je cesar poklical?« mu je Matjaž vskočil v besedo in Krpan mu je povedal o Brdavsju, kako ga je premagal. Tako je še eno (zadnjo) noč prespal v krčmi, potem pa je prišel domov, kjer je pozdravil vse v imenu cesarja in cesarice, še posebej pa mater županja. –DAVID KRAŠEVEC

Po več urah hoda je Martin zagledal gostilno, gostilničar mu je prijazno postregel. Ker je bilo že mračno, je Martin prespal v njej. Ko je zaspal, mu je gostilničar najprej zvezal roke, potem mu je ukradel kobilico in jo skril. Ko se je Martin zbudil, se je zelo začudil. Ker pa je bil dovolj močan, je utrgal vrvi in se odpravil v konjak pogledat, kaj je s kobilico. Ni je bilo tam. Zelo se je razhudil. Odšel je do gostilničarja in ga vprašal, kje je njegova kobilica. Gostilničar se je delal nevednega. Martin ga je zelo močno zgrabil in gostilničar je takoj povedal resnico. Bila je v drugem, manjšem konjaku. Odpravil se je domov. Doma so ga bili zelo veseli. Vsi so mu hite-li čestitat, ker je premagal Brdavsja. Bilo je tako veselo, da Martin še do svoje hiše ni mogel zaradi množice. Mati županja ga je bila zelo vesela,

da je doma in da bo lahko spet tovoril sol, ki jim jo je že primanjkovalo. –GREGOR ZABUKOVEC

Cesarjev služabnik je Martina pospremil iz mesta, potem pa se je poslovil in odšel. Krpan, ki je bil kar malo zaspan, je jezdil na svoji kobilici in se ob skoraj vsaki visoki travi ustavil, da se je žival napasla. Zdaj je nekaj časa jezdil po makadamski poti, potem po gozdni poti in prišel na jaso. Na neko drevo je bil tam oprt Brdavs. Brdavs brez glave, zakaj ta je bila na cesarskem dvoru. Čim ga Krpan vidi, že zakliče: »Ej, Brdavs! Kaj pa ti tukaj? Mislil sem, da sem te ubil!« Brdavs pa, ki je znal menda govoriti s trebuhom in poslušati, pa misliti tudi najbrž z njim, odgovori: »Ah, saj si mi samo glavo vzel!« Ko to izreče, mu iz vratu prileze nova glava. »Za vsak primer,« pojasni Krpanu, ki je samo buljil vanj. Brdavs se približa Martinu, nabrušena kovina se zablešči na sončnih žarkih, trenutek kasneje se vsa rdeča povese, Krpanova glava leži na tleh z odprtimi očmi. Kobilica pa, ki se ji pravi kozica, oddirja kar po poti naprej. Krpan se sunkovito zbudi in ugotovi, da je le spal pod drevesom ob poti in da je sonce že skoraj zašlo, zato se hitro odpravi po poti naprej do najbližje vasi, tam prespi in se ob svitu odpravi domov. –MARTIN DROBNIČ

»Srečno hodi,« minister Gregor pa nič. Krpan je s svojim spremljevalcem, ki mu ga je dal cesar, prišel iz mesta. Služabnik mu je pomahal v slovo in se odpravil nazaj. Martin se je namenil proti domu. Kmalu je srečal prvo patroljo mejačev, a je šel mimo miren, saj ni tovoril soli. Med potjo se je premislil in se odpravil še po sol. Vedel je, da bo pot dolga, a cesar mu je dal mošnjiček in v njem je bilo dovolj denarja za celo pot. Pripotoval je do cilja in začel nalagati sol. Ko je napolnil četrti žakelj, so ga obkolili mejači. Krpana to ni zmotilo, temveč je iz žepa vzel cesarjevo pismo ter jim ga pokazal. Mejači som ga pustili pri miru. Na poti do Svete Trojice jih je srečal še večkrat, ampak je vsakič pokazal pismo in so ga spustili naprej. Srečno je prišel domov. Tam so ga veselo in razigrano pričakali ter pozdravili vaščani ter ga pospremili vse do njegove dobre stare koče. –LOVRO PONIKVAR

Naslednji dan je kočijaž pospremil Krpana in njegovo kobilico ven iz mesta. Sam je nadaljeval pot. Ko se je zmračilo, sta se s kobilico ustavila in prespala. Naslednji dan so ju hotelo oropati roparji, a jih je Krpan zmikastil, da so vsi obležali na tleh. Ko se je naredil večer in tema je kobilica zašla s poti in padla v neko luknjo. Krpan jo je izvlekel in videl, da ima zlomljeno nogo. Nesel jo je do doma, kjer se je pozdravila in Krpan je lahko kmalu spet prenašal angleško sol po svetu. –ALEN HITI

Ko se je Krpan odpravil iz mesta, so ga mejači ujeli, ker je imel pri sebi nekaj soli. Pokazal jim je pismo in izpustili so ga domov. Ko je prišel domov, je res naredil, kot je rekel. Posekat je še pol gozda pred svojo hišo in nastal je prav lep vrt. Nato pa je k njemu prišla ženska. Krpan se je začudil, zakaj je prišla, a jo je vendarle prijazno sprejel in ji ponudil

pomoč. Ženska mu je bila zelo hvaležna. V zameno mu je dala majhno seme in mu naročila, da naj ga posadi na vrt. Pozajtrkovala sta in skupaj sta posadila seme. Ker je bila ženska prijazna, ni pa imela nobenega imetja, niti za preživetje, ji je Krpan ponudil nekaj hrane. Ženska jo je zavezala v culo, se mu toplo zahvalila in se vrnila domov. Čez dve leti je tam, kjer sta posadila seme, zrasla majhna lipa. Krpan se jo je zelo razveselil. Izkopal jo je s koreninami vred, dodal nekaj zemlje in postavil v lonec.

Kdo smo, kakšni smo v očeh sošolca ...

Izak je zelo prijeten, prijazen človek, za hece, pomaga drugim ljudem, dober košarkar. Tudi mene je nekaj naučil. –MITJA

Mitja je dober prijatelj, dobro igra košarko, je že skoraj kot Rajon Rondo. Razmišlja, da bi postal mehanik. –IZAK

Gregor se rad pogovarja, se dobro znajde v kmetijstvu in gozdarstvu, saj redno kmetuje in gozdari. Rad vozi traktor. –DAVID

David rad igra računalniške igrice, je prijazen, igra nogomet in vozi traktor. –GREGOR

Klemen Doles je duhovit in prijazen, rad pomaga drugim in dirja s krosko. –NIK

Nik je zelo dober človek, faca, rad pomaga, je vedno za hece, igra nogomet, je vedno vesel. –KLEMEN DOLES

Alen je dober prijatelj, hitro vozi z motorjem in rad je čevapčiče. –NAL

Nal je dober prijatelj, hiter s štirikolesnikom, ne more se upreti dobremu kotletu.

Jernej lepo piše, pomaga sošolcem, je prijazen, dober prijatelj, rad se vozi s kolesom. –MARTIN

Martin je oseba, ki se rada družijo s prijatelji, rad pomaga. Dober prijatelj je zato, ker je prijazen. –JERNEJ

Klemen Kraševac je moj najboljši prijatelj že od malih nog, prijazen in dober, pameten, znajde se v različnih športih, rad igra računalniške igrice. –LOVRO

Lovro je zabaven in zanimiv človek, rad ima šport, v katerem je tudi dober, je pameten, dober človek, ki pomaga v stiski. –KLEMEN K.

Ajda je zabavna in vedno nasmejana, rada pazi na otroke, ki jo tudi zelo ubogajo, je ena mojih najboljših prijateljic, mnogo me je že naučila, rada pomaga, vsako jutro me pozdravi z dobro jutro. –NIKA

Nika je zabavna športnica, zelo prijazna in če potrebuješ pomoč, je pravi naslov zate, zame najboljša prijateljica, rada pleše in je zelo aktivna dekle. –AJDA

Učiteljica Martina je v redu, dobra v košarki, zelo nasmejana razredničarka, za hece, zabavna in rada igra odbojko, zelo dobra, duhovita, stroga pri ocenjevanju, zanimiva oseba, se zmeraj smeje, dobro uči, zna se vklopiti v drugo kožo, vendar občasno malo potečnari, zna pa dati tudi kakšno slabo oceno in z roko po mizi udariti.

Moji učenki in učenci so spleteni v živahen in duhovit razred. Ni ga tedna, da se ne bi nasmejala njihovim iskrivostim. Tekmovali so na vseh šolskih tekmovanjih, ki so namenjena njihovi starosti. Posegli so po bronastih, srebrnih in zlatih priznanjih. V prostem času so aktivni športniki, nekaj jih redno trenira pri okoliških klubih. Imajo veliko idej, kaj bi radi videli, česa bi se še udeležili. Zanima jih prav vse. Najtežje pa jim redno delati domače naloge.

Razredničarka Martina Kočever

Ravno takrat so ga namreč vabili na drugo obletnico, kar je opravil z Brdavsom. Odločil se je, da bo dal lipo cesarici in se ji vsaj malo oddolžil za to, kar ji je naredil pred dvema letoma. Ko je prišla kočija ponj, se je praznje oblekel in šel. Po prihodu so ga vsi prešerno pozdravili, nato pa so začeli s slavljenjem. Cesarica je Krpana še posebno hvalila in on se tega ni branil. Rajanje je trajalo še dolgo v noč in domov je odšel šele proti jutru. –AJDA HITI

Voda

Brez vode ni življenja. Iz dneva v dan bolj spoznavamo, kako je pomembna za človeka, živali, rastline.

Učenci 7. razreda so ustvarjali na temo vode, rastlin ... Pod pesmi pa se niso želeli podpisati.

Učiteljica: Martina Kočever

Kdor rastlino posadi,

Plod zraste, nahrani človeka.

ta zanj lepo skrbi.

Zemlja pa prerahljana čaka na novo seme.

Jo zaliva in gnoji.

Ko rodi, pa sadež dobi.

Voda teče, nič ne reče.

Mehko je to seme malo,

Ko čez slap žubori, ribe nasproti plavajo ji.

v zemlji zdaj kali.

Ko ga z vodo zaliješ

Ko rastlino posadiš,

in dobi več moči,

jo z zemljo obložiš

se prebije na površje,

in je brez vode ne pustiš.

da razveja ta svoj cvet.

Ko sonce nanj posije,

Oh, voda!

čudo sveta ugleda

Ko na rastlino padeš,

in se za njim obrača.

jo s svojo močjo napadeč,

Ko pa gre sonce spat,

po zemlji se vrtiš

povesi sončnica svoj cvet.

in po njej dišiš.

Prhka, prhka zemljica,

Ko v zemljo semena posadiš,

iz tebe bo zrasla rastlinica.

jih zaliješ, rastline dobiš, ki jih potem pokosiš.

Zalivam, zalivam,

da bo krepka repica.

V zemljo luknjice narediš,

semena podtakneš, zaliješ

Seme skali,

in kmalu nekaj zraste.

se rastlina prebudi.

Kjer teče voda, rastline cveto.

Nastanejo listi, cvetovi, hranilne snovi

Kjer ni vode, tudi rastlin ni.

in vse kar si rastlina zaželi.

Voda, voda, voda!

Ko se je dotakne voda,

Seme zaradi nje skali

iz semena pokuka še mnogo rastlin.

in zrastejo sadeži,

zato da imamo mi kaj za jest.

Cvetovi na soncu zažarijo,

ob vodi se iskrijo, počasi ovenijo.

Najmanjši razred na šoli

Poglejte si nekaj utrinkov, ki jih je fotoaparatus ujel v letošnjem šolskem letu v osmem razredu.

Kristjan Brus preizkuša vodoodpornost pohodnih čevljev na jesenskem Krpanovem pohodu.

Nadebudni nogometaš Simon Rigler na poti proti cilju. Dobri tekači so tudi njegovi sošolci in sošolke.

Aljaž Premrov in Sašo Lužar v popolni koncentraciji na tekmovanju orffovih šolskih skupin. Ko nista glasbenika, sestavljata robote skupaj s sošolcem Simonom.

Karolina Kovačič marsikatero uro presedi za klavirjem ali pa na plesnem odru.

Alin Stefany Kramar in Sara Žnidaršič sta dobro razpoloženi na tekmi v Planici. Med letom pa držita pesti za svoje sošolce.

Kaja Zakrajšek in Katja Zidar na tej sliki fotografu pozirata brez medalj, sta jih pa zato dobili med šolskim letom, ker sta zagreti tekačici.

To smo mi vsi na mostu ljubezni v Štanjelu. Devetarji pravijo, da gredo po svoje, zato komaj čakamo september, ko mi postanemo devetarji. Še vedno bomo najmanjši razred na šoli, bomo pa zato najstarejši. To pa tudi nekaj velja!

Ne bi bilo slabo, če bi namesto šolskih stolov imeli takšne, kot je tale na sliki!

Razredničarka: Jerneja Kovšca

Gremo mi po svoje!

so nam rekli Mihaela, Lea, Martin, Teotim, Erika, Jaka, Luka, Primož, Katarina, Štefan, Nika, Luka, Anamarija, Polona, Andraž, Lojzi in Dejan, naši letošnji devetarji! In bodo šli.

Dovolj je bilo zahajanja v isto šolo in srečevanja vedno istih ljudi – sošolcev, učiteljev, vzgojiteljev, kuharice in kuharja, hišnika, čistilk ... Skupaj smo preživljali dni devet let šolanja. In prišel je čas slovesa.

Kot razredničarka bi se jim rada zahvalila za mnogo lepih trenutkov, ki smo jih preživeli skupaj. Veliko sem se naučila od njih. Fantje so me predvsem poučili o košnji in kmečkih opravilih, o bloških salamah, o lovstvu in tudi o tem, kako dobro in poceni popraviti moped, da bo spet delal »kot urca«. Zelo so navezani na Bloke, zato se ni bati, da bi kmetije propadle. Dekleta prelepo pojejo in vsakič, ko so zapele, je srce zatrepetalo od veselja. One pa raje kot fantje gledajo čez bloške hribe v svet – vleče jih spoznavat nove ljudi, odkrivat nove svetove ... Prav je tako!

Ob zaključku jim čestitam za dosežene uspehe in jim želim veliko lepega na novih poteh, naj bodo ravno toliko strme, da se človek utruji in je srečen, ko prispe na cilj. Želim jim mnogo uspehov in zmag, čim lažji začetek novega šolskega leta in mnogo lepih dni med novimi sošolci.

Srečno, dragi devetarji!

Razredničarka: Grozdana Gornik

Devetarji v adrenalinskem parku Ljubelj

Nismo se vsega naučili samo v razredu in iz knjig, ampak smo se odpravili po znanje tudi v naravno okolje. Kras in kraške pojave smo spoznavali in raziskovali na geografski ekskurziji v Planinski jami, Rakovem Škocjanu in ob Cerknškem jezeru. Bilo je blatno, razburljivo in zelo zanimivo.

Moj ata

Ivan Škrlič je moj ata. Živi na Slemenu, star je 78 let in ima sestro Marijo ter brata Romana. Marija se je poročila v Novo vas, Roman pa živi na Lavrici. Ivan je velik približno 170 cm. Je suhe postave, nosi očala in ima kratke sive lase. Doma je oblečen v delovna oblačila, saj je zelo delaven človek. Za kakšno prireditev ali za k maši pa se uredi in se obleče v obleko. Je upokojenec, toda z veseljem se nauči kakšno angleško besedo, saj mu je zanimivo, ker so nekatere podobne nemščini.

Velikokrat me uči voziti avto, saj pravi, da je dobro, če se že prej navadim. Običajno je bolj miren, ima pa tudi svoje slabe dni. Rad kaj pove o vojnih časih, saj je rojen leta 1934. Spomni se, da je moral veliko dela opraviti on, od dela varuške do težkih kmečkih, ker je bil najstarejši. Ko je bil še majhen, so jih vojaki prepodili iz vasi. Rekli so, da lahko vzamejo le toliko, kolikor lahko nesejo. Njegova sestra Marija je bila stara okoli štiri leta, brat Roman pa manj kot eno leto. Odšli so živeti k prijateljem. V osnovno šolo je hodil k Sveti Trojici. Naredil je samo prve štiri razrede, saj je bila šola zadeta z granato in ni bilo več možno poučevanje v njej. Kasneje je obiskoval OŠ v Marijanišču, v Ljubljani. Še prej so kot begunci bivali v Borovnici in doživel je kar nekaj bombardiranj znamenitega mostu. Šole v Ljubljani enajstleten ni mogel več obiskovati, ker je izgubil očeta v Teharjah in ni bilo denarja za plačevanje šolnine ter internata.

Po vojni so bili zelo težki časi za preživetje, ker je mama ostala sama s tremi otroki. Njegovega otroštva je bilo konec in moral je poprijeti za vsako fizično delo. Še ne petnajst let star je moral v Podslivnici kopati vodovod za skromen zaslužek. Kot mlad fant je moral na dveletno služenje k vojakom. Pozneje je poskrbel, da je mlajši brat Roman prišel do poklica elektromehanika.

Ko je prišel od vojakov, se je zaposlil v Kovinoplastiki v Ložu, kamor se je vozil s kolesom. Velikokrat mi pripoveduje, kako naporno je bilo vsak dan iti s kolesom 15 kilometrov v eno smer, za nazaj pa je imel skoraj celo pot klanec. Pozneje je delal v Nemčiji, v gradbeništvu, zato se je moral naučiti nemščine. V Nemčiji si je zaslužil denar za prvi avto. Po vrnitvi se je zaposlil na Brestu in skupaj z mamo Jožico sta delala do upokojitve. Seveda sta istočasno imela tudi majhno kmetijo, ki jo je bilo treba vzdrževati in obdelovati v popoldanskem času. Pri tem sta jima pomagala sin Iztok, hčerka Jana in Ivanova mama Marija do svoje smrti leta 1981.

Sedaj, ko je v pokoju, se še vedno ukvarja s kmetijstvom, gozdari... In z mamo skrbita za naš dom na Slemenu. Ima tudi tesarske sposobnosti. Nemogoče je, da bi on sedel praznih rok na kavču, četudi je zunaj deževen dan. Rad pa igra šah ali druge družabne igre.

Luka Škrlič, 9. razred

Pikapolonice

Skupina Pikapolonice smo najmlajša skupina v našem vrtcu, saj smo stari od enega do dveh let. V skupini nas je 14 otrok.

Ko smo prvič prestopili prag vrtca, nekateri še nismo samostojno hodili, nismo samostojno jedli in tudi bližina sovrstnikov nam ni bila kaj preveč všeč. Toda, ker smo vsak dan starejši, vsak dan kaj novega izvedemo, se naučimo, doživimo, s tem pa postajamo tudi vsak dan bolj samostojni. Sedaj sami jemo, hodimo že na dolge sprehode, pomagamo drug drugemu, pa tudi prijeti drug drugega za roke ni več problem, saj zelo uživamo ob rajanju v krogu, ob petju, plesu in izvajanju bibarij. Navajamo pa se tudi že na kahlico, saj razmišljamo o tem, da bi pleničke pustili mlajšim otrokom, ki pridejo za nami.

Ob tej priložnosti pa bi se radi še enkrat zahvalili gospodu Paulu Veenlietu, ki nam je s svojim slikanjem na steno pričaral del narave v našo igralnico. Hvala za ves trud in čas.

Mateja Ivančič in Romana Sajevec

Pikapolonice

Gibalne urice

Za najmlajše otroke v našem vrtcu vzgojiteljice 1. starostnega obdobja enkrat mesečno pripravljamo gibalno urico.

Udeležujejo se jih otroci, stari 1-3 let, skupaj s starši.

V šolski telovadnici vedno pripravimo zanimive gibalne dejavnosti, prepletene z igro. Hoja, tek, poskoki, plazenje, plezanje, spretnosti z žogo, gibalne igre, poligoni, vse to so aktivnosti, preko katerih otrok razvija motorične spretnosti. Seveda pa je glavni namen, da se skupaj družimo, veselimo, uživamo ob gibanju.

Z gibalnimi uricami tako želimo otrokom gibanje približati skozi igro, starše pa osvestiti, da je šport lahko prijeten, zabaven in predvsem zdrav način preživljanje prostega časa za vse generacije.

Mateja Ivančič, Iza Pintar

Pod dežnikom je lepo

Metuljčki

Pri metuljčkih smo v mesecu maju čas in pozornost namenili vsebini knjige znane slovenske pisateljice Svetlane Makarovič: »Pod medvedovim dežnikom«. Zgodbo smo vedoželjno odkrivali in povezovali z naravo. Pravljične junake smo spoznavali v resničnem svetu, s pomočjo fotografij. Odpravili smo se v gozd, spoznavali njihov bivalni prostor, iskali možne odgovore na različna vprašanja: »Kje živi medved?«, »Kako velik je njegov brlog?«, »V katero luknjico se lahko skrije miška?«, »Na katerem drevesu živi veverica?«, »Ali je lisica lahko nevarna?«, »Kako skače zajček?« ... Ob večjih aplikatih smo si dobro ogledali brloge naših živali in še sami naredili brloge iz kartonastih škatel. Škatle smo raziskovali, zbirali ideje in jih poslikali s čopiči.

Metuljčki opazujejo

Vsebinsko smo kaj kmalu želeli tudi dramsko uprizoriti z gibanjem, pri čemer smo neizmerno uživali. Da smo dramatizacijo še popestrili, smo vključili instrumente, ki smo jih dodobra spoznali. Izdelali smo tudi ropotulje iz različnih materialov (moka, riž, ješprenj, polenta ...) za katere smo se morali izredno potruditi. S presajanjem smo spoznavali tihe in glasne ropotulje. Ugotovili smo, da so ropotulje, narejene iz sipkih materialov, bolj tihe. Ropotulje smo raziskovali, se z njimi igrali ter utrjevali pojem glasno in tiho.

Metuljčki

Ob deževnih dnevih smo izvajali »dežne poskuse«, spoznavali kapljofon, šteli kapljice in se odpravili na sprehod v dežju s svojimi dežniki, ki smo jih prinesli od doma. Nad sprehodom smo bili navdušeni.

Za zaključek tematskega sklopa pa smo imeli priložnost spoznati tudi pravega zajčka, ki nas je obiskal v vrtcu. V času dopoldneva smo ga opazovali, mu pripravljali hrano, ga božali ... Ugotovili smo, da zajček skače drugače, kot smo prvotno mislili. Njegove gibe smo posnemali, dan pa zaključili z igro »Zajčki v gnezda«.

Vendar se je z zajčkovim obiskom raziskovanje narave šele začelo. Kmalu nas je v vrtcu obiskal tudi ježek, na sprehodu pa se nam je pridružila še gosenica, za katero pridno skrbimo, v upanju da nekoč nastane lep metuljček.

Spraševali smo se, kaj vse še živi na travniku. Zato smo se vedoželjno odpravili na travnik in ga začeli raziskovati z vsemi čutili. S seboj smo vzeli povečevalna stekla in lončke, v katere smo nežno ulovili male živali, jih poimenovali, opazovali njihove značilnosti. Po opazovanju pa smo jih spustili nazaj v naravo. Nekateri bolj pogumno, nekateri malo boječe, vsekakor pa smo gradili spoštljiv in odgovoren odnos do narave.

Mateja Zgonc in Martina Rupar

ŠE NEKAJ OTROŠKIH MISLI:

- »Gosenico bomo hranili.« (IGOR)
- »Gosenico bomo čuvali.« (LAN)
- »Potem se bo zabubila in bomo gledali, kako bo hišo naredila.« (MARK)
- »Bomo gledali, kako bo solato jedla.« (ELIN)
- »Če mečemo odpadke, to narava ne mara.« (MARK)
- »Živali ne marajo, da kričimo.« (JERNEJ)
- »Živali se bojijo krokodilov.« (NEŽA)
- »Medved je prijazen, lisica pa samo grdo gleda.« (ALJAŽ)
- »Meni je všeč dihurček, ki živi pri kokoški, ki nese jajčka.« (EVA)
- »Ne, dihurček živi v luči.« (LAN)
- »Hrošči pojedjo polže.« (ALJAŽ)

Ga. Ana Premrov na obisku pri skupini Mravljic

Naše mravljišče

V skupini Mravljic je bilo celo leto kot v mravljišču.

Spoznavali smo letne čase, odkrivali lepote in značilnosti posameznega časa, spoznali nove pesmice in pravljice. Nekaj zgodbic smo tudi »gledališko obdelali«, saj smo pravljice dramatizirali in jih zaigrali mlajšim otrokom in se predstavili našim staršem.

Z našim obiskom in kratkim kulturnim programom smo obogatili in popestrili tudi dopoldne oskrbovancem v domu starejših v Cerknici.

Že v jesenskem času smo se z avtobusom odpeljali v pravo gledališče v Ljubljani in si ogledali zanimivo predstavo o kosovirjih, ki živijo v žlicah in imajo najrajši paradižnik.

Z bloškimi čebelarji smo si privoščili izdaten zajtrk in uživali ob dobrotah iz domačih, bloških kmetij. Imeli smo med bloških čebelarjev, spekli smo kruh iz pire, ki je tudi zrasla v naših krajih, vse skupaj pa poplaknili z mlekom iz eko kmetije. To bi lahko naredili še kdaj med letom.

Aktivno smo sodelovali pri bralni znački skupaj z našimi starši. Spoznali smo štiri nove pravljice, se pogovarjali o njihovi vsebini, naredili naloge, ki jih je posamezna pravljica zahtevala. Ob zaključku bralne značke smo bili nagradjeni s pohvalo iz rok priznanega slovenskega pisatelja in igralca Andreja Rozmana – Roze.

V vrtcu in šoli že vrsto let aktivno sodelujemo v eko projektih. Otrokom smo skušali približati pomen ekologije ob Tednu zmanjševanja odpadkov, tako da smo v skupini naredili iz starega nov papir. Ta novi, reciklirani papir smo uporabili pri likovni zaposlitvi – otroci so naredili cvetoče drevo.

Udeležili smo se vseslovenske akcije Očistimo Slovenijo. Pobirali smo smeti v naši neposredni okolici. Ob zaključku pobiranja smo ugotovili, da je bilo letos manj smeti kot lansko leto, kar je vzpodbudna ugotovitev.

Poveselili, zaplesali in pregnali smo zimo, saj so bile maskare kar glasne.

V pričakovanju velike noči je bilo veliko dela: letos smo za pirhe spletili košarice, kar pa ni enostavno in zato smo delali kar nekaj časa. Nastali so čudoviti izdelki, uporabili smo leseni obod za dno košarice, zabili palčke in okrog prepletli z vrvico. Otroci so bili na svoje košarice ponosni in prav gotovo še danes krasijo njihove domove.

Medsebojno druženje ob igri v Sodražici bo ostalo v lepem spominu. Igre brez meja – to je geslo druženja otrok iz vrtcev iz Sodražice, Loškega Potoka in Nove vasi, kjer se ob igrah krepi še prijateljstvo in medsebojno sodelovanje.

Junjsko soboto smo se skupaj s starši odpravili na pot. Čiha puha z vlakom v Ljubljano. Lepo je bilo!

Seveda pa je vsak dan veliko igre, novih izkušenj in spoznanj, prijetnih uric v prostorih igralnice in zunaj nje.

To je samo nekaj utrinkov iz našega celoletnega dela.

Ivica Šega, Nataša Ponikvar

Kaj vse ...

V letošnjem letu se je v skupini Čebel marsikaj dogajalo, najraje pa se spomnimo naslednjih dogodkov:

ADAM: Meni je bilo najbolj všeč, ko smo šli na Cicikros.

ALJAŽ: Ko smo šli kolesarit na asfaltno igrišče in da smo šli nastopat v Dom starejših, kjer smo dobili torto.

NIKE: Da smo šli v Cerknico poslušat inštrumente in da smo šli v knjižnico.

KLARA: Da smo šli na igre brez meja v Sodražico in da smo delali pirhe in pletli košarice.

Alen, Urška in Klara

KAJA: Ko smo hodili na plavalni tečaj.

SARA: Ko smo oblikovali slano testo.

MARCEL: Ko smo šli v Lutkovno gledališče gledat Kosovirje.

NIK: Da smo se igrali z lesenimi kockami.

FILIP JAN: Ko smo šli na travnik gledat rože in živali.

MAI: Da smo šli velikokrat na igrala in da smo šli v prvi razred pogledat njihov nastop.

BLAŽ: Da smo igrali »Grad gradiček« in sem igral na strgalo za žabo. Da smo šli na dolg pohod.

JERNEJ: Da smo šli teč na igrišče in da sem dobil medaljo na Cicikrosu.

ŽIGA: Da se igramo pred gasilnim domom in se lahko lovimo.

URŠKA: Da smo delali rožice, take kot sva jih z mamico.

ANDRAŽ: Da smo šli na sprehod in se rolali na asfaltnem igrišču.

ROK: Da smo peli pesmico »Ko si srečen« in šli vsak teden na pevske vaje.

NINA: Da sem bila zdravnica, ko smo se igrali zdravnike.

Da smo nastopali za starše s pevskim zborom, se igrali in plesali pri folklori, večkrat obiskali čebele pri čebelarju, v nahrbtniku nosili domov knjige, bili policisti, izdelovali voščilnice, naredili eko kotiček in srečali eko zmajčka ...

Martina Ivančič in Irena Setničar

Ustvarjanje v podaljšanem bivanju

Dandanes se vse bolj poudarja pomen skrbi za okolje, sožitja z naravo in ekološke osveščenosti nasploh. Tako smo se tudi učenci prvega in drugega razreda med podaljšanim bivanjem na šoli odločili za ustvarjanje izdelkov iz odpadnih oziroma naravnih materialov.

Med šolskim letom smo okraševali hodnik razredne stopnje v stilu letnih časov, pri čemer smo uporabljali predvsem naravne materiale (semena koruze, fižol, jesensko listje, vata ...). Naši najmlajši so v šoli ustvarili prijetno jesensko, zimsko, pomladno in poletno vzdušje. Seveda smo se spomnili tudi največjih praznikov: božiča, velike noči, materinskega dneva ipd. Izdelali smo priložnostne čestitke in manjša darilca ter jih podarili svojim najbližjim.

Vključili smo se tudi v šolski projekt Martin Krpan: iz odrahljenega kartona in papirja smo izdelali pripomočke za dramsko uprizoritev zgodbe o Martinu Krpanu.

Omembe vredno je tudi naše sodelovanje v nagradni igri revije Unikat, v kateri so bili izdelki (Taca muca) objavljeni in kasneje posredovani na pediatrično kliniko, kjer bodo razveseljevali najmlajše. V Unikatovi nagradni igri sodelujemo tudi v mesecu juniju.

Med ustvarjanjem so se učenke in učenci v OPB prepustili svoji domišljiji ter svojo igrivost prikazali v izdelkih, s katerimi so poželi veliko odobravanja pri učiteljih, starših in sovrstnikih. Veselimo se že novih nadebudnežev v naslednjem šolskem letu!

Ester Palinkaš, učiteljica podaljšanega bivanja

Duhci so nas navdušili

Sodelovanje z Rdečim križem

V šolskem letu 2011/2012 so učenci in učitelji OŠ Toneta Šraja Aljoše aktivno sodelovali s predstavniki območnega združenja RDEČEGA KRIŽA Cerknica - Loška dolina - Bloke.

Večkrat v letu so obiskali našo šolo in se z učenci pogovarjali o različnih vsebinah, npr. o pravicah in dolžnostih otrok, o prostovoljstvu, nasilju in odvisnostih, vodili delavnico za nadarjene, izvedli tečaj prve pomoči in omogočili ogled krvodajalske akcije. Učence so povabili tudi v prostore v Cerknici ter jim predstavili svoje delo.

Takšna, bolj osebna in kratka druženja so učencem omogočila podrobnejši vpogled v dejavnosti, s katerimi se prostovoljci srečujejo v tej organizaciji.

Učenci pa so jim pomagali tudi pri pripravi novoletnih voščilnic ter pri zbiranju hrane ob svetovnem dnevu hrane in šolskih potrebščin ob koncu šolskega leta.

Izbrana skupina učencev je bila v juniju nagrajena z ogledom risanege filma v Koloseju v Ljubljani.

Prav lepo se jim zahvaljujemo za sodelovanje. Veselimo se novih srečanj v prihodnjem šolskem letu.

Ksenija Brus

Delavnica za nadarjene – socialne igre

V začetku junija smo izpeljali delavnico za nadarjene s področja socialnih iger za učence šestega, sedmega, osmega in devetega razreda. Izvedli sta jo predstavniki območnega združenja RDEČEGA KRIŽA Cerknica - Loška dolina - Bloke Aleksandra Šega in Nina Jerič. Delavnico je obiskalo šest učencev.

Socialne igre so pomembne pri oblikovanju identitete, izboljšanju komunikacije s samim seboj in z drugimi ter pri sprejemanju in dajanju povratnih sporočil. V igrah sta bila zastopana dva vidika:

- vidik igre, ki vključuje radovednost, veselje in odkrivanje novega in
- vidik komunikacije.

Socialne igre niso navadne družabne igre, čeprav se lahko uporabljajo tudi tako. Svoj namen dosežejo, če se o dogajanju med igro po njej o

tem udeleženci pogovarjajo (kako so doživljali igro, kako so sprejeli ostale člane skupine, kako so se počutili).

Učenci so z aktivnim vključevanjem v igre dosegli njihov namen, odzivi na dogajanje so bili pozitivni, vmes pa je bilo veliko dobre volje in smeha.

V upanju na ponovno srečanje smo se poslovili.

To je pa zanimivo! Poglejte, če se je ujela kakšna muha!

Pripravila Ksenija Brus

Delavnica za nadarjene – angleščina

Konec maja smo izpeljali delavnico za nadarjene s področja tujega jezika za učence šestega, sedmega, osmega in devetega razreda. Delavnico je obiskalo devet učencev.

Učenci so se skozi igro urili v branju, pisanju, poslušanju in govorjenju angleškega jezika. Pisali so narek, brali zgodbo Wolf's story, jo obnavljali ter v skupini pripravili dramatizacijo znane pravljice z naslovom Little Red Riding Hood.

Odzivi vseh učencev so bili pozitivni, bilo je veliko smeha in improvizacije, povedali pa so tudi, da si take oblike dela želijo tudi v prihodnje.

Skupinska fotografija na angleški delavnici

Pripravila Ksenija Brus

Folklor

V interesno dejavnost – folklor se vsako leto vpiše več otrok. Tega se zelo veselimo. Letošnje šolsko leto je krožek obiskovalo 39 otrok. Otroci so bili razporejeni v mlajšo in starejšo skupino. Mlajšo so obiskovali

otroci iz vrtca in prvega razreda, starejšo pa otroci od drugega pa vse do sedmega razreda osnovne šole. Veliko smo se igrali, peli in plesali. Predstavili smo se na območnem srečanju otroških folklornih skupin in na tradicionalni šolski prireditvi Zarajajmo v pomlad. Uživali smo preoblečeni v oblačila, kakršna so nosili pred sto leti.

Mentorici Martina Ivančič in Petja Ilejšič

En, dve , tri, zaplešimo vsi ...

Kot smo že večkrat slišali, je jutro dobro začeti s plesom. Prav to štirinajst deklet od prvega do četrtega razreda v jutranjem varstvu tudi počne. Fantje zaenkrat samo opazujejo. Dekleta so zelo poskočna in živahna, tokrat so se te naše poskočne nogice poimenovala kar šumeče frajle, saj so si obleke prav na hitro izdelale iz šumečih vrečk. Kot že v prejšnjem glasilu moram tudi tokrat pohvaliti vztrajno in navihano plesalko Nežo Drobnič.

P.S. Pri vsej tej neustavljivi energiji smo težko dobili čistejšo sliko.

Petja Ilejšič, jutranje varstvo

Med najboljšimi v državi

Vsako leto tudi na naši šoli poteka tekmovanje iz matematike. Za najboljše matematike v državi organizator tekmovanja DMFA pripravi izlet v zanimivo mesto v sosednjih državah. Med njimi sem letos tudi jaz, Martin Drobnič učenec 7. razreda. V petek, 8. junija, smo iz Ljubljane z dvema avtobusoma učenci iz sedmih, osmih in devetih razredov iz vse Slovenije odšli proti Salzburgu. Ogledali smo si rudnik soli Bad Reichenhaller, v vodnem parku Wasserspiele v Avstriji preživeli nekaj zelo zanimivih uric, na koncu pa smo si ogledali še samo mesto Salzburg in njegove znamenitosti. Domov smo prišli v poznih urah, izlet pa mi je bil zelo všeč. Tudi zaradi izleta bom letošnje matematično tekmovanje še dolgo ohranil v lepem spominu.

Martin Drobnič

Fototrunki s tretjega druženja vseh generacij

Bilo je lepo. Pridružite se nam prihodnje leto še vsi tisti, ki vas letos ni bilo.

Najstarejši udeleženec

Najmlajša udeleženka

Zarajajmo v pomlad 2012

V petek 30. 3. 2012 je bila v dvorani OŠ že četrta glasbeno-plesna prireditev z naslovom »Zarajajmo v pomlad 2012«. Glasbene in plesne točke so ustvarile mentorice, ki vodijo glasbene in plesne dejavnosti in krožke na OŠ Toneta Šraja Aljoše skozi celo šolsko leto, oz. prihajajo na šolo v popoldanskem času. Mentorici obeh šolskih folklornih skupin sta Martina Ivančič in Petja Ilejšič, ki je vodila tudi plesalke iz jutranjega varstva, zborovodkinja obeh šolskih zborov in mentorica šolskemu ansamblu je Irena Cundrič Iskra, recitacije je pripravila mentorica Jerneja Kovšca, mentorica izvenšolski plesni skupini Eremite je Vesna Turšič. Prireditelj je povezovala Petra Brvar, sceno je pripravila Vida Truden, za dvorano, oder in ozvočenje prireditve je poskrbel Vinko Otoničar. Zunanji sodelavec korepetitor je bil pianist Tadej Podobnik. Glasbene točke posameznikov so nastale v sodelovanju z Glasbeno šolo Frana Gerbiča Cerknica in Rokom Žlindro. Seveda pa je prireditelj zahtevala veliko pomoči učiteljev spremljevalcev, ki so skrbeli za pripravo otrok na plesne točke, pozorno spremljali učence, ki so nastopili v dveh, treh ali celo štirih točkah oz. so pripravili pogostitev in pomladne šopke.

Prireditelj je bila že v preteklih letih vedno namenjena organiziranim in vodenim šolskim skupinam, hkrati pa je želela ponuditi priložnost učencem posameznikom, ki glasbi namenjajo veliko svojega prostega časa. V preteklih letih so plesne točke dodali zunanji sodelavci – plesalke plesne šole Evora in Baletni klub Postojna. Letos pa so domače skupine zapolnile celo prireditelj in so resnično plod večletnega ustvarjanja in angažiranja na glasbeno-plesnem področju.

Prireditelj je presegla vsa pričakovanja. Osemdeset nastopajočih je pokazalo dvanajst izjemnih glasbenih in plesnih točk, ki so bile med seboj zelo različne, voditeljica programa pa jih je povezovala z mislimi o pomladi in praznikih v marcu. Že v dopoldanskem času je bil pouk voden drugače kot običajno, saj je bil organiziran delni kulturni dan. Nastopajoči so imeli generalko, na kateri so lahko sledili poteku pr-

ireditve, učenci, ki niso nastopali, so dodali svoj prispevek s pripravljanjem šopkov. Pravzaprav bi lahko rekli, da je resnično cela šola, vsi sodelavci in učenci, ta dan dihala z nastajajočo prireditvijo.

Tudi številni obisk staršev je bil nad pričakovanji. Tristo obiskovalcev da prireditvi seveda svoj velik pečat. Nastopajoči otroci so vložili veliko truda, svoje nastope so pripravljali že od začetka šolskega leta. Prav zato bi si morda zaslužili večjo zbranost v dvorani in spodbudnejše aplavze.

Mentorice, sodelavke in sodelavci tradicionalne kulturne prireditve »Zarajajmo v pomlad« se zahvaljujemo vsem angažiranim staršem, ki podpirate naše skupno delo in svoje otroke spodbujate k rednemu sodelovanju v glasbeno-plesnih dejavnostih. Prav vi ste tisti tihi člen nevidno prepletene verige, ki splete naše skupno delo v šoli in doma. Skupaj jim pripravljamo pot v življenje, jih pazimo, usmerjamo in najpomembnejše, smo jim za vzgled. K te vrste podpori in sodelovanju vas toplo vabim še naprej.

Irena Cundrič Iskra

Ksilobend OŠ Toneta Šraja Aljoše

Šolska glasbena skupina Ksilobend se je v šolskem letu 2011-12 pripravljala na 17. državno srečanje orffovih skupin »Orffomanija 2012«, ki je bilo v Ljubljani, 14. marca 2012. Za nastop so učenci morali pripraviti najmanj tri oblikovno in stilno različne skladbe, ki so skupaj trajale 10 min. Za skupino je bila naloga zelo zahtevna, vendar so jo dobro opravili in se naučili tri skladbe: priredbo slovenske ljudske Regiment po cesti gre, avtorsko skladbo I. C. Iskra Stara lajna in priredbo narodno-zabavne skladbe, Avsenikovo Na Golici. Nastop skupine je požel veliko odobravanje občinstva in tudi spodbudne kritike treh strokovnih spremljevalk. Med dvajsetimi skupinami iz vse Slovenije je bil »Ksilobend« OŠ Toneta Šraja Aljoše številčno najmanjši, saj ga sestavlja le sedem članov: Matej Klančar, Karolina Kovačič, Sašo Lužar, Aljaž Premrov, Simon Rigler, Karmen Zabukovec in Anita Zakrajšek.

Ksilobend pomembno prispeva k šolskemu kulturnemu dogajanju. Letos je nastopal na šolskih internih prireditvah – na decembrskem šolskem Vrtljaku, februarja ob gostovanju pisatelja Ferija Lainščka, junija ob zaključku projekta Martin Krpan, na javni prireditvi v marcu »Zarajajmo v pomlad 2012« in ob krajevnem praznovanju ob dnevu žena z Društvom upokojencev Bloška planota.

Za zaključek šolskega leta so se učenci odpravili še v GŠ Frana Gerbiča Cerknica, kjer so lahko svoje veščine igranja preizkusili na pravih profesionalnih tolkalih – marimbi, timpanih, vibrafonu in se dogovorili s profesorico tolkal za sodelovanje tudi v naslednjem letu.

Irena Cundrič Iskra

OŠ Kašelj, Ljubljana, 14. 3. 2012, na generalki pred nastopom

Izbirni predmet Obdelava lesa

Učenci 7. razreda smo izdelali vsak svoj leseni skiro. Uporabili smo material, iz katerega so bile včasih stopnice za nastop pevskega zbora. To je vezana plošča, debeline 15 mm, za krmilo in stojšče. Les "brsta", ki se je včasih uporabljal za izdelovanje vozov, smo uporabili za vrtljivi in nosilni del, gumijasti kolesi pa smo kupili.

NIK DOLES: Moj skiro se zelo lepo pelje.

KLEMEN DOLES: Komaj sem čakal preizkusno vožnjo s skirojem.

MARTIN DROBNIČ: Naši skiroji so nam zelo všeč.

IZAK IVANČIČ: In to je moj končni izdelek.

JERNEJ ZAKRAJŠEK: Kot vidite, je moj skiro dokončan in se z njim lahko peljem.

GREGOR ZABUKOVEC: Moj skiro ima tudi prikolico, da lahko kaj pelješ s sabo.

DAVID KRAŠEVEC: Končni izdelek dober, vse dobro.

Pokovci v šolskem letu 2011/12

Tudi v letošnjem šolskem letu so si učenci osmega razreda izbrali za izbirni predmet poskuse v kemiji (POK) in se kot pravi kemiki lotili raziskovanja čudes narave in kemije. Med šolskim letom so tudi oni urili svoje kemijske veščine in pridobivali kemijsko znanje.

Učenci so spoznali tehnike eksperimentiranja, laboratorijske pripomočke in njihovo uporabo. Zelo radi opazujejo, kaj se z različnimi snovmi, ki jih uporabljajo, dogaja, če jih mešajo in na različne načine spreminjajo. Pridobljeno znanje pa uporabijo tudi med poukom kemije in si tako olajšajo učenje težkih in včasih težko razumljivih pravil. Vsi poskusi so močno povezani z našim vsakdanjim življenjem, saj se trudimo uporabljati vsakdanje snovi, ki jih tudi sami uporabljajo doma. S pomočjo poskusov pa spoznamo tudi drugačne lastnosti od tistih, ki so napisane na embalaži. Vedno se naučimo, kako z njimi pravilno ravnati, da ne pride do poškodb.

Tudi letos smo pred novim letom s forenzičnim raziskovanjem razrešili zločin in tako uspeli rešili božič. Steklopihaške delavnice so učencem omogočile, da pokažejo svoje umetniške sposobnosti, saj so iz cevki nastajale najrazličnejše zanimive skulpture. Narava pa je tista, ki nam ponudi veliko možnosti raziskovanja, zato se učenci radi poigrajo z različnimi barvili, ki nam s svojimi spremembami razrešijo marsikatero kemijsko uganko.

Delo je zelo zanimivo in dinamično. Pri tem predmetu lahko svoje znanje pokažejo vsi učenci, tako tisti, ki nimajo težav s samim predmetom kemije, kot tudi tisti, ki jim teoretično znanje dela nekoliko težav. Vse spretnosti, ki so jih spoznali, pa jim bodo prišle prav tudi pri laboratorijskem delu tudi v gimnazijah.

Kemija ni samo »bau bau«, ampak je lahko tudi zelo zanimiva, saj velikokrat pomaga razrešiti še tako težke uganke narave.

Mentorica »pokovcev«: Alma Kandare

Interesna dejavnost robotika

Trije učenci 8. razreda smo obiskovali krožek robotike. Iz kock smo izdelovali različne robote. Začeli smo s preprostim, ki se pelje naravnost, zavije levo ali desno in se po nekem času ustavi. Nadaljevali smo z robotom, ki zaznava ovire, zadnji pa je bil robot, ki hodi s šestimi nogami.

Z leve: Aljaž Premrov z Gline, Sašo Lužar z Velikega Vrha in Simon Rigler iz Nove vasi

Naučili smo se, kako po načrtu sestaviti takega robota in osnove programiranja robotov.

Zaključek robotike smo predstavili na šolskem vrtljaku, ki ga je snemala tudi lokalna TV Oron iz Starega trga.

Beremo za bralno značko

Če ne bomo brali, nas bo pobralo.
(TONE PAVČEK)

Letos je bralo 99 učenk in učencev, kar je 89 % učenk in učencev naše šole, v vrtcu pa 40 otrok. Na podelitev smo povabili pesnika Andreja Rozmana Rozo, s katerim smo preživeli urico smeha in zabave.

Martin Grže, Luka Škrli, Lea Erjavc, Polona Rot, Andraž Ponikvar, Mihaela Drobnič, Erika Jakopin, Katarina Kovačič, Teotim Hiti, Jaka Marolt ter Anamarija Truden so učenci 9. razreda, ki so končali BZ v vseh razredih in so prejeli dodatni nagradi. Prva je bila knjižna, druga pa izlet v Gardaland. Učenci pravijo, da je bilo nepozabno.

Martina Kočevar

Zlati bralci z Andrejem Rozmanom – Rozo

Tudi letos smo sodelovali na razpisu Mednarodnega osnovnošolskega haiku natečaja na temo Letni časi. Učenke in učenci so postali pravi mojstri v tej obliki ustvarjanja.

Mentorica: Martina Kočevar

*Res bo prej poletje,
preden bom
napisala – haiku.*

Mihaela Drobnič, 9. r.

*Vse je belo, vse je pusto,
vsakdo čaka –
toplo juho.*

Katarina Kovačič, 9. r.

*Poletje v školjki –
potegneš vodo in že ga ni več.*

Andraž Ponikvar, 9. r.

*Ko sonce zaide,
se luna razpre.*

Kevin Škulj, 5. r.

*Jaz sem poletje,
ti si jesen,
skupaj sva zima.
Le kje je pomlad?*

Erika Jakopin, 9. r.

*Poleti se kopamo v morju,
pozimi pa –
v kadi.*

Gal Modic, 5. r.

*Zima so koline,
pomlad nas budi,
poletje je delo,
jeseni pa lov.*

Štefan Lah, 9. r.

Športna tekmovanja

Tudi v letošnjem šolskem letu so učenci osnovne šole Toneta Šraja Aljoše sodelovali na različnih športnih tekmovanjih in bili zelo uspešni.

Mlajši učenci in učenke (letnik 1999 in mlajši) so tekmovali na regijskem prvenstvu v košarki. Učenci so na polfinalnem turnirju na Vrhniki osvojili 3. mesto, učenke pa so bile na finalnem turnirju v Postojni četrte.

Učenci so sodelovali tudi na turnirju v nogometu na Vrhniki in osvojili 3. mesto.

Največ učencev in učenk pa se je udeleževalo atletskih tekmovanj. Tako so tekmovali v notranjsko-kraški zimski atletski ligi na treh tekmovanjih (Ilirska Bistrica, Pivka in Postojna). Osvojili so veliko mest na stopničkih, nekateri so zmagovali tudi v dveh disciplinah. Na teh tekmovanjih so bili zelo uspešni; Patrik Korenjak, Nik Hiti, Meta Drobnič, Manca Milavec, Luka Milavec, Neža Drobnič, Sara Zidar, Karmen Zabukovec, Nejc Šraj, Meris Dulić, Jaka Milavec, Veronika Bačnik, Anita Zakrajšek, Martin Drobnič, Sašo Lužar, Sara Žnidaršič, Katja Zidar, Kaja Zakrajšek in Katarina Kovačič.

Tudi na področnem tekmovanju v atletiki so bili bloški šolarji uspešni in so dosegli veliko lepih uvrstitev, najuspešnejša je bila Katarina Kovačič, ki je v teku na 60 m osvojila tretje mesto.

Naši šolarji so uspešno tekmovali tudi na Krpanovem krosu na Turjaku, na krosu so sodelovali učenci iz dvanajstih šol. Prva mesta so osvojili: Patrik Korenjak, Sara Zidar in Nejc Šraj, drugi sta bili Neža Drobnič in Katarina Kovačič, tretje mesto pa je osvojila Meta Drobnič, druga je bila tudi naša štafeta.

Največ uspehov pa naši učenci dosegajo na tekmah Notranjskega tekaškega pokala. Na letošnjih štirih tekmah sta štirikrat zmagala Sara Zidar in Nejc Šraj, med zmagovalce in nosilce medalj pa so se uvrstili še: Meta Drobnič, Manca Milavec, Veronika Bačnik, Jaka Milavec, Kaja Zakrajšek, Teotim Hiti in Jaka Marolt.

Uspešni pa so bili tudi na teku trojk v Ljubljani. V konkurenci 123 ekip (učenke) so naše trojke zasedle: 16. mesto (Katja Zidar, Sara Zidar in Kaja Zakrajšek), 39. mesto (Meta Drobnič, Polona Bačnik in Manca Milavec), 62. mesto (Karmen Zabukovec, Nika Zabukovec in Veronika Bačnik) in 83. mesto (Lea Erjavc, Anamarija Truden in Erika Jakopin). Pri učencih je sodelovalo 67 trojk. Naše ekipe so dosegle: 11. mesto (Meris Dulić, Nejc Šraj in Jaka Milavec), 33. mesto (Mitja Ivančič, Tilen Širaj in Jernej Zakrajšek) in 46. mesto (Patrik Korenjak, Luka Zakrajšek in Luka Milavec). Povedati je še potrebno, da so vsi tekmovali v eni starostni kategoriji-osnovnošolci, tako bodo lahko skoraj vse naše trojke v tej konkurenci nastopale še nekaj let. Čestitamo vsem za sodelovanje in dosežene rezultate.

Nace Farkaš

Bločan Jože Žurga, pionir surfanja.

Najprvo vas prav lepo pozdravljam. Sem Veronika Žurga, hčerka Jožeta Žurge, ki je Bločan (Grgcov iz Studenca) in živim v Argentini. Pošiljam vam pismo, namenjeno atu od Fernanda Aguerre, predsednika ISA - International Surfing Association (Mednarodna Surfing Zveza) s sedežem v Kaliforniji. To pismo je bilo poslano surfarju Cesarju Columbu, naj ga prebere na snidenju surfarjev, kjer so atu tudi izročili razna priznanja in darila kot pionirju tega športa v Miramaru in v Argentini. Ata je pri mladih in ne tako mladih surfarjih (sedaj eden glavnih športov pri mladini v našem mestu) zelo spoštovan (legenda), ne samo kot športnik, tudi kot oseba, zato sem se odločila, da vam pošljem to pismo. Tudi jaz sem ponosna na ata Slovenca, Bločana.

Lepe pozdrave Veronika

Prevod pisma:

Dragi Cesar

Prosim, preberi te besede med priznanjem Jožetu in mu izroči eno kopijo tega pisma.

Dragi Jože!

Najlepša hvala ze vse, kar si naredil za surf v Miramaru in Argentini. Ti si pravi pionir. Nekateri so tudi bili pri začetku, ampak s tem ni rečeno, da so pravi pionirji. Pravi pionirji so

Jože Žurga v akciji

res posebni ljudje, izjemni, naprej zvesti valovom, predvsem ponižni in pripravljeni pomagati.

Ti si eden od tistih resnišnih pionirjev z velikimi črkami.

Spominjam se te od otroštva, kakor moj brat Santiago Javier, kot blond surfer, navdušen za velike valove, ko se nisi oziral na mraz, in vedno s toplino v tvojih besedah in ravnanjem do mlajših.

Že kot starejši sem te nekoč srečal na smučišču in na moje presenečenje ugotovil, da si poleg zelo dobrega surfarja tudi izkušen smučar in navdušen gornik.

Od kar sem odšel v Kalifornijo (pred 28 leti) sva se malo videla. Pri mojih kratkih obiskih v Argentini, zaradi velike družine in prijateljev v Mar del Plati, so moji obiski v Miramar skoraj izginili. Kar pa ni izginilo je

moje spoštovanje do Jožeta Žurge, človeka z vzhodnoevropskim naglasom in velikim navdušenjem na morjem in hribi.

Izbral sem prisotnost Cesarja Columba, ki ga zelo cenim in spoštujem, človeka z velikim srcem, da ti ponese te besede prav iz srca.

Prav lepe `pozdrave

Fernando Aguerre

Pozdrav Zemlji! Še enkrat lep pozdrav Zemlji za njen dan – 22. april. Želimo, da bi ji vsak dan v letu posvečali tolikšno pozornost, kot to naredimo ta dan. Če bomo vsi Zemljani vsak dan skrbeli za urejenost narave, nam bo ta še dolgo dajala dobrine, darove, ki so nam potrebni za

življenje. Zdrava hrana in čista pitna voda je vse, kar človeštvo potrebuje za preživetje. To ni malo. En dan čiščenja narave je odločno premalo za tako pomembne darove, ki jih prejemo od nje. Kakor je vsaka dama rada lepa in urejena, je tako tudi naša mati Zemlja. Za svojo lepoto, urejenost in

privlačnost skrbi predvsem sama. Da lažje skrbi svoj estetski videz, moramo tudi mi z njo sodelovati.

Po vsej svoji površini nam med drugimi nasuje cvetja, prostorastočega v naravi, da ji je v okras in z njim razveseljuje vse ljudi.

Zemljani se obvezujemo, da bomo

svojo skrb do urejene in čiste narave bolj dosledno izvajali.

V čisti, zdravi in lepi naravi nam bo življenje še lepše!

Vsi Bločani – v njihovem imenu sem zapis oblikovala Bronislava Žurga – Bloška

ZAHVALA

Dobrega, prijaznega, človeka,

prijatelja, soseda spoznaš, ko si v stiski. To z gotovostjo potrjujejo moje izkušnje iz letošnje zime.

Po ženini smrti se spopadam z osamljenostjo in zato obisk, prijazno besedo, pomoč prijateljev in sosedov še toliko bolj cenim.

Moje zdravje je preteklo zimo omagovalo. Moral sem na operacijo hrbtenice. V moji odsotnosti je bila hiša prazna, moj kuža in muce pa brez oskrbe. Prijazno je to težavo pomagala rešiti soseda Majda Zalar,

ki je vsak dan nahranila in »pocartala« psa in muce. Zelo sem ji hvaležen in se ji želim tudi tako zahvaliti za njeno pomoč in njen čas, ki ga je namenila za to.

Zahvalil bi se rad tudi zdravniku kirurgu, dr. Matevžu Gorenšku, ki me je operiral. Hvala za njegovo strokovnost, prijazno skrb in toplino. Ko je človek bolan, še bolj čuti osamljenost in neobglenost. To mi je mnogokrat pomagal preganjati in mi vlival poguma Aljaž, ki me je obiskoval. Kar pojavil se je pri vhodnih vratih, poln optimizma in veselja.

Skupaj sva molila, se pogovarjala o mnogih stvareh, da sem kar pozabil na bolezen in težave in dan je bil lepši. Aljažu iskrena hvala za vse ure, ki sva jih prebila skupaj.

Pretekla zima nam je postregla z dolgotrajnimi zelo nizkimi temperaturami, kar je imelo za posledico zamrzitev vode v naši hiši.

Biti brez vode v hudem mrazu je skrajno težko, še posebno, če si starejši in bolan. V tej težavi so mi hitro in strokovno priskočili na pomoč gasilci iz PGD Velike Bloke. V kleti smo namestili priročno cisterno in gasilci

so vodo dovažali, dokler mraz ni popustil.

Iz srca se jim zahvaljujem za njihovo hitro pomoč, prijaznost in dobro voljo, ki jo je bilo vedno na pretek ob vsakem njihovem obisku. Ob tem, ko so mi pomagali v moji stiski, so tudi popestrili moje samotne dneve. Vsem in vsakemu posebej, ki so mi pomagali v mojih težavah, še enkrat velika hvala. Spominjam se vas z naklonjenostjo in hvaležnostjo.

Lojze Seljak, Lovranovo

ŠD Studenec na Blokah

Na igrišču na Studencu poteka vsak petek liga v malem nogometu na novem nogometnem igrišču. Lepo vabljeni, da pridete navijati za svojo ekipo.

Vabimo vas tudi na Pozdrav poletju na Studencu v juniju. V petek 22.

6. 2012 nas bodo zabavali Ansambel Tomaža Rota in Mambo Kingsi. V nedeljo 24. 6. 2012 popoldan pa vas vabimo na veselo druženje z Ansablom bratov Poljanšek.

Alenka Pavčič

Nogometna liga

Spomladi se je pričela nogometna liga občine Loška dolina, v kateri tekmuje letos samo pet ekip, med katerimi je tudi ekipa Bloke Novolit. Zaradi manjšega števila ekip se tekme igrajo v treh krogih, po sistemu vsak z vsakim po trikrat. Po končanem prvem krogu je na prvem mestu ekipa Lunca bar, ki ima tri zmage in en poraz ter enako število točk kot drugouvrščena ekipa Bloke Novolit, vendar ima boljšo razliko med danimi in prejetimi goli. Na tretjem in četrtem mestu sta z dvema zmagama in dvema porazoma ekipi Stari trg in Kozarišče Elgo-nova. Na petem mestu je ekipa Taši-Rigler, ki je po prvem krogu še brez zmage. Ker je do konca lige še veliko tekem in ker so predvsem prve štiri ekipe med seboj zelo izenačene, je težko napovedati letošnjega zmagovalca lige.

Med prvomajskimi prazniki je v Nadlesku potekalo tradicionalno tekmovanje za Pokal Loške doline v malem nogometu, na katerem je zmagala ekipa Bloke Novolit, ki je v finalu premagala ekipo Lunca bar, tretje mesto je osvojila ekipa Taši-Rigler.

Boris Marolt

Enajsti nogometni turnir na Studenem

Vaščani Studenega so že enajstič zapored na svojem rekreacijskem centru izpeljali turnir v malem nogometu. Zmaga novincev na tekmovanju, ekipe Dolenje vasi pri Cerknici. Organizacija na us-taljenem, pričakovanem nivoju.

Tokrat je sodelovalo trinajst ekip. Kot vedno so se moštva najprej pomerila v predtekmovnih skupinah (A, B, C, D), kamor so bila razporejena z žrebom. Zаради velike izenačenosti ekip sta se iz vsake skupine v nadaljnje tek-movanje uvrstili po dve najbolje uvrščeni ekipi.

Po odigranih četrtfinalih so se najboljša štiri moštva pomerila v dveh izenačenih polfinalih. V prvem sta se pomerili ekipi Dolenja vas in KMN Loški Potok. Srečanje se je po rednem delu končalo z izidom 1 : 1, zato je sledilo izvajanje sedemmetrov, s katerimi so si finale zagotovili Dolenjevaščani, saj so iz treh poskusov žogo dvakrat poslali v mrežo, njihovi tekmeci pa enkrat. V drugi polfinalni tekmi sta se srečali postavi Dimnikarstva Okič in Benles. V vodstvo so uspeli priti slednji, nakar so se nogometaši Dimnikarstva Okič trudili na vso moč izenačiti, v napad se je zadnje minute vključil tudi njihov vratar. A so benlesovci le uspeli obdržati mrežo nedotaknjeno, s čimer so se z izidom 1 : 0 uvrstili v finale. Žogobrcarjem Okiča gre v uteho, da so si nato zagotovili končno tretje mesto, za

foto: Boštjan Borc

Utrinek iz tekmovanja v skupini C

katero sta se z izvajanjem strelav iz bele točke pomerila poraženca polfinalov.

Publika je tako čakala le še na tekmo velikega finala, kjer sta se pomerili postavi Dolenja vas in Benles. Nogometaši Dolenje vasi so bili konkretnješi, okroglo usnje dvakrat poslali v mrežo tekmecev, tekmo rutinirano pripeljali do konca, ter si tako z rezultatom 2 : 0 zaslužen priigrati pokal za prvo mesto.

Najboljša štiri moštva so iz rok organizatorja prejela lepe pokale. Priznanje za najboljšega strelca si je s sedmimi goli prislužil Jure

Kordiš (Benles), s čimer je obranil naslov iz lanskega leta. Priznanje za najboljšega vratarja turnirja je prejel čuvaj mreže domačinov Žan Kranjc. Za najboljšega igralca je bil proglašen Tomaž Martinčič iz ekipe zmagovalcev. Za občinsko glasilo je izrazil veselje ob prvem mestu ekipe Dolenje vasi. Drugje je ekipa večkrat med najboljšimi, a ne čisto na vrhu. Obenem se je zahvalil odličnim soigralcem, da so mu svojimi predstavami omogočili, da je tudi sam prejel lepo priznanje za naj igralca, ter napovedal udeležbo še v prihodnje.

Gledalci so tudi letos videli številne zanimive poteze nastopajočih, kljub temu da je dež nekajkrat namočil igralno zelenico. Prireditelji pa smo zadovoljni, da je turnir ponovno uspel in se vidimo naslednje leto.

KONČNI VRSTNI RED:

1. Dolenja vas 2. Benles 3. Dimnikarstvo Okič 4. KMN Loški potok 5.-8. Studenec, Studeno, Gostilna Miklavčič, Sovica 9.-13. Gostilna Rigler, Dream Team, Žimarice, Montaža Atki, Zakrajški.

Jože Avsec ml.

Bloška liga v nogometu

Na igrišču na Studencu se je 11. 5. 2012 začela Bloška liga v nogometu. Tekme so potekale vsak petek zvečer in rezultati po polovici tekem so:

Lestvica (5. kroga) "Bloške lige":

Ekipo:	T	Z	P	D:P	T	+/-
Studeno	6	5	1	14:6	15	+8
Okrepčevalnica Lovec	6	5	1	36:9	15	+27
Velike Bloke	6	4	2	21:15	12	+6
Studenec	6	2	3	14:12	7	+2
Knavs	6	2	3	10:22	6	-12
Starejši mladinci	6	1	4	11:27	4	-16
Ravne	6	0	5	9:27	1	-18

Lista strelcev:

1. Rok Širaj (Okrepčevalnica Lovec): 14
2. Darko Žagar (Okrepčevalnica Lovec): 13
3. Anže Kranjec (Studenec): 9
4. Rok Lavrič (Studeno): 8
5. Luka Anzeljc (Okrepčevalnica Lovec): 8

Drugi del tekem Bloške lige se bo začel 17. 8. 2012 na igrišču na Studencu.

Lepo povabljeni!

ŠD Studenec na Blokah

Bločanom služila več kot 30 let

Dobra tri desetletja je stara gasilska avtocisterna TAM služila svojemu namenu, bloškim gasilcem. Udeležila se je vseh večjih požarov, kjer je bilo to potrebno. Svoje kilometre je pridobivala tudi s prevozi vode v zbiralnike pitne vode na Slivnici in Čohovem ter za oskrbo zasebnih vodnjakov na domačijah Bloške planote. Še posebej se je izkazala v času, ko so bile zime dolge, hladne in suhe, vaški in domači vodnjaki pa prazni in izčrpani. Poleg ostalih voznikov z ustreznim dovoljenjem sta jo največkrat vozila brata Hrbljan, tov. Franci in Stanko, Jeršanova po domače.

S skrbno in varno vožnjo ter odnosom do skupne družbene lastnine je vsa ta leta avtocisterna delala brez večjih okvar in prometnih nesreč.

Tudi za to so zaslužni domači gasilci, ki so z lastnimi močmi in znanjem servisirali in odpravljali drobne okvare na njej. Zahvala

gre posebej tov. Jožetu Jakopinu ml., pa tudi ostalim gasilcem.

Njen zadnji domači voznik in gasilec na fotografiji je tov. Dejan Miklavčič, ki jo je odpeljal novemu lastniku na Primorsko v okolico Kopra.

Tudi letošnja zima je bila tipično bloška, kot že veliko takih v preteklosti, suha in mrzla. Kar nekaj gospodinjstev je potrebovalo vodo, ki jim jo je zmanjkalo ali pa jim je celo zamrznila. Naša nova avtocisterna Mercedes nadaljuje poslanstvo stare in odslužene TAM-ove cisterne. Njen glavni voznik je tov. Vinko Otoničar, ki je ob pomoči tov. Simona Marolta in tov. Dejana Miklavčiča vodo dostavil na več domačij Bloške planote z več kot 100 izvozi. Hvala jim za hitro in vestno dostavo ter delo, ki ga prostovoljno opravljajo že vrsto let.

Predsednik PGD Velike Bloke
Miroslav Doles

Foto: Tomislav Beroš

Odslužena avtocisterna

Njegovih 40 let

Nedavno je praznoval 40 let delovanja v gasilskem društvu Velike Bloke Mirko Doles, pa naj povem še svojo osebno izkušnjo z njim iz let oživljanja in obnavljanja društva pod njegovim vodstvom.

Letošnja zima z nizkimi temperaturami je marsikoga presenetila z zamrznitvijo vodovoda in je bil odvisen od dostave vode. V 70-tih letih pa je bila vodooskrba na Bloški planoti še zelo uboga, posebno v višje ležečih vaseh. Pisalo se je leto 1975 ali 1976, bili so novoletni prazniki, temperature podobne letošnjim, naša »štirna« pa suha, saj že nekaj časa ni bilo padavin. Kaj sedaj? Na novega leta dan sem se zapeljal na dom k Dolesu in mu potožil o svojem problemu. Gasilska cisterna na Blokah je bila takrat samo pobožna želja. Loška dolina jo je pa že imela. Že v večernih urah praznika je vse odložil in šel z menoj iskat pomoč, saj jaz sam nisem

poznal odgovornih ljudi v Dolini. Z njegovo pomočjo smo se dogovorili - na vem več njihovih imen - s takratnim predsednikom gasilcev in šoferjem, da so takoj drugi dan novega leta po zaledeneli makadamski cesti pripeljali štiri cisterne vode in problem je bil za nekaj časa rešen. Take usluge človek ne pozabi nikoli.

Pozneje je civilna zaščita nabavila traktorsko cisterno za reševanje problema vode in čez čas tudi gasilsko avtocisterno, kar je bil velik napredek. Po vaseh brez vodovodov smo si kar oddahnili, ko smo imeli pomoč doma na Blokah.

Ivan Škrlič

Usnje, motorji in rock'n'roll

Letošnji že 13. moto zbor MK Krokro se je odvijal v Studenem na Blokah.

Kot je že navada, je motoristični klub Krokro tudi letos organiziral že 13. tradicionalni moto zbor. MK Krokro je bil ustanovljen leta 1997 v Cerknici in združuje fante in dekleta ki jim je skupna ljubezen do motorjev, vožnje in dobre zabave. Lokacija moto zbora se je spreminjala od začetne v »starih vojašnicah na Rakeku« do »Farbarjevega kozolca« v Dolnji vasi. Tokrat pa so motoriste velikodušno sprejeli v občini Bloke.

V vikendu med 18. in 20. majem je bila sicer mirna vas Studeno na Blokah deležna številnega obiska motoristov iz celotne Slovenije, Hrvaške, Italije, zaslediti pa je bilo tudi obiskovalce iz Nemčije. Motoristi so se na urejenem vaškem igrišču NK Studeno v petek in soboto zabavali ob dobri glasbi, hrani in pijači.

Namen organizacije moto zbora je tudi predstavitev kraja v katerem se le-ta odvija, zato so člani MK Krokro pripravili panoramsko

vožnjo skozi vasi Velike Bloke, Lovranovo, Ravnik do Bloškega jezera, kjer so motoristi dobili hladno pijačo, saj jim je bilo letos naklonjeno sončno vreme. Vtisi motoristov so bili pozitivni, saj so bili presenečeni nad urejenostjo in postrežbo, ki jo ponuja Br-

unarica ob Bloškem jezeru. Karavana preko 90-ih motorjev je pot nato nadaljevala preko Nove vasi na prireditveni prostor, kjer so se udeleženci pomerili v različnih motorističnih igrah, zabava pa je nato trajala vse do nedeljskega jutra.

Med nastopajočimi skupinami je bilo moč zaslediti rock skupine Kamnolom, Resonanca, Gringo, Gravitacija, DESC in domačo skupino Ostrokljuni.

Motoristi so bili ves čas zadovoljni z gostoljubnostjo domačinov,

Foto: arhiv MK Krokro

Foto: arhiv MK Krokro

vse pohvale pa so obiskovalci izrekli tudi glede prireditvenega prostora in kraja, v katerem se je letošnji moto zbor odvijal.

Člani MK Krokro bi se ob tej priložnosti radi zahvalili Občini Bloke in županu g. Dolesu, vaščanom in vaški skupnosti Studeno za dovoljenje pri uporabi prireditvenega prostora, Brunarici ob Bloškem jezeru za postrežbo, podjetju KGZ Krpan in vsem ostalim, ki so preko nagrad za srečelov pripomogli k realizaciji letošnjega moto zbora.

Člani MK Krokro vsem skupaj želimo lep pozdrav in veliko varno prevoženih kilometrov!

Erik Meden

Pesmi bloških pevcev na novi zgoščenki

Ob 40. obletnici delovanja, ki jo je naš MePZ obeležil ob koncu lanske sezone, smo si zadali nalogu, da novim posnetkom našega petja dodamo tudi arhivske in tako pripravimo zgoščenko, ki naj verno predstavlja naših 40 let dela.

Prve posnetke moškega zbora iz leta 1972 ter moškega in mešanega zbora iz leta 1985 smo našli v arhivu Franceta Škrabca. Zbori so takrat delovali pod vodstvom prof. Srđana Ribaroviča. Z velikim trudom je g. Škodič s posojnega Radia 94 vsebino starih avdio trakov prenesel v današnjo tehniko. Temu smo dodali lanske posnetke, ko je naše petje pod vodstvom prof. Jožeta Rajka prav tako posnel g. Škodič. Miha Obreza je oblikoval grafični del in nastala je zgoščenka s 17 posnetki.

300 izvodov je namenjeno našim sedanjim in nekdanjim članom in vsem drugim ljubiteljem petja na Blokah in v okolici. Skupaj z zgoščenko, ki smo jo s Komornim zborom Fran Gerbič izdali leta 2005, knjižico in zgoščenko

Petračevih in ostalimi gradivi, dopolnjujemo trajne zapise o delu bloških pevcev.

Še nekaj besed o zadnjih nastopih. Majska pevska revija v Starem trgu, ki jo je strokovno spremljal g. Čopi, je pokazala, da je petnajstletno delo prof. Jožeta Rajka dvignilo kvaliteto našega petja med najboljše notranjske skupine. Skupinska nastopa združenih notranjskih pevskih zborov s pihalnim orkestrom v Cerknici 21. aprila, posebej pa nastop pred tisočglavo množico in predsednikom republike dr. Danilom Türkom v Babnem Polju 2. junija, sta bila za nas nepozabna dogodka.

Prijetno gostovanje smo 2. junija opravili tudi v Ilirski Bistrici. S pevci, plesalci in igralci iz Harij, Pivke in Vipave smo popestrili

večer polni dvorani poslušalcev. Po nastopu se je naše prvo gostovanje v tem kraju razvilo v pevsko druženje. Micka in France sta bila v pravi formi in razšli

smo se z zahvalo organizatorju društvu iz Harij, posebej njihovi predsednici Alenki Penko.

Lojze Mazij

Naslovna stran zgoščenke

Obljubili- naredili

Društvo prijateljev Martin Krpan Bloke si je med drugim v svojem programu dela zadalo, da pred letošnjim Krpanovim pohodom popestri del poti in jo tako naredi za pohodnike še bolj zanimivo in prijetno. Tako smo pri Sv. Urhu (Vrhu pri Sveti Trojici) z veliko zagnanostjo naših članov in podpornikov počistili okolico cerkve vse čez okop, ki obkroža cerkveno stavbo še vse od turških časov. Pod cerkvijo smo postavili pet ličnih tabel, ki pohodnika ob branju kratkih tekstov iz povesti o Martinu Krpanu spomnijo na našega junaka in njegove osebne vrednote. Pred prihodom na sam vrh Sv. Urha pa Krpanova pot po novem vodi mimo atraktivno in lično izdelane imitacije kompasa. »Kompas« je izdelal Mišo Strman iz velikega hrastovega hloda in kaže smeri vseh krajev, ki so v

povesti omenjeni, od Dunaja, do Trsta, Golega in nenazadnje hriba Mokrc, ki se s točke, kjer skulptura stoji, tudi zelo lepo vidi.

Svoj opis na tabli je letos dobila tudi žičnata skulptura bloškega vola v Zavrhu, ki jo je že pred nekaj leti oblikoval in ob pomoči Jožeta

Akcija pri Sv. Urhu

Zakrajška izdelal Mišo Strman. Tako bo, vsaj upamo, postala pohodnikom malo bolj opazna.

Naj omenim, da smo na pobudo našega, za ureditev okolice Sv. Urha najbolj zagnanega člana društva, g. Prezlja, člani in vaščani iz bližnjih vasi, preživeli tudi čudovit, topel predvečer 1. maja. Ob čiščenju se je namreč nabralo ogromno materiala in kres, pravzaprav jih je bilo več, je bil prav veličasten. Za žejo in lakoto sta poskrbela g. Prezelj in g. Žgajnar, nekaj hrane je prispevala tudi Hija d.o.o., za veselo vzdušje pa Lovski pevski zbor in harmonikaši, ki so nas zabavali pozno v noč. Poslovili smo se z mislijo, da mora prvomajsko kresovanje pri Urhu postati tradicionalno.

L'pu je blu, pa de b' lu še toku!

Zora Obreza

Blagoslov konj in živine na Studencu

Tudi letos je ŠD Studenec na Blokah organiziralo blagoslov konj in živine, ki je potekal 27. aprila. Blagoslov, ki ga prejmejo konji v imenu sv. Jurija, jih varuje čez vso leto pred poškodbami in boleznimi. Lepo vreme je na Studenec privabilo čez 50 konjenikov. Konjeniki smo se zbrali na križišču pod Hudim Vrhom, potem pa smo v povorki odjahali proti Studencu, kjer je imel g. župnik Marinko sv. mašo. Po prihodu je vsak prejel blagoslov, blagoslovljeno sol in spominek.

Foto: Žan Anželj

Sledila je pogostitev z domačimi klobasami in pecivom domačih gospodinj. Sonce je grelo tako jahače kot konje, zato je bila ježa in druženje konjenikov v soju regratovih cvetov in prebujajoči se naravi zelo prijetna.

Alenka Pavčič

Novo vodstvo občinskega odbora SLS Bloke

Foto: arhiv SLS

V soboto, 19. maja 2012, je na Runarskem potekal volilni občni zbor, na katerem so člani občinskega odbora SLS Bloke izglasovali novo vodstvo. Prejšnji predsednik OO SLS Bloke Bojan Kraševac je predsedstvo predal Zvonetu Govedniku, sicer občinskemu svetniku. Na volilnem občnem zboru so člani občinskega odbora SLS Bloke naredili pregled stanja in aktivnosti občinskega odbora, izvolili novo vodstvo in govorili o aktualnih zadevah ter nadaljnjem delovanju v občinskem odboru SLS Bloke. Na volilnem občnem zboru sta sodelovala župan občine Bloke Jože Doles, ki prihaja iz vrst SLS, ter Andrej Kermavnar, kandidat SLS za poslanca na lanskih decembrskih volitvah v Državni zbor in predsednik RO SLS Notranjska in OO SLS Logatec.

Zvonko Govednik

Letošnji Krpanov pohod v poletnem vremenu

Tradicionalni Pohod po Krpanovi poti, ki ga organizira Turistično društvo Bloke, je bil letos ob dvanajsti obletnici zelo dobro obiskan. Toplo vreme s poletnimi temperaturami je pripomoglo k udeležbi skoraj 2000 pohodnikov. Na startu ob Bloškem jezeru se je že zelo zgodaj zbralo veliko število pohodnikov, ki so v strahu pred visokimi temperaturami hoteli čim prej prehoditi Krpanovo pot. Pot je kot vedno vodila mimo dvajsetih posebej označenih pojavov naravne in kulturne dediščine. Poleg tega pa so člani Društva prijateljev Martin Krpan v letošnjem letu očistili okolico cerkve na Sv. Urhu, postavili informacijske table s citati iz povesti ter izde-

lali in postavili kompas, na katerem je označeno, v kateri smeri so vasi, omenjene v povesti o Martinu Krpanu. Na poti sta bili dve večji, odlično organizirani okrepčevalnici, kjer so se pohodniki lahko okrepčali in malce odpočili. Okrepčevalnico na Gradiškem je organiziralo Čebelarstvo društvo Bloke, člani katerega so pohodnikom kuhali čaj, slajen z bloškim medom, spekli medenjake in imeli pokušino medenega žganja. Drugo okrepčevalnico, pri Bočkovem mlinu, pa so organizirali člani Društva rejcev drobnice Slivni-

POKROVITELJ:

OBČINA BLOKE

ca, ki so ponujali degustacijo pečene jagnjetine ter tople in hladne napitke. Pohodniki so bili navdušeni nad ponudbo, posebej pozitivno so sprejeli spremembo števila različnih malic na koncu pohoda.

Na koncu so udeleženci lahko poklepetali z Martinom Krpanom in cesarjem z Dunaja ter ministrom Gregorjem, ki je Krpanu predal listino, s katero lahko sol tovari po vsem cesarstvu. Bili so prava atrakcija in marsikdo je izkoristil priložnost za fotografiranje z njimi na Krpanovem prestolu, ki ga je skupaj z novimi igrali letos izdelalo podjetje Hija d.o.o.

Matej Pakiž

Foto: Matej Pakiž

Martin Krpan na prestolu

90-letniki

Na Bočkovem je 24. maja slavila svoj 90. rojstni dan Marija Štrukelj. Gospa Marija je izjemno dobrovoljen človek in nismo si mogli kaj, da se ne bi zadržali tja do poldneva, saj smo slišali toliko neverjetnih in zanimivih zgodb – oh, le koliko jih je še ostalo – da bi lahko ostali do večera in še dalj.

Marijo gotovo pozna mnogo ljudi, saj je bila šivilja in je marsikomu sešila obleke, med drugim je pred desetletji oblekla tudi bloški pevski zbor. Nekoč jo je znanka vprašala: »Pa kako si ti znana tako daleč naokoli, saj nisi nič imela?« Marija pa ji je odvrnila: »Sem pa nekaj znala, česar ne zna vsak!« Šivati je začela v Sodražici, tam je delala pri Mikuliču. Pravi, da če pomisli na dogodke iz svojega življenja, je bil čas v Sodražici eden od najlepših

v njenem življenju, to pa zato, ker je šla prvič med ljudi, ti pa so se ji zdeli tudi bolj odprti, razgledani, zato se ji je v rani mladosti s to izkušnjo odprl popolnoma nov svet. Šivanje ji je prineslo še eno nepozabno izkušnjo; s prijateljico je bila v šivalnici ljubljanskega hotela Union in tam je prvič v življenju pila kavo s smetano.

Ko je bila Marija stara eno leto, ji je že umrla mama, zato je zanje skrbela atova sestra, dokler se ata ni znova poročil. Je najstarejša od otrok, a tudi edina še živa. Od otroštva ima še eno strast, to je branje. Oče je bil naročen na knjige Mohorjeve družbe in požirala je vse, kar je bilo zgodovinskega. Najbolj so jo zanimale zgodbe o graščakih in Turkih. Strast do zgodovine ni nikoli pojenjala. Spomni se, kako so šli s šolskim kolektivom na izlet na Češko. S skupino so si ogledovali grad, naenkrat pa je na dvorišču zagledala vojake v krasnih šlemih. To jo je tako silno prevzelo, da je pozabila na čas. Ko se je ovedela, je ugotovila, da se je izgubila in da ne ve več, kje je, skupine pa tudi ni bilo nikjer. Popadel jo je strah, saj je bila tudi popolnoma brez vseh svojih stvari, ki jih je pustila na avtobusu. Začela je tekati po gradu sem in tja od enega stopnišča do drugega, potem pa je zagledala nekaj, česar se še danes velikokrat spominja – neverjetno plečatega učitelja, ki je govoril slovensko – to je bil seveda njihov vodnik in tako je bila rešena. Mar-

ija tudi sicer rada potuje, z upokojenci je bila na tradicionalnih izletih v Izoli že več kot petdesetkrat. Ko je bila petdesetič, je nehala šteti. Pravi, da je Izola kot njen drugi dom in vedno se ima neizmerno lušno.

Kaj pa ljubezen? Pod okno je prihajal dvorit neki moški iz vasi, a ga ni pretirano rada videla, vendar je bil očetov nasvet tak: »Koker češ, naredi, strajho ima.« No, tistega ni vzela. Bogomir, mož, je bil doma s Pajkovega, kjer je bil oskrbnik pri grajskih. Kmalu po rojstvu dveh hčerk, Nade in Mire, je umrl, a bila sta povezana. Začela sta brez vsega, še spala sta na tujem kavču. Kasneje sta imela svoj kavč pod tujo streho, prišla pa sta tudi do hiše na Bočkovem. Ta hiša, kjer živi danes, se je

namreč prodajala. Seveda bi jo rada imela, a denarja ni bilo. Tako jo je šla vseeno enkrat pogledat. Srečala je sosedo, ki se je prav tako zanimala za to hišo. »A je naprodaj?« »Ja, je, ampak hoče dolarje.« »A, saj te pa imam,« je rekla Marija; res je bilo, da je imela dolarje, ampak samo tri. Tudi ta podvig se ji je v življenju posrečil skupaj z dobrimi ljudmi.

Ko smo jo še vprašali za življenjsko misel, je odvrnila: »Nimam skrbi, kam bom skrila denar, zato tako dolgo živim.«

Območna organizacija Rdečega križa Cerknica, Loška dolina in Bloke ter Občina Bloke Mariji želita obilo sreče, veselja in zdravlja!

Miha Knavs

Prvo sveto obhajilo pri Fari

Končno je prišel težko pričakovani dan. Tudi sama narava se je kljub toplim temperaturam hotela odeti v belo. Zjutraj je namreč pričelo kar močno snežiti. Naši drugošolčki Lovro, Matic, Nadja, Katja, Sara, Luka in Blaž pa so prejeli prvo sveto obhajilo. Prejeli so hostijo; še več živega Jezusa. Zdaj ne bo več vprašanja »Zakaj pa jaz ne dobim hostije?« Pod okriljem katehistinje Renate so preko iger in pesmic spoznavali Jezusa in njegovo družino. Gospod župnik pa je otroke pripravljaj tudi na sveto spoved, ki so jo ravno tako opravili prvič. A tudi starši nismo bili izvzeti. Ravno tako smo ob nekaj večernih četrtkih imeli pripravo na ta dogodek. Otroci so na koncu prejeli tudi lepa darilca: lepega angelčka, ki jih bo spremljal skozi življenje, molitvenik in rožni venec.

Antonija Koren

Foto: Anton Drobnič

Slovesnost svete birme

28. aprila 2012 smo v naši župniji obhajali slovesnost svete birme. Letošnjih birmancev je bilo 24 (22 iz Nove vasi in 2 iz Svete Trojice). Birmovalec je bil pomožni škof Anton Jamnik.

Na prejem Svetega Duha so se pripravljali celo leto. Ob sobotah so se srečevali na birmanskih skupinah, kjer so pod vodstvom animatorjev obravnavali različne življenjske teme.

Še pod vodstvom gospoda župnika Lojze Hostnika so bili na enodnevem romanju. Skupaj s starši ali botri so obiskali skupnost Cenacolo v Škocjanu na Dolenjskem. To je skupnost mladih fantov, ki se v tej skupnosti odvajajo od odvisnosti od drog. V Nazarjah pa so obiskali sestre Klarise, ki se v strogi klavzuri posvečajo molitvi.

Ob iskrenem pričevanju fantov in sester so spoznali, po kako različnih poteh lahko Bog vodi ljudi k istemu cilju.

Pod vodstvom sedanjega župnika gospoda Antona Marinka in požrtvovalnih animatorjev pa so se v začetku februarja udeležili tridnevni duhovni vaj na Kureščku. Kljub mrazu in meteuju sta jih obiskala vojaški duhovnik in fant, ki je slep že od rojstva. Oba gosta različne težave, s katerimi se srečujeta, premagujeta z veliko vero in optimizmom. Duhovne vaje so zaključili s sveto mašo v cerkvi Kraljice miru. Pri maši, ki so se jo udeležili skupaj s starši, so bir-

manci aktivno sodelovali s petjem in branjem.

Devet dni pred sveto birmo pa so se pridno udeleževali devetdnevnice. Gospod župnik jim je v pridigah skušal na zanimiv način približati pomen darov Svetega Duha v vsakdanjem življenju. Med devetdnevnico pa smo klicali Božji blagoslov na vso našo župnijo. V soboto nas je obiskal gospod birmovalec.

Birmanci so mu na domislen način predstavili priprave na prejem Svetega Duha in delo v župniji. Gospod pomožni škof Anton Jamnik je bil nad njihovo duhovitostjo in izvirnostjo

navdušen.

Na dan slovesnosti smo se zbrali v lepo okrašeni cerkvi.

Prepeval je domač mešani pevski zbor pod vodstvom Toma Žnidaršiča, ter skupinica birmank, ki so s kitaro in petjem popestrile slovesnost. Za krašenje in sodelovanje pri bogoslužju smo poskrbeli starši. Naši birmanci so slovesno prejeli darove Svetega Duha. Srčno upamo, da bodo iz njih tudi živeli.

Ana Premrov

Foto: Jože Žnidaršič

Prvo sveto obhajilo pri Sveti Trojici

V trojiški fari smo imeli prvo sveto obhajilo na farno žegnanje, 3. junija. Letos je bil prvoobhajanec le eden; Jaka Hiti. Na ta pomemben dogodek ga je skozi veroučno leto lepo pripravljala naš župnik Anton Marinko in katehistinja Albina Ponikvar.

Za ves trud in vztrajnost se jima je Jaka prisrčno zahvalil s tem, da je vsakemu narisal svojo sliko na temo prvega obhajila. Po obredu je sledila pogostitev pred cerkvijo, ki smo jo pripravili v sodelovanju z ostalimi farani.

Danica Hiti Levstik

Foto: Danica Hiti Levstik

Sveta birma pri Sveti Trojici

V soboto 28. 4. 2012 sva imela z Lukom podelitev zakramenta svete birme. Že jutraj sem čutil, da bo to pomemben in nepozaben dan. Po prihodu v cerkev sva z Lukom vsak v svoji klopi nestrpno čakala na obred sv. birme, na katero sva se pripravljala polnih devet let.

Še posebno zadnje leto so bile priprave zelo intenzivne. Naše priprave so med drugim potekale tudi na Kureščku. Tu smo se veliko naučili o Jezusu tudi za kasneje v življenje. Animatorji pa so poskrbeli med drugim tudi za družabni del bivanja, da ne bi bilo vse preveč resno. Prav tako so nas vzpodbujali in motivi-

rali skozi celo leto, za kar se jim lepo zahvaljujem. Posebno mesto v pripravah je dobila tudi devetdnevica oziroma devetdnevno obiskovanje svete maše.

Sedela sva v klopi in ob sproščujočih in zanimivih besedah birmovalca, pomožnega škofa msgr. dr. Jamnika, kar nekoliko pozabila na najino tremo in živčnost. Ko me je birmovalec pokrižal, sem kar čutil, kako vame prihaja Sveti Duh. Po maši je sledilo še slikanje in pogostitev.

Dobil sem veliko lepih daril. Posebej bi izpostavil darili g. birmovalca in g. župnika. Marsikdo bi rekel, da nista nič posebne, vendar pa sta meni prinesla ogromno duhovno vrednost.

Za lepo pripravo na sv. birmo se zahvaljujeva g. župniku Antonu Marinku, vsem animatorjem in botroma, ki sta naju podpirala in naju bosta gotovo še naprej. Posebna zahvala pa gre najinim staršem, ki sta naju v svet vere popeljala že s krstom, kasneje pa s svojim zgledom.

Andraž Ponikvar

Foto: Jože Žnidaršič

Dobrote slovenskih kmetij Ptuj 2012

V prostorih minoritskega samostana na Ptujju je bila od 17. do 20. 5. 2012 23. državna razstava Dobrote slovenskih kmetij. Kmetije iz Slovenije in zamejstva so na ocenjevanje prijavile kar 1374 izdelkov. Nagradjeni izdelki so bili tudi predstavljeni v slikovitih prostorih stoletnega samostana. Številni obiskovalci iz vse Slovenije so lahko spremljali tudi različne kulturne prireditve in razstave.

KGZS Zavod Ptuj je za leto 2012 objavil razpis za ocenjevanje mlečnih izdelkov, mesnih izdelkov, krušnih izdelkov, kisov, olj, suhega sadja, vina, sadjevca, sokov, marmelad, kompotov in konzervirane zelenjave.

Kvaliteta izdelkov se je v zadnjih letih povečala, kar potrjuje dejstvo, da je bilo nagrajenih kar 1093 izdelkov (80 %), in sicer: 471 jih je prejelo zlata, 354 srebrna in 286 bronasta priznanja. Izdelke ocenjujejo tudi strokovnjaki slovenskih živilskih šol in fakultet.

Letošnjo razstavo in kulturni del programa je prispeval KGZS Zavod Ljubljana. V brošuri, ki izide v nakladi 2000 izvodov, je izredno lepo prikazana Osrednja

Slovenija z Zasavjem, »... s svojo raznolikostjo pokrajine, kulturne in naravne dediščine, pogojene s pestrostjo podnebnih in talnih razmer, ki omogočajo različne oblike in možnosti kmetovanja, popelje popotnika v zelo različen svet. Sreča se lahko z nižinskim območjem Ljubljanske kotline, za katero je značilna intenzivna kmetijska proizvodnja, s hribovitim predelom savskega pritoka reke Besnice, ki se ponaša s sadno cesto, gričevnatim dolenskim krasom, visokogorje, z od rudarjenja zaznamovano pokrajino v Zasavju, na Kočevski pragozd, Barje, Notranjski kras ...«.

V knjižici je uvodoma predstavljen tudi naš rojak, slikar Ludvik Šraj iz Vrhnike v Loški dolini, ki je imel v prostorih samostana slikarsko razstavo. Navedeni so vsi nagrajeni, ki so dobili priznanja za izdelke, in tudi tisti, ki so že tretjič zaporedoma prejeli zlato priznanje in so zato prejeli Znak kakovosti, kar je največje priznanje.

Ni lepšega od zaključka v tej knjižici, kot je fotografija Cerkniškega jezera in verzi pesnice Maričke Žnidaršič, ki to naravno lepoto Notranjske prav

tankočutno, pesniško izrazi v pesmi Človek in zemlja.

Tudi pridih bloške kulinarike je objavljen v brošuri, z receptom in sliko za »bloško jed«—bloško trojko ali »koleravo«. Recept je pripravila Marija Jakopin.

Na ocenjevanje se je prijavilo 8 naših kmetij, in sicer: štiri s krušnimi izdelki, ena z mlečnim

izdelkom, ena z žganjem, ena s kompotom in ena z izdelkom iz mesa. Vsi izdelki so bili ocenjeni odlično in vsi so prejeli priznanja, od zlata do bron.

Nagrajene krušne izdelke (krompirjev kruh in pšenični) so spekle: Ana Zakrajšek iz Starega trga pri Ložu; Magda Avsec iz Šmarate; Marija Jakopin s Studen-

Srebrno priznanje

ega ter Joža Nared iz Kožljeka.

Matjaž Lah z Gline je prejel priznanje za salamo; Zdenka Suhadolnik s Kožljeka za češnjev kompot in Janko Kotnik iz Laz za žganje iz sliv.

Znak kakovosti za mlečne izdelke—za sladko skuto, je prejela Zalka Kranjc iz Iga vasi.

Iskrene čestitke vsem nagrajencem! Priznanja so dokaz kvalitete. To naj upoštevajo tudi kupci. Želimo, da izdelki iz naših kmetij zaidejo na njihove mize.

Naj vzpodbudimo kmetije, da bo v letu 2013 že 24. državna razstava Dobrot slovenskih kmetij, zato vabljeni k sodelovanju!

Milka Mele Petrič

Razstava kruha

Med že in še ne!

Verjamem, da je začetnik do-
brega Bog. In v vsem, kar živi, je
pustil sledove svoje ljubezni. Ro-
jeni smo, da bi bili ljubljeni in da
bi ljubili. Ljubezen je edini ključ,
ki odpira nebeška vrata. Večna
ljubezen, ki se nam je v Jezusu ra-
zodela, v evangeliju odkrila, na
križu darovala, nam podarja tretji
dan—sad ljubezni: vstajenje, novo
življenje ...

V maju smo pri šmarnicah brali o
iskalcih Božjega kraljestva. Sod-
obno, staromodno, dandanašnje
ali pa ne. Tudi danes ga iščemo,
vsi. Nekateri zavestno v učenju
Cerkve, drugi v medsebojnih od-
nosih sprejemanja, priznanja,
sodelovanja, biti opažen, spre-
jet, nagovorjen, upoštevan, pov-
abljen k sodelovanju, priljubljen.
Ali pa nekje na robu, odrinjen,
neopažen, nepriljubljen, nespri-
jet, med številkami, nezanimiv,
ne ...

Da, Božje kraljestvo ni jed in
pijača, pač pa veselje, ljubezen in
mir v Sv. Duhu, pravi Sv. pismo.
Čeprav mnogi že od Jezusovih
časov iščejo prvo, tudi izmed tis-
tih ljudi, ki so hodili za njim, jih
je Jezus na to opozoril: naj ne
iščejo tisto, kar mine, temveč to
kar ostane ... pozornost do dru-
gih, razumevanje, sprejemanje.
Gojijo naj odnos, se iskreno zan-
imajo, vidijo stisko, osamljenost,
zapuščenost, odrinjenost. Ne le
pobožnost, rožni venec in litani-
je, to je le pot in vzgib, da bi videl
in začutil konkretnega človeka,
ki se mu je nekaj sesulo, ki ni
zmogel, ki se mu je podrlo, ki ne
vidi več, ki ne zmore več nositi,
ki je izgubil upanje ... ki misli na
uničenje sebe, nerojenega ...

Ja, po trpljenju velikega petka
in smrtni tišini groba, ko je bilo
izgubljeno vse: kot sta to izrazi-
la učenca na poti v Emavs. «Mi pa
smo upali», je ob osvetljevanju
in razlagi zapisane besede starih,
ki jih je odstiral nenavadni 'tujec'
v Jeruzalemu. V njima je začelo
goreti srce in 'upanje je visoko vz-
plamenelo'. Da, potrebno je bilo
videti, začutiti kretnjo 's srcem', s
katero je neznani 'znanec' razlo-
mil kruh, da so se jima odprle oči
in sta ga ...

Foto: arhiv župnija Bloke

Tudi danes je potrebna 'razlaga
Besede', kretnja, s katero se 'lomi
kruh' ter 'sliši beseda stare ju-
dovske molitve', da se srce v svoji
otrplosti prebudi, da se zasvetijo
nove možnosti, osvetli naslednji
korak, da nemožno zasluti svojo
uresničitev.

Potreben je juriš upanja izlite-
ga Duha in notranja sozvočnost
odnosov sv. Trojice, da začne
človek znova upati in verjeti, da
je tretji dan resničen in njegovi
sadovi med nami otipljivi.

In vse to se dogaja pri vsaki
nedeljski ..., zate in zame!

Anton Marinko - župnik

Ni smrt tista, ki nas loči.

In ni življenje, kar druží nas.

Brez pomena zanje so razdalje, kraj in čas.

M. Kačič

Zahvala

V 99. letu nas je zapustila draga mama, stara mama, prababica

Ana Mulec (1913-2012)

Korenova Ančka iz Velikih Blok

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, vaščanom, prijateljem in
znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in darove
za sv. maše. Hvala g. župniku Antonu Marinku za lepo opravljen
poslovilni obred, pogrebniemu zavodu AVE in pevskeму zboru.
Še posebej se zahvaljujemo Lojzetu Maziju za iskrene
poslovilne besede in Društvu upokojencev občine Bloke.
Zahvala gre tudi ZD Cerknica, dr. Pogoriliču in Cen-
tru za socialno delo Cerknica, predvsem Zalki in Bojanu.
Hvala vsem, ki ste se od nje poslovili in jo pospremili na zadnji poti.

Vsi njeni

Štorklje na Blokah

Bloke ponavadi povezujemo z mrazom, snegom, tekom na smučeh, poznospomladanskimi in zgodnjejesenskimi slanimi, dobrim krompirjem – s štorkljami pa najbrž res ne. Vendar se ta dolgonoga ptica, ki se pojavlja na večini toplejših območjih sveta, že kar nekaj let vztrajno vrača na Bloke, v svoje markantno gnezdo na Slamarjevi gostilni. Letos se je par štorkelj z zimovanja vrnil zelo zgodaj, že 26. marca, si skrbno popravil in dogradil gnezdo, zdaj pa lahko v njem že opazimo vsaj par mladičev. Če so kmetje pred leti spomladi pričakovali lastovke, se zadnja leta prav radi ozirajo v nebo za temi opaznimi letalci. Štorklje so neme ptice, spora-

zumevajo pa se z značilnim klopotanjem, ki ga je v bližini prav dobro slišati, posebno glasne so v obdobju parjenja.

Po štorkljah je v Sloveniji najbolj znano Prekmurje, štorklja je tudi njegov simbol. Vendar pa je v zadnjih letih v Prekmurju opazno zmanjšanje teh ptic, predvsem zaradi intenzivnega kmetijstva in uporabe pesticidov. Prihod štorkelj na Bloke tako pomeni, da živimo v dokaj neokrnjenem okolju.

Štorklje pa so tudi ptice, s katerimi je povezanih veliko simbolnih pomenov, verjetno so najbolj poznane po tem, da naj bi prinašale otroke. Bile pa naj bi

Foto: Stane Jakopin

Na Slamarjevem dimniku

tudi prinašalke blaginje in sreče za kraj, v katerega se naselijo. Torej se nam za prihodnost Blok

ni treba bati.

Katja Lah

Vreme v letošnji pomladi

Iz podatkov naše bloške vremenske postaje je razvidno, da je bila letošnja pomlad razmeroma topla.

Že letošnjega marca je bila povprečna mesečna temperatura 6 °C, kar je v zadnjih desetih letih doslej najvišje. Tudi april je bil precej toplel. Višja povprečna mesečna temperatura 9 °C je bila le leta 2011, letošnja pa je bila le za nekaj desetink stopinje nižja. Majska povprečna temperatura je bila letos 12 °C, višje v preteklih letih so bile maja 2003 in 2009, ko smo namerili več kot 14°C. Temperature do 11. maja in zadnje dni maja so bile sicer nad 25 °C, tradicionalno ledeni možje po 12. maju, ko so temperature padle le na nekaj stopinj nad ničlo, so krep-

ko znižali mesečno povprečje. Tudi rahla slana je bila 18. maja, ko se je živo srebro ponoči spustilo na -1 °C. V tem času je dvakrat močno snežilo, zapadlo je le 1 do 2 cm snega, vendar je ta snežna odeja po nekaj urah izginila. No, sneženje v maju za Bloke ni nič posebnega. Leta 1969 je 19. maja zapadlo 15 cm snega, snežilo pa je celo 31. maja leta 2006. Sneg se je obdržal do naslednjega dne v juniju.

Še nekaj podatkov o padavinah v letošnji pomladi. Marec je bil letos dobesedno sušec. V tem mesecu je samo trikrat na rahlo in le kratek čas deževalo. Mesečna količina padavin je bila komaj 3 l/m², kar je najmanj od leta 1956, odkar na

Blokah redno beležimo vremenske podatke. Aprila je sicer padlo nekaj dežja (96 l/m²), kar je precej nižje od povprečne mesečne količine padavin. Deževalo je sicer večkrat, vmes so bila kratkotrajna sončna obdobja, sicer pa je bilo v aprilu tradicionalno aprilsko muhasto vreme. Več padavin je bilo v maju (180 l/m²), za to obilno količino so »zaslužni« predvsem ledeni možje, saj je v treh dneh,

ko ti možje godujejo (12., 13. in 14. 5.) padlo skoraj polovico majske količine padavin. Zofka, ki goduje naslednji dan za njimi, pa je bila letos suha in sončna.

Če smo že pri teh starih »vremenskih« svetnikih, naj omenimo še sv. Urbana, ki goduje 19. maja. Ta dan je bil letos sončen in toplel. Star slovenski pregovor za ta dan pravi: »Če je na Urbana vreme lepo, se potem dobro suši seno. Če se na ta dan sonce zahoče, bo poltje suho in vroče.«

France Škrabec

Občinski odbor SDS Bloke

Voščilo ob dnevu državnosti

Slovenija moja dežela, letos praznuješ 21. rojstni dan. Velja nepisano pravilo, da človek postane samostojen in odgovoren šele z enaindvajsetimi leti, zato še vedno rečemo tej starosti prava polnoletnost. Pri osemnajstih si še vihrav, zaletav ter velikokrat tudi neodgovoren. Prav to si bila draga domovina ti. Obnašala si se tako, kot da ti ne more nič in nihče do živega.

Kljub temu je prišel dan st-

reznitve. Spoznala si, da boš morala spoštovati in upoštevati preizkušene vrednote, kot so spoštljivost, pravičnost, doslednost in poštenost, če boš hotela preživeti. Tvoji prebivalci smo delavni in pridni ljudje, zato si boš kmalu opomogla. To in še veliko dobrega ti želim iz srca, prelepa Slovenija.

Metod Kraševac,
predsednik OO SDS Bloke

Križanka

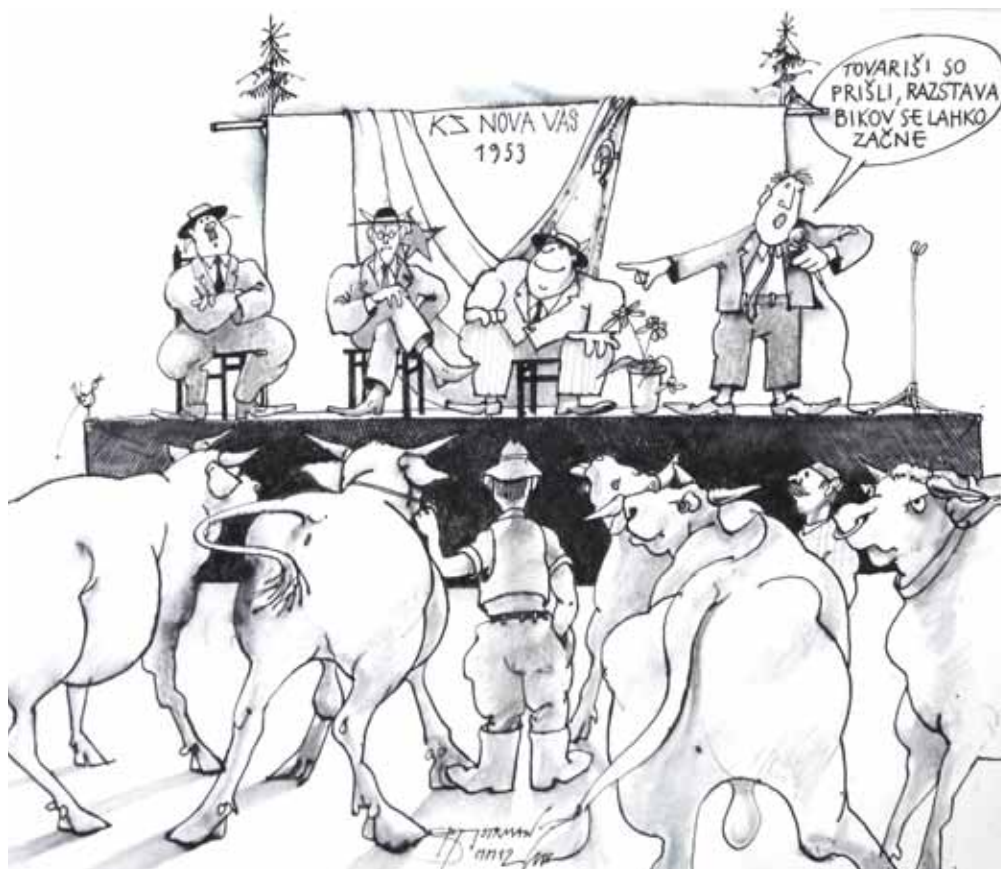
								BLOŠKI KORAK	POHIŠTVO IN DRUGI PREDMETI V STANOVANJU	VRAŽE-VERNA ŽENSKA	STOPNJA NADREJENOSTI V VOJSKI	GRŠKI MITO-LOŠKI VELIKAN	SKRAJNI KONEC POLOTOKA	PIŠKOT	POVRŠINA, OBMOČJE
								SAMICA PSA OVČARJA							
								RAČUNAL-NIŠKI TISKALNIK							
								SLOV. NABOŽNI PISATELJ (GVIDO)					KENAN EVREN NEKD. SLOV. TELOVADEC ŠTUKELJ		
								EDVARD ŽITNIK			PISATELJICA MORANTE				
								PLAHA GOZDNA ŽIVAL			IZVEDENEC ZA HOMEOPATJO				
														SKRAJ-ŠANJE	FRANC. ZGODO-VINAR (HIPPO-LYTE)
AVTOR: MARKO DREŠČEK	GOVORNA ALI PISNA NAPAKA, KIKS	TELESNA OKONČINA	KEN RUSSELL	PRIPADNIK ISTE VERE	MEJNA REKA MED SLOVAŠKO IN MADŽARSKO	PRAVNI RED CERKVENI PEVSKI ZBOR						KONICA, ŠPICA RUMENO RJAVA BARVA			
BESEDNI PRIROČNIK, SLOVAR									PREBI-VALKA ANTIČNE LJUBLJANE						
MESTNA TRDNJAVA V STARIH ATENAH									IZREK, AFORIZEM				RAFKO IRGOLIČ ŠPORTNIK, KI GOJI MNOGOBOJ		
PETE SAMPRAS			RITMIČNO UREJENA PESNIŠKA VRSTICA RAVNINA					OLIVER TWIST	VIKING MOČNA SVETLOBA, BLEŠČAVA						
SPRO-ŽITEV OROŽJA						DODATNO SIPANJE SOSEDNJI ČRKI									
PRODA-JALEC ČASOME-RILNIH NAPRAV					MANJŠA ČRTA HRVAŠKA NAFTNA DRUŽBA							OSNOVNA ŠOLA GOROVJE V SAUD. ARABJI			SLOV. JADRALNI PDALEC KRALJ
NASELJE OB SAVI PRI BOŠTANJU								ORIENT. SABLJA NEKD. ANG. GLASBENIK (JOHN)							
NAJVEČJI DESNI PRITOK RENA V NEMČIJI, MAJNA						VLADIMIR LEVSTIK ZNAK ZA ZNIŽANJE TONA			STARA ORIENTALSKA IGRA NA ČRNOBELI IGRALNI DESKI ZA DVA IGRALCA	NOČNA PTICA BOMBAŽNA TKANINA ZA PLENICE					
OGLA-ŠANJE ŠČINKAVCA Z GLASOM ČINK									ZGORNJI DEL ŠKORNJA, GOLENICA (STAR.)						
EMMA THOMPSON			PONOV-LJENI GLAS, ODMEV	SONJA NEF	PISATELJ FLEMING MAMIN ZAKONSKI PARTNER				TOVARNA V CELJU RUMENA BREZALK. PLJAČA					SLOV. IGRALEC BAN	LUČAJ, VRŽEK
SLIKA POKRAJINE						IZRASTEK NA KONCU PRSTA TOMAŽ DOMICELJ						AMER. IGRALEC CARREY EDVARD STANIČ			
NAPADALEC NA POLITIKA										POKOJNI AMER. IGRALEC (CHRISTOPHER)					
BOLEZEN, KI JO ZDRAVILJO S KEMO-TERAPIJO				ARHEOL. NAJDIŠČE NAD ŽIROV-NICO PRI JESENICAH						MOŠKA KRAVATA IZ SREDINE 19. STOL.					

RAZSTAVA PLEMENSKE ŽIVINE (IN POLITIČNE)

Čeprav so bili Bločani včasih bolj poznani kot rejci volov, so se nekateri zlasti po drugi svetovni vojni ukvarjali tudi z rejo plemenske živine in to krav molznic montafonske pasme. Za te plemenske živali so pri živinorejskem odboru Kmetijske zadruge v Novi vasi vodili rodovniške knjige. Ta reja je bila tudi zahtevna, vendar tudi donosna, saj so te živali na trgu imele občutno višjo ceno kot drugo govedo.

Bile so tudi vsaj enkrat letno razstave teh rodovniških bikov in krav. Razstav so se redno udeleževali poleg rejcev seveda tudi funkcionarji z Združene zveze iz Ljubljane in iz Okraja Postojna, kamor so Bloke takrat spadale.

Nekako pred šestdesetimi leti nekega soparnega junjskega dne je bila na Blokah taka razstava. Razstavljalci in živina so potrpežljivo čakali, da pridejo predstavniki okraja, ti pa so krepko zamujali. Živino, ki je bila vajena svojega hleva, so vznemirjali tečni brenclji, pa tudi lastniki so komaj čakali, da vse to mine. Ti gostje so končno le prišli. Predstavniki zadruge je odprl razstavo z besedami: »Tovariši z okraja so končno prišli. Lepo jih pozdravljam! Razstava bikov se lahko začne.»

TUDI NEKOČ SO BILI KRIZNI ČASI

V tridesetih letih prejšnjega

stoletja je bila velika svetovna kriza, ki se je močno poznala tudi na Blokah. Denarja ni bilo, zaslužka tudi ne. Mesečno plačo

je na Blokah takrat dobivalo le tistih deset do petnajst učiteljev in žandarjev. Drugih rednih zaslužkov takrat ni bilo. Vse, kar je lahko kmet prodal – če je – je bilo izredno poceni. Nekateri so se poleg kmetovanja ubadali s prevozništvom. Pa tudi za te »furmane« ni bilo zaslužka kaj prida, iskali so priliko za kakšno »furo«. V kraljevini Jugoslaviji so bili v obtoku predvsem kovanci 25 par (t. im. »nežka«) do dinarjev. Ti so bili v vrednosti od enega dinarja, pa vse do petdeset dinarjev. Papirnat je bil stotak in tisočak (»jurij«), ki si ju v tistih časih zelo redko videl, kaj šele imel. Takrat sta neke nedelje popoldne

na klopi pred hišo sedela Borovcov stric Janez in stari Rauhov Tit z Runarskega, ki je tudi občasno »fural«. In sta pretresala takratne razmere in ugotavljala, da ni dela, da ni denarja, da, kar prideláš, nima nobene cene, pa še kupca ni, da je za vse to kriva vlada v Beogradu itd. (Koga naj pa sedaj mi kritiziramo??)

Na vse to je stari Rauh dodal:

»Lej, Janez! Nejmam teh dinarjev, drugi jih čjo pa imet od mene. Jest pa nejmam nič družga okroglega k' lukno v riti in lukno v aržetu.«

Želim vam, da bi imeli za dopust še kaj drugega okroglega in čestitam k dnevu državnosti, ki letos ni »okrogel«.

Vaš Obloški Tonček

>>> CELOVITE REŠITVE NA PODROČJU TOPLOTNE IN ZVOČNE IZOLACIJE

Kakovostne rešitve toplotne in zvočne izolacije za področje gradnje energetske varčnih zgradb.

Poznani in cenjeni smo tudi na področju pakiranja, embalaže in zaščite izdelkov ter številnih drugih aplikacijah iz stiropora.

TELEFON +386 1 7050 300
TELEFAXS +386 1 7050 330
E-MAIL: INFO@NOVOLIT.SI
[HTTP://WWW.NOVOLIT.SI](http://WWW.NOVOLIT.SI)

NOVOLIT, PODJETJE ZA
PROIZVODNJO IZOLACIJSKIH
IZDELKOV D.O.O. • NOVA VAS 56
SI-1385 NOVA VAS NA BLOKAH

POHIŠTVO
Ervin Kraševc

TEL 01/709 89 46
www.krasevec.si

Trgovine Omara, Qlandia Novo mesto in Kamnik. • Izdelujemo pohištvo za vse bivalne prostore.

Brez vode v kleti in vlage v zidovih.

Prava izbira hidroizolacijskega traku in pravilna izvedba detajlov zagotavljata ugodne bivalne pogoje in dolgo življenjsko dobo objekta.

Bitumenski hidroizolacijski trak izberemo glede na stopnjo obremenitve s talno vodo oz. vlago in globino zasutja.

Pri izvedbi se je treba izogibati ostremu upogibanju traku, zato se na prehodih iz horizontale v vertikalo vgradijo kotne letve.

Nad spojem pasovnega temelja in talne plošče se položi drsni trak, ki omogoča medsebojne premike podlage.

Pri pasovnih temeljih se v pasu pod zidovi vedno priporoča vgradnja dveh slojev hidroizolacijskega traku.

